

Internationaal Zendingsgenootschap
GEMEENTE VAN ZEVENDE DAGS ADVENTISTEN
Reformatiebeweging

ZONSONDERGANGEN			
1	vrijdag	6 januari	• 16.45 uur
	Sabbat	7 januari	• 16.46 uur
2	vrijdag	13 januari	• 16.55 uur
	Sabbat	14 januari	• 16.56 uur
3	vrijdag	20 januari	• 17.06 uur
	Sabbat	21 januari	• 17.08 uur
4	vrijdag	27 januari	• 17.18 uur
	Sabbat	28 januari	• 17.20 uur
5	vrijdag	3 februari	• 17.31 uur
	Sabbat	4 februari	• 17.33 uur
6	vrijdag	10 februari	• 17.44 uur
	Sabbat	11 februari	• 17.46 uur
7	vrijdag	17 februari	• 17.57 uur
	Sabbat	18 februari	• 17.59 uur
8	vrijdag	24 februari	• 18.10 uur
	Sabbat	25 februari	• 18.12 uur
9	vrijdag	3 maart	• 18.23 uur
	Sabbat	4 maart	• 18.24 uur
10	vrijdag	10 maart	• 18.35 uur
	Sabbat	11 maart	• 18.37 uur
11	vrijdag	17 maart	• 18.47 uur
	Sabbat	18 maart	• 18.49 uur
12	vrijdag	24 maart	• 18.59 uur
	Sabbat	25 maart	• 19.01 uur

Tijden berekend voor midden Nederland
(52°00' noorderbreedte en 5°00' oosterlengte)

Uitgegeven door de Generale Conferentie van de
International Missionary Society
Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
e: info@sda1844.org i: www.sda1844.org

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging
Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
Tel. 0313-416 222 e: Rehoboth@ZDAreformatie.org i: www.zdareformatie.org

Voorwoord

Het christelijk leven is een voortdurende strijd tussen de geestelijke en vleeselijke natuur van de mens. Deze twee partijen kunnen niet in vrede bestaan. De verlangens van het vlees strijden tegen de verlangens van de Heilige Geest, Die werkt om het karakter van de berouwvolle zondaar te veranderen. De verlangens van het vlees zijn van nature slecht, terwijl de verlangens van de Geest heilig zijn. In deze strijd die iedereen gemeen heeft, moet de geestelijke natuur de vleeselijke natuur van de mens verslaan, wil hij de parelwitte poorten van het hiernamaals binnengaan.

De apostel Paulus schreef: “Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen. Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen.” Galaten 5:16, 17.

Dit conflict wordt gezien in het leven van mensen in de Bijbel, zowel mannen als vrouwen. In de Sabbatschoollessen van dit kwartaal zullen we het leven van enkele hoofdrolspelers en tegenstanders in de Schrift bespreken. We zullen zien dat sommigen zegevierden, terwijl anderen werden verslagen toen ze toegaven aan hun geërfde en ontwikkelde neiging tot zonde. In elk hart was er strijd tussen de twee tegengestelde machten.

“De geschiedenis der waarheid is van oudsher een verslag geweest van een worsteling tussen goed en kwaad.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 61.

“Niet alleen verstandelijke, maar geestelijke kracht, een begrip van recht, een verlangen naar goedheid, bestaat in ieder hart. Maar tegen deze beginselen worstelt een vijandige macht. De gevolgen van het eten van de boom der kennis van goed en kwaad worden openbaar in het geestelijk leven van ieder mens. Er is in zijn natuur een neiging naar het kwaad, een macht waaraan hij, zo hij niet geholpen wordt, geen weerstand kan bieden.” –*Karaktervorming*, blz. 29.

Door de eeuwen heen was het geheim van de overwinnaars tot overwinning hun vereniging met Jezus Christus toen ze zich overgaven aan de invloed van Zijn Geest en reddende genade. Als we hetzelfde succes willen hebben, moeten we ook wedergeboren worden en de Geest van Christus in ons hebben, ons overgevend aan Zijn genade, die in ons werkt naar Zijn welbehagen. We zullen dan zonen en dochters van God zijn – overwinnaars van het kwaad en bevorderaars van het goede in ons gezin, op werkplekken, in gemeentes en gemeenschappen.

Daarom is het essentieel dat we bestuderen hoe we met het kwaad kunnen omgaan door de enige kracht die in staat is het in elke situatie, tijd en plaats te overwinnen.

“Om deze macht te weerstaan en dat ideaal te bereiken dat hij in het diepst van zijn ziel aanneemt als het alleen waardevolle, kan hij hulp vinden in slechts één kracht. Die kracht is Christus. 's Mensens dringendste behoefte is, samen te

werken met die kracht. Behoorde niet in alle pogingen tot karaktervorming deze samenwerking het hoogste doel te zijn?” –*Karaktervorming*, blz. 29.

De apostel Paulus leerde dat zo’n overwinning alleen mogelijk is door de Geest van God en door de vleselijke verlangens van de ziel krachtig te weerstaan. Dan zullen we als Gods kinderen voor eeuwig met Christus leven.

“Welnu, broeders, wij zijn aan het vlees niet verplicht om naar het vlees te leven. Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven. Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God.” Romeinen 8:12-14. Er schuilt een groot gevaar in het afwijzen van Gods oproep om je gedachten, houding, woorden, daden en gewoonten te veranderen. De dienstknecht van de Heer vertelt hoe sommigen, toen ze de boodschap hoorden om zich te onthouden van ongezond voedsel en wereldse praktijken, zich tegen Gods gebod verzetten en hun leven in opstand eindigden. Ze vertelt over het conflict tussen overtuiging van de waarheid en iemands aangeboren verlangen naar zelfvoldoening. Door besluiteloos door te gaan, faalden zulke mensen en bouwden ze een scheidingsmuur tussen henzelf en degenen die gereinigd wilden worden van alle vuilheid van vlees en geest. En dat niet alleen! Ze handelden in strijd met de huidige waarheid en werden opstandig.

“De getuigenissen die zijn gegeven tegen schadelijke genotmiddelen, zoals thee, koffie, snuif en tabak, hebben binnen een bepaalde groep irritatie opgewekt, omdat het hun afgoden aan stukken sloeg. Velen waren enige tijd besluiteloos, of zij al deze schadelijke zaken volledig zouden moeten opgeven, of de ondubbelzinnige getuigenissen die zijn gegeven zouden moeten negeren, en toegeven aan de verlangens van hun begeerte. Hun positie was onduidelijk. Er vond een strijd plaats tussen hun opvattingen van de waarheid en hun genotzucht. Hun besluiteloosheid maakte hen zwak, en zoals het met zovelen gaat, hun begeerte won het. Hun besef van wat heilig is, werd verdraaid door deze langzaam werkende vergiften. Tenslotte waren zij vastbesloten, zichzelf niet te verloochenen, wat de consequenties ook zouden zijn. Deze vreselijke beslissing deed onmiddellijk een muur oprijzen tussen hen en degenen die zichzelf naar het gebod van God aan het reinigen waren van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo hun heiligheid aan het volmaken waren in de vreze Gods. (vgl. 2 Korinthe 7:1) De ondubbelzinnige getuigenissen die waren gegeven stonden hun in de weg en bezorgden hun een sterk gevoel van onbehagen. Zij vonden verlichting door ertegen ten strijde te trekken, en door te proberen zichzelf en anderen te laten geloven dat ze niet waar waren. Ze zeiden dat de mensen het bij het rechte eind hadden, maar door het verwerpen van de getuigenissen ontstonden de moeilijkheden. En wanneer de oproermakers hun spandoeken ontrollen, verzamelen alle ontevreden zich onder hun vaandel. En allen die gebrekkig zijn op geestelijk terrein, de lammen, de kreupelen en de blinden, zie je hun krachten bundelen om tweedracht te zaaien en te verspreiden.” –*Adviezen over dieet en voeding*, blz. 377.

Laten we nederig zijn en bereid ons te laten vermanen door de Geest van God en Zijn heilige woord, zodat we Gods oorspronkelijke doel voor ons kunnen bereiken: geroepen, gekozen en trouw door Jezus Christus. Hoewel de strijd hevig is, zoals blijkt uit de Bijbelse verslagen, is de overwinning zeker in Christus.

“De strijd tussen goed en kwaad is niet minder fel geworden dan in de tijd van onze Heiland. De weg naar de hemel is nu niet makkelijker dan toen. Al onze zonden moeten worden weggedaan. Elk genot waar we zo aan gehecht zijn, maar dat ons hindert in onze geestelijke groei, moet worden weggesneden. Wij moeten ons rechteroog of onze rechterhand opofferen, als die ons doen struikelen. (Matthéüs 5:29, 30) Zijn we bereid, onze eigen wijsheid af te zweren, en het koninkrijk van de hemel te ontvangen als een klein kind? Zijn we bereid, afstand te doen van onze eigen gerechtigheid? Zijn we bereid het zonder de goedkeuring van mensen te stellen? De prijs van het eeuwige leven is oneindig hoog. Zijn we bereid, de hulp van de Heilige Geest te verwelkomen, met Hem samen te werken, ons in te spannen en offers te brengen die in verhouding staan tot het doel wat we moeten bereiken? –*Review and Herald*, 10 februari 1903.”
–*Boodschappen voor jonge mensen*, blz. 52.

–*De broeders van de Predikersafdeling en de Generale Conferentie*

Sabbatschoollessen

Eerste kwartaal 2023

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	1
1. De geest tegenover het vlees	5
2. Liefde tegenover verliefdheid.....	12
3. Vreugde tegenover verdriet.....	19
4. Vrede tegenover boosheid.....	25
5. Geduld tegenover ongeduld.....	33
6. Vriendelijkheid tegenover onverschilligheid.....	40
7. Vrijgevigheid tegenover hebzucht	46
8. Geloof tegenover ongeloof	53
Zendingsbericht over het ‘Carlos Kozel Sanatorium’ in Peru	59
9. Zachtmoedigheid tegenover trots	62
10. Matigheid tegenover losbandigheid	69
11. IJver tegenover luiheid	76
12. Geestelijke ijver tegenover het wereldlijke	83

-
- **De sabbatschoollessen worden uitgegeven door:** De Generale Conferentie van de International Missionary Society Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A.
e-Mail: info@sda1844.org
Tel. +1 770-748-0077 – Fax +1 770-748-0095
 - **Auteur van dit kwartaal:**
Br. Ruben Martinez Belmontes
 - **Revisie en supervisie van de inhoud:**
De Predikersafdeling van de Generale Conferentie
 - **Nederlandse vertaling, vormgeving en druk:**
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging.
Middachterlaan 2 – 6955 JC – Ellecom – Nederland
e-Mail: Rehoboth@ZDareformatie.org
Tel. +31 (0)313-416 222 (op werkdagen van 08.30u. tot 12.30u.)
 - **Abonnementen:** Jaarlijks wordt in het najaar een bestelformulier uitgegeven, waarop u kunt aangeven dat u dat komend jaar de sabbatschoollessen wilt ontvangen. De prijs voor een jaarabonnement staat op dat formulier vermeld. Betaling dient te geschieden door middel van een factuur, welke u automatisch krijgt toegestuurd vanuit zendingshuis ‘Rehoboth’. Op het formulier kunt u overigens aangeven of u alles in één keer wilt betalen of per kwartaal.
 - **Digitale sabbatschoollessen:** In het Nederlands gratis beschikbaar via de website: www.zdareformatie.org. Lessen in het Engels zijn te vinden op de officiële website van de Generale Conferentie: <http://sda1844.org/publishing/>. De Spaanse versie is hier te vinden: <http://asd1844.org/publicaciones/>.
 - **Gebruikte Bijbelvertaling:** Om de leesbaarheid bij de studie van de Sabbatschoollessen te vergroten, maken wij bij de versie met Bijbelteksten gebruik van de *Herziene* Statenvertaling. Ons eigen uitgangspunt en advies blijft echter om bij Bijbelstudies te allen tijde de Statenvertaling er naast te houden, omdat de oorspronkelijke Statenvertaling onze leidraad blijft bij het verdedigen van onze geloofsprincipes.

**De extra sabbatschoolcollecte is
bestemd voor de Salomonseilanden**

Dat God u en uw gulle gave rijkelijk mag zegenen!

1^e Les

Sabbat 7 januari 2023

Sabbatbegin 16.45 ^{u.} ↔ 16.46 ^{u.}

De geest tegenover het vlees

“De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Daartegen richt de wet zich niet.” Galaten 5:22, 23.

ZONDAG

De vrucht van de Geest

1. **Welke vrucht van de Geest werd gevonden in Abels leven? Welke vrucht van het vlees was daarentegen opmerkelijk in het leven van Adam en Eva's eerstgeboren zoon? Genesis 4:1, 2; Judas 1:11; Spreuken 8:13.**

Genesis 4:1, 2 *En Adam had gemeenschap met Eva, zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Kaïn, en zei: Ik heb een man van de HEERE gekregen! En zij baarde opnieuw: zijn broer Abel. Abel werd herder van kleinvee en Kaïn werd bewerker van de aardbodem.*

Judas 1:11 *Wee hun, want zij zijn de weg van Kaïn ingeslagen en hebben zich om loon in de dwaling van Bileam gestort en zijn door het tegenspreken als van Korach omgekomen.*

Spreuken 8:13 *De vreze des HEEREN is het kwade te haten; hoogmoed, trots en de verkeerde weg en een mond vol verderfelijke dingen haat Ik.*

“Kaïn en Abel, de zonen van Adam, waren erg verschillend van karakter. Abel vreesde God. Kaïn koesterde opstandige gevoelens en murmureerde tegen God vanwege de vloek die over Adam was

uitgesproken en omdat de grond vervloekt was vanwege zijn zonde.” –*The Story of Redemption*, blz. 52.

MAANDAG

2. **Wat was het verschil tussen de offers van Kaïn en Abel? Wat onthulden deze offers? Genesis 4:3, 4, eerste gedeelte; Spreuken 12:1, 2.**

Genesis 4:3, 4a *En het gebeurde na verloop van dagen dat Kaïn van de opbrengst van de aardbodem aan de HEERE een offer bracht. Ook Abel bracht een offer, van de eerstgeborenen van zijn kleinvee en van hun vet. ...*

Spreuken 12:1, 2 *Wie vermaning liefheeft, heeft kennis lief, maar wie bestraffing haat, is onverstandig. De goede verkrijgt de goedgunstigheid van de HEERE, maar een man vol listige plannen verklaart Hij schuldig.*

“Zonder bloedstorting was geen vergeving mogelijk; ze moesten hun geloof in het bloed van Christus als de beloofde verzoening tonen door de eerstelingen van de kudde te offeren. Daarenboven moesten de eerstelingen van de bodem als een dankoffer aan God gebracht worden.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 45.

“Kaïn bracht zijn offer aan de Heer met morren en ontrouw in zijn hart met betrekking tot het beloofde Offer. Hij was niet bereid het plan van gehoorzaamheid strikt te volgen en een lam aan schaffen en het te offeren met de vrucht van de grond. Hij nam slechts van de grond en negeerde de eis van God. God had aan Adam bekend gemaakt dat er zonder bloedvergieten geen vergeving van zonden kon zijn. Kaïn hoefde niet speciaal zelfs het beste van de vruchten te brengen. Abel adviseerde zijn broer om niet voor de Heer te komen zonder het bloed van het offer. Kaïn, de oudste, wilde niet naar zijn broer luisteren. Hij verachtte zijn raad, en met twijfel en gemor met betrekking tot de noodzaak van de ceremoniële offers, bood hij zijn offer aan. Maar God accepteerde het niet. Abel bracht van de eerstelingen van zijn kudde en van het vet, zoals God had geboden; en in volledig geloof in de komende Messias, en met nederige eerbied, bood hij het offer aan.” –*The Story of Redemption*, blz. 52, 53.

3. **Waarom kan God geen gedeeltelijke gehoorzaamheid aanvaarden? Wat gebeurde er met Kaïn toen hij zag dat het offer van Abel werd aanvaard en het zijne niet? Genesis 4:4, laatste gedeelte 5; Filippensen 2:14, 15; Jakobus 2:10.**

Genesis 4:4b, 5 ... *De HEERE nu sloeg acht op Abel en op zijn offer, maar op Kaïn en op zijn offer sloeg Hij geen acht. Toen ontstak Kaïn in grote woede en liet hij zijn hoofd zakken.*

Filippensen 2:14, 15 *Doe alle dingen zonder morren en meningsverschillen, opdat u onberispelijk en oprecht zult zijn, kinderen van God, smetteloos te midden van een verkeerd en ontaard geslacht, waaronder u schijnt als lichten in de wereld.*

Jakobus 2:10 *Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.*

“God had respect voor zijn offer. Een licht flitst uit de hemel en verteert het offer van Abel. Kaïn ziet geen manifestatie dat de zijne wordt aanvaard. Hij is boos op de Heer en op zijn broer. God verwaardigt Zich om een engel naar Kaïn te sturen om met hem te praten.” –*The Story of Redemption*, blz. 53.

“Kaïn kwam tot God met morren en ongeloof in zijn hart aangaande het beloofde offer, en de noodzaak voor slachtoffers. Zijn gave openbaarde geen berouw over de zonde. Evenals nu met velen het geval is, zag hij het als een bewijs van zwakte om nauwkeurig de weg te volgen die God had aangeduid en alleen te vertrouwen op de verzoening van de beloofde Zaligmaker. Hij koos de weg van onafhankelijkheid. Hij wilde er door zijn eigen verdienste komen. Hij wenste geen lam te brengen en het bloed te mengen met zijn offer, maar wilde zijn vruchten brengen, de voortbrengselen van zijn arbeid. Hij bracht zijn offer als een gunst aan God, waardoor hij Gods goedkeuring trachtte te verwerven.

Kaïn gehoorzaamde door een altaar te bouwen en een offer te brengen, maar betoonde slechts een gedeeltelijke gehoorzaamheid. Het belangrijkste gedeelte, het besef dat hij een Verlosser nodig had, bleef achterwege. [...] In plaats van zijn ... zonde te erkennen, bleef Kaïn klagen over Gods onrechtvaardigheid, en bleef hij afgunst en haat jegens Abel koesteren. Toornig maakt hij zijn broer verwijten, en probeerde hij hem ertoe te brengen aan Gods handelwijze te twijfelen. Zachtmoedig, doch onbevreesd en standvastig verdedigde

Abel Gods gerechtigheid en goedheid.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 46, 48.

WOENSDAG

Contrasterende karakters

4. **Wat was Kaïns visie op deze situatie? Tegen wie uitte hij zijn woede, en hoe ver ging dat? Genesis 4:6-8; 1 Johannes 3:12.**

Genesis 4:6-8 *En de HEERE zei tegen Kaïn: Waarom bent u in woede ontstoken en waarom heeft u uw hoofd laten zakken? Is het niet zo dat u, als u het goede doet, uw hoofd kunt opheffen? Maar als u niet het goede doet, ligt de zonde aan de deur. Naar u gaat zijn begeerte uit, maar ú moet over hem heersen. En Kaïn sprak met zijn broer Abel. En het gebeurde, toen zij op het veld waren, dat Kaïn zijn broer Abel aanviel en hem doodde.*

1 Johannes 3:12 *Niet zoals Kaïn: hij was uit de boze en sloeg zijn broer dood. En waarom sloeg hij hem dood? Omdat zijn werken slecht waren en die van zijn broer rechtvaardig.*

“Maar zelfs nadat Kaïn zo getrouw was onderwezen, bekeerde hij zich niet. In plaats van zichzelf te berispen en te verafschuwen vanwege zijn ongeloof, klaagt hij nog steeds over het onrecht en de partijdigheid van God. En in zijn jaloezie en haat strijdt hij met Abel en verwijt hem. Abel wijst gedwee op de fout van zijn broer en laat hem zien dat de fout in hemzelf zit. Maar Kaïn haat zijn broer vanaf het moment dat God hem de tekenen van Zijn aanvaarding openbaart. Zijn broer Abel probeert zijn toorn te sussen door te strijden voor het mededogen van God bij het redden van de levens van hun ouders, terwijl Hij hen onmiddellijk had kunnen laten sterven. Hij vertelt Kaïn dat God van hen houdt, anders zou Hij Zijn Zoon, onschuldig en heilig, niet hebben gegeven om de toorn te ondergaan die de mens door zijn ongehoorzaamheid verdient te lijden.” –*The Story of Redemption*, blz. 53.

“De aanbidders die het voorbeeld van Kaïn navolgen, vormen het grootste deel van de mensheid; want bijna elke valse godsdienst berust op hetzelfde beginsel – dat de mens op zijn eigen werken kan vertrouwen om zalig te worden. Sommigen beweren dat het mensdom geen behoefte heeft aan verlossing, maar aan ontwikkeling – dat het zichzelf kan beschaven, verheffen en hervormen.

Evenals Kaïn meende Gods gunst te verkrijgen door een offer waaraan het bloed van het slachtoffer ontbrak, verwachten deze mensen dat de mensheid zich kan verheffen tot de hoogte van Gods maatstaf zonder gebruik te maken van de verzoening. [...] De moord op Abel was het eerste voorbeeld van de vijandschap die volgens God zou bestaan tussen de slang en tussen het zaad van de vrouw – tussen satan en zijn onderdanen en Christus en diens volgelingen. Door de zonde van de mens had satan zeggenschap gekregen over het mensdom, maar Christus zou hen in staat stellen zijn juk af te schudden. Wanneer een ziel door geloof in het Lam van God de dienst der zonde vaarwel zegt, wordt satans toorn opgewekt. Het heilige leven van Abel weerlegde satans bewering dat de mens onmogelijk de wet van God kan gehoorzamen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 47, 48.

DONDERDAG

5. **Wat betekent het om de hoeders van onze broeders te zijn? Welk nobel voorbeeld stelde Abel voor alle toekomstige generaties? Genesis 4:9, 10; Hebreeën 11:4.**

Genesis 4:9, 10 *En de HEERE zei tegen Kaïn: Waar is Abel, uw broer? En hij zei: Ik weet het niet; ben ik de hoeder van mijn broer? En Hij zei: Wat hebt u gedaan! Er is een stem van het bloed van uw broer, dat van de aardbodem tot Mij roept.*

Hebreeën 11:4 *Door het geloof heeft Abel God een beter offer gebracht dan Kaïn. Daardoor kreeg hij getuigenis dat hij rechtvaardig was; dit heeft God met het oog op zijn gaven getuigd. En door dit geloof spreekt hij nog, nadat hij gestorven is.*

“Broeders en zusters in het geloof, komt de vraag in uw hart op: ‘Ben ik mijn broeders hoeder?’ Als u beweert kinderen van God te zijn, bent u uw broeders hoeder. De Heer houdt de gemeente verantwoordelijk voor de zielen van degenen die zij zouden kunnen redden.” –*Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, blz. 291.

“Opnieuw zei de Here tot Kaïn: ‘Wat hebt gij gedaan? Hoor, het bloed van uw broeder roept tot Mij van de aardbodem.’ God had Kaïn de gelegenheid gegeven zijn zonde te belijden. Hij had tijd gekregen om na te denken. Hij was zich bewust van de enorme schuld van hetgeen hij gedaan had en van het bedrog waartoe hij zijn toevlucht

genomen had om zijn schuld te bedekken; maar nog steeds was hij opstandig, en het oordeel kon niet langer uitblijven.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 49.

VRIJDAG

6. Waarom vernietigde God Kaïn niet onmiddellijk? Hoe beschouwde Kaïn Gods beslissing? Genesis 4:11-16; Spreuken 8:13.

Genesis 4:11-16 *Nu dan, u bent vervloekt, weg van de aardbodem, die zijn mond heeft opengedaan om het bloed van uw broer uit uw hand op te nemen. Als u de aardbodem bewerkt, zal die u zijn volle opbrengst niet meer geven; u zult dolend en dwalend over de aarde gaan. En Kaïn zei tegen de HEERE: Mijn misdaad is te groot om vergeven te worden. Zie, U verdrijft mij heden van het aangezicht van de aardbodem en ik zal voor Uw aangezicht verborgen zijn en dolend en dwalend over de aarde gaan; en het zal zo zijn dat al wie mij tegenkomt, mij zal doden. Maar de HEERE zei tegen hem: Daarom zal al wie Kaïn doodt zevenvoudig gewroken worden! En de HEERE merkte Kaïn met een teken, zodat niemand die hem tegenkwam, hem zou doden. Toen ging Kaïn weg van het aangezicht van de HEERE; en hij woonde in het land Nod, ten oosten van Eden.*

Spreuken 8:13 *De vreze des HEEREN is het kwade te haten; hoogmoed, trots en de verkeerde weg en een mond vol verderfelijke dingen haat Ik.*

“Gods stem, die eerst waarschuwend en vermanend had gesproken, uitte nu de verschrikkelijke woorden: ‘En nu, vervloekt zijt gij, ver van de bodem, die zijn mond heeft opengesperd om het bloed van uw broeder van uw hand te ontvangen. Wanneer gij de aardbodem bewerken zult, zal zij u zijn volle opbrengst niet meer geven; een zwerver en een vluchteling zult gij op de aarde zijn.’

Hoewel Kaïn de dood had verdiend op grond van zijn misdaden, spaarde een barmhartige Schepper zijn leven, en stelde hem in staat zich te bekeren. Maar Kaïn verhardde zijn hart, moedigde opstand tegen Gods bestuur aan, en werd de stamvader van een geslacht van opstandige zondaars. Deze ene afvallige werd, onder leiding van satan, een verleider van anderen; en zijn voorbeeld en invloed oefenden een demoraliserende macht uit, tot de aarde zo verdorven en met geweld vervuld was, dat de ondergang niet kon uitblijven.

Door het leven van de eerste moordenaar te sparen, toonde God aan het ganse heelal een les die betrekking had op de grote strijd. De duistere geschiedenis van Kaïn en zijn afstammelingen was een beeld van wat gebeurd zou zijn als God de zondaar eeuwig had laten leven om zijn opstand tegen God te openbaren. Gods verdraagzaamheid maakte de goddelozen alleen maar tartender en uitdagender in hun ongerechtigheid.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 49, 50.

SABBAT

7. **Wie en wat zet de mens op dit moment ertoe aan om kwaad te doen tegen de kinderen van God? Openbaring 12:11, 9; Romeinen 7:5.**

Openbaring 12:11, 9 *En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad tot in de dood. [...] En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt. Hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen.*

Romeinen 7:5 *Want toen wij in het vlees waren, waren de harts-tochten van de zonden, die geprikkeld worden door de wet, in onze leden werkzaam om vrucht te dragen voor de dood.*

“Zo hebben altijd slechte mensen degenen gehaat die beter waren dan zijzelf. Abels leven van gehoorzaamheid en geloof was een gedurige aanklacht tegen Kaïn. [...] Hoe duidelijker Gods getrouwe dienstknechten het licht van de hemel weerspiegelen, des te helderder worden de zonden van de goddelozen openbaar, en deze zijn vastbesloten hen te verderven die hun rust verstoren.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 48.

“Toen Kaïn, beziel met de geest van de boze, zag dat hij Abel niet kon overhalen, was hij zo razend, dat hij zijn leven nam. En overal waar mensen opkomen voor Gods wet, zal dezelfde geest zich openbaren. Deze geest heeft door de eeuwen heen het schavot opgericht en de brandstapels ontstoken voor de volgelingen van Christus. Maar de wreedheden, toegepast op de volgelingen van Jezus, vinden hun oorsprong bij satan en zijn scharen, omdat ze hen niet kunnen overhalen. Het is de woede van een verslagen vijand.

Elke martelaar voor Jezus stierf als een overwinnaar. De profeet zegt: ‘Zij hebben hem overwonnen (de oude slang, die genaamd

wordt duivel en de satan) door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad, tot in de dood.’ (Openbaring 12:11, 9)” –*Patriarchen en profeten*, blz. 48, 49.

Voor verdere studie

“God nodigt ons uit om tot Hem te komen met onze schuldlast en ons hartzeer. Zonde vervult ons met vrees voor God. Wanneer we gezondigd hebben, proberen we ons voor Hem te verbergen. Maar wat onze zonde ook is, God gebiedt ons tot Hem te komen door Jezus Christus. Alleen door onze zonden bij God te brengen, kunnen we ervan verlost worden. Kaïn erkende, onder de berisping van God, zijn schuld bij het doden van Abel, maar hij vluchtte weg van God, alsof hij zo aan zijn zonde kon ontsnappen. Als hij met zijn schuldlast naar God was gevlucht, zou hij vergeven zijn. De verloren zoon, die zijn schuld en ellende beseftte, zei: ‘Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan.’ (Lukas 15:18). Hij bekende zijn zonde en werd teruggebracht naar het hart van zijn vader.” –*That I May Know Him*, blz. 260.

2^e Les

Sabbat 14 januari 2023

Sabbatbegin 16.55 ^u ↔ 16.56 ^u

Liefde tegenover verliefdheid

“De liefde is geduldig, zij is vriendelijk, de liefde is niet jaloers, de liefde pronkt niet, zij doet niet gewichtig, zij handelt niet ongepast, zij zoekt niet haar eigen belang, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad.” 1 Korinthe 13:4, 5.

“Liefde ... is niet onredelijk, zij is niet blind. Ze is zuiver en heilig. Maar de hartstocht van een natuurlijk hart is iets heel anders. Zuivere liefde betreft God in al haar plannen, en is in volmaakte harmonie met de Geest van God. Hartstocht is koppig, onbezonnen, onredelijk en afkerig van elke inperking. Ze maakt het voorwerp van haar keuze tot afgod.” –*Het Bijbels gezin*, blz. 39.

Liefde is totaal iets anders dan verliefdheid

1. **Welke gedachten had Amnon over zijn zus Tamar? Hoe onverstandig gedraagt hartstocht zich? 2 Samuël 13:1, 2; 1 Kronieken 3:1, 9; Hooglied 2:5; 5:8.**

2 Samuël 13:1, 2 *Daarna gebeurde het volgende. Absalom, de zoon van David, had een knappe zuster, en haar naam was Tamar. En Amnon, de zoon van David, kreeg haar lief. Amnon leed om zijn zuster Tamar tot hij er ziek van werd, want zij was een maagd, zodat het in de ogen van Amnon moeilijk was haar iets aan te doen.*

1 Kronieken 3:1, 9 *Dit waren de zonen van David, die bij hem in Hebron geboren zijn: de eerstgeborene Amnon, bij Ahinoam uit Jizreël; de tweede Daniël, bij Abigaïl, uit Karmel; [...] Zij zijn allen zonen van David, naast de zonen van de bijvrouwen, en Tamar, hun zuster.*

Hooglied 2:5; 5:8 *Sterk mij met rozijnenkoeken, verkwik mij met appels, want ik ben ziek van liefde. [...] De stem van mijn Liefste! Zie, daar komt Hij, springend over de bergen, huppelend over de heuvels.*

“Er bestaat maar weinig ware, oprechte, toegewijde en zuivere liefde. Ze is kostbaar en uiterst zeldzaam. In plaats daarvan wordt hartstocht liefde genoemd. [...]

Liefde die geen betere basis heeft dan zingenot, is koppig, blind en onbeheersbaar. Eer, waarheid en alle edele, verheven eigenschappen van onze geest worden onder de slavernij van de hartstocht gebracht. Iemand die gebonden is met de ketenen van deze verdwaasdheid, is maar al te vaak doof voor de stem van het verstand en het geweten. Geen argumenten noch smeekbeden kunnen hen ertoe leiden, de dwaasheid van hun weg in te zien.” –*Het Bijbels gezin*, blz. 39, 40.

2. **Welk afschuwelijk advies gaf een ‘vriend’ aan Amnon? Wanneer is het erg onverstandig om het advies van vrienden op te volgen? 2 Samuël 13:3-5; 1 Korinthe 15:33; Psalm 1:1.**

2 Samuël 13:3-5 *Maar Amnon had een vriend, van wie de naam Jonadab was, een zoon van Simea, een broer van David. Jonadab was een heel wijze man. Die zei tegen hem: Waarom ben je er morgen na*

morgen zo ellendig aan toe, zoon van de koning? Zou je het mij niet vertellen? Toen zei Amnon tegen hem: Ik heb Tamar, de zuster van mijn broer Absalom, lief. Jonadab zei tegen hem: Ga op je slaappleaats liggen en houd je ziek. Als je vader dan komt om naar je te kijken, moet je tegen hem zeggen: Laat mijn zuster Tamar toch komen om mij brood te doen eten. Als zij voor mijn ogen eten klaarmaakt zodat ik het kan zien, zal ik het uit haar hand eten.

1 Korinthe 15:33 *Dwaal niet: slecht gezelschap bederft goede zeden.*

Psalms 1:1 *Welzalig de man die niet wandelt in de raad van de goddelozen, die niet staat op de weg van de zondaars, die niet zit op de zetel van de spotters.*

“Onze grote tegenstander heeft handlangers die constant zoeken naar een gelegenheid om zielen te verderven, zoals een leeuw op zijn prooi jaagt. Ga hen uit de weg, jongelui, want terwijl zij uw vrienden lijken te zijn, zullen zij u op slinkse wijze op een slecht spoor zetten. Zij praten u naar de mond en bieden u aan u te helpen en te leiden, maar hun voeten leiden naar het verderf. Als u naar hun advies luistert, kan dat het keerpunt in uw leven betekenen.” –Getuigenissen voor de gemeente, deel 5, blz. 325.

“Satan verleidt de kinderen om zich terughoudend te betonen tegenover hun ouders en hun vertrouwen te stellen op jeugdige vrienden die hen niet kunnen helpen en slechte raad zullen geven.” –Uit de schatkamer der getuigenissen, deel 1, blz. 142.

DINSDAG

3. Wat gebeurde er door Ammons trouweloosheid in het huis van Davids eerstgeboren zoon? 2 Samuël 13:6-10; Romeinen 12:9.

2 Samuël 13:6-10 *Amnon ging liggen en hield zich ziek. Toen de koning kwam om naar hem te kijken, zei Amnon tegen de koning: Laat mijn zuster Tamar toch komen en twee koeken voor mijn ogen klaarmaken, zodat ik die uit haar hand kan eten. Toen stuurde David een bode naar Tamar, in het huis, om te zeggen: Ga toch naar het huis van je broer Amnon en maak eten voor hem klaar. Tamar ging naar het huis van haar broer Amnon terwijl hij daar lag. Zij nam deeg, kneedde het, maakte voor zijn ogen koeken en bakte de koeken. Daarop nam zij de pan en schudde die voor hem leeg, maar hij weigerde te eten. En Amnon zei: Laat iedereen bij mij weggaan. Iedereen ging toen bij hem weg. Toen zei Amnon tegen*

Tamar: Breng het eten in de kamer, zodat ik het uit je hand kan eten. Toen nam Tamar de koeken die zij gemaakt had, en bracht ze bij haar broer Amnon in de kamer.

Romeinen 12:9 *Laat de liefde ongeveinsd zijn. Heb een afkeer van het kwade en houd vast aan het goede.*

“Ouders zijn diep in slaap gevallen en weten niet dat satan zijn helse banier juist in hun huisgezin heeft geplant. Ik werd gebracht tot de vraag: ‘Wat zal er worden van de jeugd in deze corrupte eeuw? Ik herhaal: Ouders slapen. De kinderen zijn verdwaasd door smachtende verliefdheid, en de waarheid heeft geen macht om het verkeerde te verbeteren. Wat kan gedaan worden om de vloed van kwaad tot staan te brengen? Ouders kunnen veel doen als zij dat willen.” –*Hoe leid ik mijn kind*, blz. 538.

WOENSDAG

4. **Welke laakbare actie deed de slechte Amnon tegen zijn zus? Wat beveelt de wet van Mozes in zo’n geval? Genesis 34:7; Deuteronomium 22:28, 29; Leviticus 18:9.**

Genesis 34:7 *De zonen van Jakob kwamen van het veld zodra ze het hoorden. De mannen voelden zich gekwetst en ontstaken in hevige woede, omdat hij een schandelijke daad in Israël had begaan door met Jakobs dochter te slapen, want zo iets doet men niet.*

Deuteronomium 22:28, 29 *Wanneer een man een meisje aantreft, een maagd die niet in ondertrouw is, en hij grijpt haar en slaapt met haar, en zij worden ontdekt, dan moet de man die met haar geslapen heeft, aan de vader van het meisje vijftig zilverstukken geven, en zij zal hem tot vrouw zijn, omdat hij haar vernederd heeft. Hij mag haar al zijn dagen niet wegsturen.*

Leviticus 18:9 *De schaamdelen van uw zuster, de dochter van uw vader of de dochter van uw moeder, of ze nu in dit gezin of daarbuiten geboren is, hun schaamdelen mag u niet ontbloten.*

“Mensen die het bevredigen van hun begeerte en hartstocht als hoogste goed in hun leven zien, behoren nooit tot de goede en echt belangrijke mensen. In hoe hoog aanzien zij ook in de ogen van de wereld mogen staan, naar Gods maatstaven zijn ze laaghartig, verdorven en ontaard. De hemel heeft bevolen, het merkteken van hun verdorvenheid op hun voorhoofd te schrijven. Hun denken is volko-

men aards. Hun woorden laten zien hoe laag hun gedachten zijn. Zij hebben hun hart vol zedeloosheid. Het beeld van God in hun hart is bijna helemaal uitgewist. De stem van het verstand gaat ten onder, en hun beoordelingsvermogen wordt verdraaid. O, de hele natuur van de mens wordt door zinnelijk genot omlaag gehaald! Als men zijn wil aan satan overgeeft, wat kunnen mensen dan diep zinken in zedeloosheid en dwaasheid! De waarheid doet tevergeefs een beroep op hun verstand; want hun hart is tegengesteld aan die zuivere beginselen. –*The Signs of the Times*, 1 december 1881.” –*Boodschappen aan jonge mensen*, blz. 62, 63.

DONDERDAG

Haat

5. **Hoe veranderde de liefde die Amnon voor zijn zus beweerde te hebben? Wat duiden haar kleding en handelingen aan? 2 Samuël 13:15-19; Éfeze 5:27.**

2 Samuël 13:15-19 *Daarna haatte Amnon haar met een heel diepe haat. Ja, de haat waarmee hij haar haatte, was groter dan de liefde waarmee hij haar had liefgehad. Amnon zei tegen haar: Sta op, ga weg! Toen zei zij tegen hem: Er zijn geen redenen om mij weg te sturen. Dit kwaad zou groter zijn dan het andere dat je mij aangedaan hebt. Maar hij wilde niet naar haar luisteren. Hij riep zijn knecht, zijn bediende, en zei: Stuur die vrouw toch bij mij vandaan, naar buiten, en doe de deur achter haar op slot. Zij had een veelkleurig gewaad aan, want dat droegen de dochters van de koning die nog maagd waren als bovenkleed. Zijn bediende bracht haar naar buiten en deed de deur achter haar op slot. Toen deed Tamar as op haar hoofd, scheurde het veelkleurige gewaad dat zij aanhad, legde haar hand op haar hoofd en liep al schreeuwend weg.*

Éfeze 5:27 *Opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, een gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos zou zijn.*

“Ware liefde is een hoogstaand en heilig beginsel, in karakter volkomen verschillend van impulsieve liefde, die plotseling verdwijnt, wanneer ze zwaar op de proef gesteld wordt.” –*Het Bijbels gezin*, blz. 38.

6. **Wat dacht Absalom van zijn broer toen hij hoorde wat zijn zus was aangedaan? En hoe zit het met koning David? Hoe reageerde hij op de vreselijke krenking van zijn dochter? 2 Samuël 13:20-22.**

2 Samuël 13:20-22 *Haar broer Absalom zei tegen haar: Is je broertje Amnon bij je geweest? Nu dan, zus van mij, zwijg erover, hij is je broer; neem het niet al te zeer ter harte. Daarna woonde Tamar, eenzaam, in het huis van haar broer Absalom. Toen koning David al deze dingen hoorde, ontstak hij in hevige woede. Maar Absalom sprak niet met Amnon, geen kwaad en geen goed, want Absalom haatte Amnon, omdat hij zijn zuster Tamar verkracht had.*

“De schandelijke misdaad van Amnon, de oudste zoon, werd door David niet bestraft. De wet veroordeelde de overspeler ter dood en de tegennatuurlijke misdaad van Amnon maakte hem dubbel schuldig. Maar David, die zich door zijn eigen zonde veroordeeld voelde, bracht de overtreder niet voor het gericht.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 666.

7. **Hoe nam Absalom wraak op zijn broer? Wanneer neemt God bepaalde dingen in eigen hand? 2 Samuël 13:23, 26, 27, 32, 33; Spreuken 15:3; Prediker 12:14.**

2 Samuël 13:23, 26, 27, 32, 33 *Het gebeurde twee volle jaren later, toen Absalom schaapscheerders aan het werk had in Baäl-Hazor, dat bij Efraïm ligt, dat Absalom alle zonen van de koning uitnodigde. [...] Toen zei Absalom: Zo niet, laat dan mijn broer Amnon met ons meegaan. Maar de koning zei tegen hem: Waarom zou hij met je meegaan? Toen Absalom bij hem bleef aanhouden, liet hij Amnon en al de koningszonen met hem meegaan. [...] Maar Jonadab, de zoon van Simea, de broer van David, nam het woord en zei: Mijn heer moet niet denken dat zij al de jongemannen, de zonen van de koning, gedood hebben, want alleen Amnon is dood. Want Absalom heeft zich hierop toegelegd vanaf de dag dat deze zijn zuster Tamar verkracht heeft. Nu dan, mijn heer de koning moet de*

zaak niet zo ter harte nemen alsof al de zonen van de koning dood zijn, want alleen Amnon is dood.

Spreuken 15:3 *De ogen van de HEERE zijn op elke plaats: ze slaan slechte en goede mensen gade.*

Prediker 12:14 *God zal namelijk elke daad in het gericht brengen, met alles wat verborgen is, hetzij goed, hetzij kwaad.*

“Twee jaar lang hield Absalom, de natuurlijke beschermer van zijn zuster, die zo smadelijk bejegend was, zijn wraakplannen verborgen, om eindelijk des te zekerder toe te slaan. Op een feest van de zonen van de koning werd de dronken Amnon, die zich aan bloedschande schuldig had gemaakt, op bevel van zijn broer vermoord. [...]”

David had nagelaten de misdaad van Amnon te straffen, en door de ontrouw van de koninklijke vader en de onboetvaardigheid van de zoon liet God de gebeurtenissen hun natuurlijke loop hebben, en weerhield Hij Absalom niet. Als ouders of overheden nalaten het onrecht te bestraffen, zal God Zelf de zaak in handen nemen.

Tot op zekere hoogte zal Zijn weerhoudende macht worden weggenomen, zodat door een reeks van gebeurtenissen de zonde door andere zonden wordt gestraft. De boze gevolgen van Davids onrechtvaardige toegeeflijkheid jegens Amnon waren niet voorbij, want hier begon Absalom van zijn vader te vervreemden.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 666, 667.

Voor verdere studie

“Wacht je voor fantasie en smoorverliefde sentimenten als voor melaatsheid. Het ontbreekt heel veel jonge mensen in deze tijd aan deugd. Daarom is grote voorzichtigheid geboden. ... Mensen die een deugdzaam karakter hebben, kunnen moreel echt waardevol zijn, ook al missen zij misschien andere aantrekkelijke eigenschappen.” –*Het Bijbels gezin*, blz. 39.

Vreugde tegenover verdriet

“Verblijd u altijd in de Heere; ik zeg het opnieuw: Verblijd u.” Filippensen 4:4.

“Als Jezus niet als ons offer was gestorven en weer was opgestaan, hadden we nooit vrede gekend, nooit vreugde gevoeld, maar alleen de verschrikkingen van de duisternis en de ellende van wanhoop ervaren. Laat dan alleen lof en dankbaarheid de taal van ons hart zijn. Ons hele leven hebben we deel gehad aan Zijn hemelse weldaden en hebben we de zegeningen van Zijn onschatbare verzoening ontvangen. Daarom is het voor ons onmogelijk om ons de lage en hulpeloze staat voor te stellen ... waaruit Christus ons heeft doen opheffen.” –*In Heavenly Places*, blz. 36.

ZONDAG

Groot verdriet

1. Wie was Hanna? Welke situatie was er in haar familie? 1 Samuël 1:1-3.

1 Samuël 1:1-3 *Er was een man uit Ramathaim-Zofim, uit het bergland van Efraïm, en zijn naam was Elkana, een zoon van Jeroham, de zoon van Elihu, de zoon van Tochu, de zoon van Zuf, een Efrathiet. En hij had twee vrouwen. De naam van de ene was Hanna en de naam van de andere Peninna. Nu had Peninna kinderen, maar Hanna had geen kinderen. Deze man ging van jaar tot jaar zijn stad uit om zich in Silo voor de HEERE van de legermachten neer te buigen en offers te brengen. Daar waren de twee zonen van Eli, Hofni en Pinehas, priesters van de HEERE.*

“Elkana, een Leviet uit het gebergte Efraïm, was een rijk en invloedrijk man, die de Here liefhad en vreesde. Zijn vrouw Hanna was ook een vrome vrouw. Ze was zachtzinnig en eenvoudig en haar karakter werd gekenmerkt door diepe ernst en een groot geloof.

De zegen waarnaar elke Israëliet zozeer verlangde, was aan dit godsvruchtig echtpaar onthouden; hun huis werd niet opgevrolijkt door de stemmen van kinderen; en het verlangen dat zijn naam zou blijven voortbestaan, had de man ertoe gebracht – zoals vaak ge-

beurde – een tweede huwelijk te sluiten. Maar deze stap, die gedaan werd door een gebrek aan geloof in God, maakte niet gelukkig. Zonen en dochters werden in het gezin geboren, maar de blijdschap en schoonheid van deze geheiligde instelling van God was afwezig en de vrede in het gezin was verstoord.

Peninna, de tweede vrouw, was jaloers en bekrompen van geest, en gedroeg zich trots en aanmatigend. Voor Hanna scheen de hoop verdwenen en het leven was voor haar een last geworden; toch bleef ze geduldig en klaagde niet.

Getrouw nam Elkana de instellingen van God waar. De tabernakeldienst in Silo werd nog onderhouden, maar door onregelmatigheden in de bediening werd van zijn dienst in het heiligdom geen gebruik gemaakt, hoewel hij als Leviet daar moest zijn. Toch ging hij met de zijnen op de vastgestelde tijden naar de samenkomst.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 519.

MAANDAG

2. **Wat deed Elkana om zijn geliefde vrouw gelukkig te houden? Wat was de houding van zijn tweede vrouw, Peninna? 1 Samuël 1:4-8.**

1 Samuël 1:4-8 *Wanneer de dag kwam dat Elkana een offer bracht, gaf hij delen van het vlees aan Peninna, zijn vrouw, en aan al haar zonen en haar dochters. Maar aan Hanna gaf hij een speciaal deel, want hij had Hanna lief; maar de HEERE had haar baarmoeder toegesloten. Haar tegenpartij treiterde haar telkens weer om haar kwaad te maken, omdat de HEERE haar baarmoeder toegesloten had. En zo ging het jaar op jaar. Zo dikwijls als zij naar het huis van de HEERE ging, treiterde zij haar zo; dan hilde zij en at niet. Elkana, haar man, zei dan tegen haar: Hanna, waarom huil je, waarom eet je niet, en waarom is je hart verdrietig? Ben ik je niet meer waard dan tien zonen?*

“Zelfs tijdens deze hoge feesten, verbonden met de dienst van God, verstoorde de boze geest die een vloek op zijn gezin had gebracht, de rust. Nadat het dankoffer gebracht was, nam heel het gezin deel aan een vreugdevol feestmaal, zoals gebruikelijk was. Bij deze gelegenheden gaf Elkana aan de moeder van zijn kinderen een deel voor haarzelf en voor elk van haar zonen en dochters; maar als teken van zijn liefde voor Hanna kreeg deze een dubbel deel, waarmee hij te kennen gaf dat zijn liefde voor haar even groot was als dat ze moeder zou zijn geweest. De tweede vrouw, die jaloers was, maakte dan

aanspraak op het feit, dat zij door God begunstigd was, terwijl ze Hanna tergde met haar kinderloosheid, als bewijs van Gods misnoegen. Elk jaar herhaalde dit zich, tot Hanna het niet langer kon verdragen. Ze was niet in staat haar verdriet te verbergen, en weende bitter, terwijl ze zich van het feest terugtrok. Tevergeefs trachtte haar man haar te troosten. ‘Waarom weent gij en waarom eet gij niet? Waarom zijt gij zo verdrietig gestemd?’ vroeg hij. ‘Ben ik u niet meer waard dan tien zonen?’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 519, 520.

DINSDAG

3. **Waar ging Hanna heen om te bidden? Wat zwoer ze plechtig aan de Heer? 1 Samuël 1:9-11.**

1 Samuël 1:9-11 *Toen stond Hanna op, nadat men in Silo gegeten en gedronken had. Nu zat Eli, de priester, op een stoel bij een deurpost van de tempel van de HEERE. Bitter van gemoed bad zij tot de HEERE en zij hilde erg. Zij legde een gelofte af; zij zei: HEERE van de legermachten, wanneer U werkelijk de ellende van Uw dienares aanziet, aan mij denkt en Uw dienares niet vergeet, maar aan Uw dienares een mannelijke nakomeling geeft, dan zal ik die voor al de dagen van zijn leven aan de HEERE geven, en er zal geen scheermes op zijn hoofd komen.*

“Hanna uitte geen verwijt. De last die ze met geen aardse vriend kon delen, bracht ze naar God. Ernstig smeekte ze dat Hij van haar de smaad zou wegnemen en haar een zoon zou geven, die ze voor Hem kon opvoeden. Ze deed een plechtige gelofte dat ze, als God haar verzoek toestond, haar kind aan God zou wijden vanaf zijn geboorte. Hanna was dicht bij de deur van de tabernakel, en in de bitterheid van haar geest bad ze, en weende bitter.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 520.

WOENSDAG

4. **Hoe verkeerd beoordeelde de priester de vrouw, die haar ziel voor de Heer uitstortte? Wat antwoordde Hanna op de berisping van de priester? 1 Samuël 1:12-16.**

1 Samuël 1:12-16 *En het gebeurde, toen zij lang bleef bidden voor het aangezicht van de HEERE, dat Eli op haar mond lette. Want Hanna sprak in haar hart; alleen haar lippen bewogen, maar haar*

stem werd niet gehoord. Daarom hield Eli haar voor dronken. En Eli zei tegen haar: Hoelang zult u zich nog dronken gedragen? Ontdoe u van uw wijn. Maar Hanna antwoordde en zei: Nee, mijn heer, ik ben een diepbedroefde vrouw; ik heb geen wijn of sterkedrank gedronken, maar ik heb mijn ziel uitgestort voor het aangezicht van de HEERE. Houd uw dienaressen toch niet voor een verdorven vrouw, want vanwege de veelheid van mijn gedachten en mijn verdriet heb ik tot nu toe gesproken.

“Toch sprak ze in stilte met God, zonder een woord te uiten. In die boze tijd zag men zoiets zelden. Feestvieren en zelfs dronkenschap waren heel gewoon, zelfs bij godsdienstige samenkomsten; en Eli, de hogepriester, dacht bij het zien van Hanna, dat ze te veel gedronken had. Hij meende dat ze een bestraffing verdiend had en streng zei hij tot haar: ‘Hoe lang zult gij u als een beschonkene gedragen? Zorg, dat gij uw roes kwijtraakt.’

Bedroefd en opgeschrikt antwoordde Hanna zachtmoedig: ‘Nee, mijn heer, ik ben een diepbedroefde vrouw; wijn noch bedwelmende drank heb ik gedronken, maar ik heb mijn hart uitgestort voor het aangezicht des Heren. Houd uw dienstmaagd niet voor een nietswaardige; want door grote zorg en smart gekweld heb ik zo lang gesproken.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 520.

DONDERDAG

Vreugde

5. **Waaruit blijkt dat de priester zijn kijk op deze godvruchtige vrouw veranderde? Wat was de betekenis van de naam die Hanna aan haar kind gaf? 1 Samuël 1:17-21.**

1 Samuël 1:17-21 Toen antwoordde Eli en zei: Ga in vrede, en de God van Israël zal u geven wat u van Hem gebeden hebt. Zij zei: Laat uw dienaressen genade vinden in uw ogen. Vervolgens ging de vrouw haars wegs. Zij at weer en haar gezicht stond bij haar niet meer als voorheen. Zij stonden 's morgens vroeg op, bogen zich neer voor het aangezicht van de HEERE, keerden terug en kwamen aan bij hun huis in Rama. Elkana had gemeenschap met zijn vrouw Hanna, en de HEERE dacht aan haar. Het gebeurde na verloop van dagen dat Hanna zwanger werd. Zij baarde een zoon en gaf hem de naam Samuel, want, zei ze, ik heb hem van de HEERE gebeden. Die

man Elkana ging met zijn hele gezin op weg om de HEERE het jaarlijkse offer en ook zijn gelofteoffer te brengen.

“De hogepriester was diep bewogen, want hij was een man Gods; in plaats van haar te bestraffen, zegende hij haar: ‘Ga heen in vrede, en de God van Israël zal u geven, wat gij van Hem gebeden hebt.’

Het gebed van Hanna werd verhoord; ze ontving het geschenk waarom ze zo vurig gebeden had. Toen ze het kind zag, noemde ze het Samuël – ‘van God gebeden’. Zodra de kleine oud genoeg was om van zijn moeder gescheiden te worden, vervulde ze haar gelofte. Ze beminde haar kind met alle liefde van een moederhart; dagelijks hield ze meer van hem, als ze hem groter zag worden en naar zijn kinderpraat luisterde. Hij was haar enige zoon, de bijzonder gave van de hemel; maar ze had hem gekregen als een schat, die aan God was gewijd, en ze wilde de Gever het Zijne niet onthouden.” – *Patriarchen en profeten*, blz. 520, 522.

VRIJDAG

6. **Welke beslissing nam zij met betrekking tot haar kind? Hoe dienen beloftes aan de Heer te worden uitgevoerd? 1 Samuël 1:22-28; Prediker 5:4, 5.**

1 Samuël 1:22-28 *Hanna ging echter niet mee maar zei tegen haar man: Als de jongen van de borst af is, zal ik hem brengen, zodat hij voor het aangezicht van de HEERE verschijnt en daar voor eeuwig blijft. En Elkana, haar man, zei tegen haar: Doe wat goed is in jouw ogen; blijf hier totdat hij van de borst af is; moge de HEERE Zijn woord gestand doen. Zo bleef de vrouw thuis en zoogde haar zoon, totdat hij van de borst af was. Daarna, toen hij van de borst af was, nam zij hem met zich mee, met drie jonge stieren, een efa meel en een kruik wijn. Zij bracht hem in het huis van de HEERE in Silo, toen de jongen nog heel jong was. Zij slachtten de stier en brachten de jongen bij Eli. En zij zei: Och, mijn heer, zo waar u zelf leeft, mijn heer, ik ben die vrouw die hier bij u stond om tot de HEERE te bidden. Ik bad om deze jongen, en de HEERE heeft mij gegeven wat ik van Hem gebeden heb. Daarom heb ik hem ook voor al de dagen dat hij op aarde is, aan de HEERE overgegeven; hij is van de HEERE gebeden. En hij boog zich daar voor de HEERE neer.*

Prediker 5:4, 5 *Het is beter dat u niet belooft, dan dat u belooft maar niet nakomt. Sta uw mond niet toe, uw vlees te doen zondigen. Zeg ook niet in de tegenwoordigheid van de engel: dat was een vergissing.*

Waarom zou God zeer toornig worden om wat u zegt, en het werk van uw handen te gronde richten?

“Weer reisde Hanna met haar man naar Silo, en bood de priester in de Naam van God haar kostbare gave aan, met de woorden: ‘Om deze jongen heb ik gebeden, en de Here heeft mij gegeven, wat ik van Hem gebeden heb. Daarom sta ik hem aan de Here af; zolang hij leeft, zij hij aan de Here afgestaan.’ Eli was diep onder de indruk van het geloof en de toewijding van deze Israëlitische vrouw. Hij was een toegeeflijk vader, en voelde zich ootmoedig en nederig bij het zien van het grote offer van deze moeder, die haar enig kind afstond, om het te wijden aan de dienst van God.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 522.

SABBAT

7. Wat was het onderwerp van Hanna's gebed? Hoe ver reikten haar lofprijzingen? 1 Samuël 2:1-10.

1 Samuël 2:1-10 *Toen bad Hanna en zei: Mijn hart springt op van vreugde in de HEERE, mijn hoorn is opgeheven in de HEERE; mijn mond is wijd open tegen mijn vijanden, want ik verheug mij in Uw heil. Er is niemand zo heilig als de HEERE, want er is niemand buiten U, en er is geen rotssteen als onze God. Spreek toch niet steeds zo bijzonder hoogmoedig, en laat niets hooghartigs uit uw mond gaan; want de HEERE is een alwetend God, en Zijn daden zijn recht. De boog van de sterken is gebroken, maar zij die struikelden, zijn met kracht omgord. Zij die verzadigd waren, hebben zich om brood verhuurd, maar zij die hongerig waren, zijn het niet meer. Zelfs de onvruchtbare heeft er zeven gebaard, maar zij die veel kinderen had, is verkommerd. De HEERE doodt en maakt levend, Hij doet in het graf neerdalen en Hij doet daaruit opkomen. De HEERE maakt arm en maakt rijk, Hij vernedert, ook verhoogt Hij. Hij verheft de geringe uit het stof; uit het vuil verhoogt Hij de arme om hen bij edelen te doen zitten, om hen een erezetel te laten verkrijgen. Want de grondvesten van de aarde zijn van de HEERE en Hij heeft de wereld daarop geplaatst. Hij zal de voeten van Zijn gunstelingen bewaren, maar de goddelozen zullen zwijgen in de duisternis, want een man is niet sterk door eigen kracht. Zij die de HEERE ter verantwoording roepen, zullen verpletterd worden; Hij zal in de hemel over hen donderen. De HEERE zal rechtspreken over de eindén der aarde; Hij zal Zijn Koning kracht geven, en de hoorn van Zijn Gezalfde opheffen.*

“De woorden van Hanna waren profetisch, zowel aangaande David, die als koning van Israël zou heersen, als over de Messias, de Gezalfde des Heren. Terwijl ze eerst spreekt over het pochen van een jaloeze en twistzieke vrouw, gaat ze over op de vernietiging van Gods vijanden en de overwinning van Zijn verlost volk.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 522, 523.

Voor verdere studie

“Weer reisde Hanna met haar man naar Silo, en bood de priester in de Naam van God haar kostbare gave aan, met de woorden: ‘Om deze jongen heb ik gebeden, en de Here heeft mij gegeven, wat ik van Hem gebeden heb. Daarom sta ik hem aan de Here af; zolang hij leeft, zij hij aan de Here afgestaan.’ Eli was diep onder de indruk van het geloof en de toewijding van deze Israëlitische vrouw. Hij was een toegeeflijk vader, en voelde zich ootmoedig en nederig bij het zien van het grote offer van deze moeder, die haar enig kind afstond, om het te wijden aan de dienst van God. Hij voelde zich aangesproken in zijn eigenliefde, en nederig boog hij zich voor de Here en aanbad Hem. Het hart van de moeder was vol lof en dank, en ze wenste haar dankbaarheid te uiten.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 522.

4^e Les

Sabbat 28 januari 2023

Sabbatbegin 17.18 ^u ↔ 17.20 ^u

Vrede tegenover boosheid

“Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden.”
Johannes 14:27.

“De vrede die Christus Zijn vrede noemt en die Hij aan Zijn discipelen heeft nagelaten, is geen vrede die alle verdeeldheid verhindert; maar het is een vrede die wordt gegeven en genoten te midden van verdeeldheid. De vrede die de trouwe verdediger van Christus’ werk heeft, is het bewustzijn dat hij de wil van God doet en Zijn heerlijkheid weerspiegelt in goede

werken. Het is eerder een innerlijke dan een uiterlijke vrede. Zonder zijn oorlogen en gevechten door de oppositie van beleden vijanden, en de kilheid en achterdocht van degenen die zelfs beweren vrienden te zijn.”
–*The Upward Look*, blz. 220.

ZONDAG

Boosheid

1. **Wat zegt de Bijbel over de karakters van Abigaïl en haar man Nabal? 1 Samuël 25:2, 3.**

1 Samuël 25:2, 3 *Nu was er in Maon een man die in Karmel zijn bedrijf had. Die man was zeer aanzienlijk: hij had drieduizend schapen en duizend geiten. Hij was bij het scheren van zijn schapen in Karmel. De naam van de man was Nabal, en de naam van zijn vrouw was Abigaïl. De vrouw was goed van verstand en mooi van gestalte, maar de man was hard en slecht in zijn optreden. Hij was een nakomeling van Kaleb.*

MAANDAG

2. **Met welk verzoek zond David zijn mannen naar de rijke man die zij gezegend hadden? 1 Samuël 25:4-8; Matthéüs 7:7, eerste gedeelte; Psalm 107:5.**

1 Samuël 25:4-8 *Toen David in de woestijn hoorde dat Nabal zijn schapen aan het scheren was, stuurde David er tien knechten heen. David zei tegen de knechten: Ga naar Karmel, en als jullie bij Nabal komen, moeten jullie hem in mijn naam naar zijn welstand vragen. Dit moeten jullie zeggen tegen die man, die in voorspoed leeft: Vrede voor u, vrede voor uw huis, en vrede voor alles wat u hebt! Welnu, ik heb gehoord dat er schaapscheerders bij u zijn. Nu dan, de herders die u hebt, zijn bij ons geweest; wij hebben hen niet lastiggevallen, en zij hebben al de dagen dat zij in Karmel geweest zijn, ook niets gemist. Vraag het uw knechten en zij zullen het u vertellen. Laat deze knechten daarom genade vinden in uw ogen, want wij zijn gekomen op een goede dag. Geef toch uw dienaren en uw zoon David wat uw hand zal vinden.*

Matthéüs 7:7a *Bid, en u zal gegeven worden; ...*

Psalm 107:5 *Zij waren hongerig, ja, ook dorstig, hun ziel was in hen bezweken.*

“Het was de tijd van het schaapscheren, een tijd van gastvrijheid. David en zijn mannen hadden dringend behoefte aan levensmiddelen. Naar het gebruik van die dagen zond de zoon van Isai tien jongemannen naar Nabal om hem namens hun heer te begroeten, en hij voegde eraan toe: ‘Vraagt hem uit mijn naam naar zijn welstand en zegt dit: Gegroet! Vrede zij u, vrede zij uw familie, vrede zij over al wat gij bezit. Nu dan, ik heb gehoord, dat men bij u aan het scheren is. Nu zijn wij uw herders, die bij ons hebben vertoeft, niet lastig gevallen en nooit hebben zij iets gemist zolang zij te Karmel (Niet de berg Karmel, maar een plaats in Juda, niet ver van het stadje Maon) waren. Vraag uw knechten, dan zullen zij het u bevestigen. Wil daarom aan deze mannen gunst betonen; wij zijn immers op een feestdag gekomen. Geef toch uw dienaren en uw zoon David, wat gij voor de hand hebt.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 607.

DINSDAG

3. **Wat zei Nabal over de voordelen die David en zijn mannen aan zijn arbeiders gaven? Hoe reageerde David op de weigering en norske reactie van de man? 1 Samuël 25:10, 11, 13; Spreuken 29:11; Éfeze 4:31.**

1 Samuël 25:10, 11, 13 *Antwoordde Nabal de dienaren van David: Wie is David, en wie is de zoon van Isai? Er zijn vandaag de dag zoveel slaven die losbreken, ieder bij zijn heer vandaan. Zou ik dan mijn brood, mijn water en mijn vlees nemen, dat ik voor mijn schaapscheerders geslacht heb, en zou ik het aan mannen geven van wie ik niet weet waar zij vandaan komen? [...] David zei tegen zijn mannen: Laat ieder zijn zwaard aangorden. Toen gordde ieder zijn zwaard aan, en ook David gordde zijn zwaard aan. Ongeveer vierhonderd man trok achter David aan en tweehonderd bleven er bij de bagage.*

Spreuken 29:11 *Een dwaas laat heel zijn geest de vrije loop, maar een wijze houdt die in toom.*

Éfeze 4:31 *Laat alle bitterheid, woede, toorn, geschreeuw en laster van u weggenomen worden, met alle slechtheid.*

“David en zijn mannen waren als een schutsmuur geweest voor de herders en de kudden van Nabal; en nu werd deze rijke man verzocht om iets af te staan voor de noden van hen die hem zulk een waardevolle dienst bewezen hadden. David en zijn mannen hadden zelf iets van de kudden kunnen nemen, maar dit hadden ze niet gedaan.

Ze hadden zich eerlijk gedragen. Hun vriendelijkheid maakte echter geen indruk op Nabal. Zijn antwoord was kenmerkend voor zijn karakter: ‘Wie is David? En wie is de zoon van Isai? Er zijn tegenwoordig veel knechten, die van hun heer weglopen. Zou ik dan mijn brood, mijn water en wat ik voor mijn scheerders geslacht heb, nemen en aan lieden geven, van wie ik niet weet, waar zij vandaan komen?’ Toen de mannen met lege handen terugkwamen en aan David vertelden wat hun overkomen was, ontstak zijn toorn. Hij gaf zijn mannen bevel zich gereed te maken voor de strijd, want hij had zich voorgenomen de man te straffen die hem onthouden had waarop hij recht had, en hem ook nog had beledigd. Deze impulsieve daad was meer in overeenstemming met de aard van Saul dan met die van David, maar de zoon van Isai moest nog lessen van geduld leren in de school der beproeving.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 607, 608.

WOENSDAG

Vrede

4. **Wat deed Nabals vrouw toen ze hoorde over de wrede manier waarop haar man op Davids verzoek had gereageerd? 1 Samuël 25:14-20.**

1 Samuël 25:14-20 *Maar een knecht uit het midden van de knechten vertelde dit aan Abigaïl, de vrouw van Nabal, en zei: Zie, David heeft boden gestuurd uit de woestijn om onze heer te groeten; maar hij is tegen hen uitgevaren. De mannen zijn echter erg goed voor ons geweest; wij zijn niet lastiggevallen en wij hebben alle dagen dat wij met hen omgingen, toen wij op het veld waren, niets gemist. Toen wij de schapen weidden, zijn zij alle dagen dat wij bij hen waren, een muur om ons heen geweest, zowel 's nachts als overdag. Nu dan, besef dit, en zie wat u doen kunt, want het kwaad is ten volle over onze heer en heel zijn huis besloten. Hij is een verdorven man, met wie niet te praten valt. Toen haastte Abigaïl zich; zij nam tweehonderd broden, twee zakken wijn, vijf toebereide schapen, vijf maten geroosterd koren, honderd rozijnenkoeken en tweehonderd klompen vijgen, en legde dat alles op ezels. En zij zei tegen haar knechten: Trek voor mij uit; zie, ik kom achter jullie aan. Maar aan haar man Nabal vertelde zij het niet. Toen zij op de ezel reed en de berg afdaalde, door de bergwand aan het gezicht onttrokken, zie, toen gebeurde het dat David en zijn mannen haar tegemoetkwamen; en zij ontmoette hen.*

“Na het vertrek van Davids mannen haastte één van de knechten van Nabal zich naar Abigail, de vrouw van Nabal, en deelde haar mee wat er gebeurd was.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 608.

“Abigail zag in dat er iets moest worden gedaan om het gevolg van Nabals fout af te wenden, en dat ze de verantwoordelijkheid op zich moest nemen om onmiddellijk te handelen zonder de raad van haar man. Ze wist dat het nutteloos zou zijn om met hem te praten, want hij zou haar voorstel alleen met hoon en minachting aannemen. Hij zou haar eraan herinneren dat hij de heer van zijn huisgezin was, dat zij zijn vrouw was, en daarom onderworpen aan hem, en moest doen wat hij zou gebieden. Zonder zijn toestemming verzamelde ze de voorraden die ze het beste achtte om de toorn van David te verzoenen; want ze wist dat hij vastbesloten was zich te wreken voor de belediging die hij had ontvangen.... Abigails koers in deze zaak was er een die God goedkeurde, en de omstandigheid openbaarde in haar een nobele geest en karakter.” –*Conflict and Courage*, blz. 168.

DONDERDAG

5. **Hoe presenteerde ze zichzelf aan de beledigde David? Hoe behoren wij te handelen als we met soortgelijke conflicten worden geconfronteerd? 1 Samuël 25:21-31; Spreuken 15:1.**

1 Samuël 25:21-31 *David had gezegd: Werkelijk, ik heb voor niets alles bewaakt wat deze man in de woestijn heeft, zodat er niets gemist wordt van alles wat hij heeft; hij heeft mij kwaad voor goed vergolden. God mag zó en nog veel erger doen met de vijanden van David, als ik van alles wat hij heeft, één man tot morgen overlaat! Toen Abigail David zag, haastte zij zich en kwam van de ezel af. Vervolgens wierp zij zich voor David op haar gezicht en boog zich ter aarde. Zij viel aan zijn voeten en zei: Och, mijn heer, op mij rust de misdaad; laat uw dienares toch spreken ten aanhoren van u, en luister naar de woorden van uw dienares. Laat mijn heer toch geen aandacht schenken aan deze verdorven man, aan Nabal, want zoals zijn naam is, zo is hij: Nabal is zijn naam en er is dwaasheid in hem. Maar ik, uw dienares, heb de knechten van mijn heer, die u gezonden hebt, niet gezien. En nu, mijn heer, zo waar de HEERE leeft en u zelf leeft, het is de HEERE Die u verhinderd heeft tot bloedschuld te komen, en dat uw eigen hand u verlossing schenken zou. En nu, mogen uw vijanden en zij die kwaadwillend zijn tegenover mijn heer, worden als Nabal! Welnu, dit is het geschenk dat uw dienares voor mijn heer meegebracht heeft,*

opdat het gegeven zal worden aan de knechten die mijn heer volgen. Vergeef toch uw dienaress de overtreding, want de HEERE zal voor mijn heer zeker een blijvend koningshuis maken, omdat mijn heer de oorlogen van de HEERE voert en er al uw levensdagen geen kwaad bij u gevonden is. Wanneer er een mens opstaat om u te vervolgen en naar het leven te staan, zal het leven van mijn heer veilig zijn in de buidel van de levenden bij de HEERE, uw God. Het leven van uw vijanden echter zal Hij wegslingeren midden uit de holte van de slinger. En het zal gebeuren, wanneer de HEERE aan mijn heer zal doen naar al het goede dat Hij over u gesproken heeft, en Hij u aanstelt tot een vorst over Israël, dat dit dan voor u, mijn heer, niet tot struikelblok of tot aanstoot voor uw hart zal zijn, dat u namelijk zonder reden bloed vergoten hebt en dat mijn heer zich zelf verlossing geschonken heeft. En wanneer de HEERE mijn heer welgedaan heeft, denk dan aan uw dienaress.

Spreuken 15:1 *Een zacht antwoord keert woede af, maar een krenkend woord wekt toorn op.*

“Abigaïl sprak David met evenveel eerbied aan alsof ze sprak tot een gekroond vorst. Nabal had spottend uitgeroepen: ‘Wie is David?’ maar Abigaïl noemde hem ‘Mijn heer’. Met vriendelijke woorden trachtte ze zijn geprikkelde gevoelens te kalmeren en ze smeekte hem om vergeving voor haar man. Zonder zich hierop te beroemen, maar vol wijsheid en liefde tot God, openbaarde Abigaïl haar toewijding voor haar gezin. Ze maakte David duidelijk dat de onverstandige houding van haar man niet bedoeld was als een persoonlijke belediging, maar alleen de uiting was van een ongelukkige en zelfzuchtige natuur.

‘Nu dan, mijn heer, zo waar de Here leeft en zo waar gij zelf leeft, die de Here ervoor bewaard heeft bloedschuld op u te laden en het recht in eigen hand te nemen, nu dan, moge het uw vijanden en hun die kwaad tegen mijn heer beramen, vergaan als Nabal.’ Abigaïl eiste niet voor zichzelf de verdienste op om David te weerhouden van zijn overhaaste daad, maar ze gaf God lof en eer. Toen bood ze haar gaven aan als zoenoffer voor de mannen van David, en deed een beroep op hem, alsof zij degene was die de toorn van de hoofdman had opgewekt.”
–Patriarchen en profeten, blz. 608, 609.

VRIJDAG

6. **Hoe ontving David haar raad? Hoe worden mensen genoemd die zich als deze wijze vrouw gedragen? 1 Samuël 25:32-35; Matthéüs 5:9.**

1 Samuël 25:32-35 Toen zei David tegen Abigaïl: Gezegend zij de HEERE, de God van Israël, Die u op deze dag mij tegemoet gezonden heeft! Gezegend is uw raad en gezegend bent u, dat u mij op deze dag verhinderd hebt tot bloedschuld te komen, en dat mijn eigen hand mij verlossing geschonken zou hebben! Want zeker, zo waar de HEERE leeft, de God van Israël, Die mij verhinderd heeft u kwaad te doen: wanneer u zich niet gehaast had mij tegemoet te komen, dan was er van Nabal niet één man tot aan het morgenlicht overgebleven! Toen nam David uit haar hand aan wat zij voor hem meegebracht had, en hij zei tegen haar: Ga in vrede naar uw huis; zie, ik heb naar uw stem geluisterd en ben u ter wille.

Matthéüs 5:9 Zalig zijn de vredestichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden.

“Abigaïl was een verstandige raadgeefster. De drift van David werd gestild door haar invloed en spreken. Hij was overtuigd dat hij een onverstandige beslissing had genomen en de macht over zijn zinnen had verloren. Nederig aanvaardde hij de bestraffing, in overeenstemming met zijn eigen woorden: ‘Slaat een rechtvaardige mij, het is liefde, kastijdt hij mij, het is olie voor mijn hoofd.’ Psalm 141:5. Hij dankte en zegende haar, omdat ze hem in oprechtheid raad gegeven had. Er zijn velen die, wanneer ze bestraft worden, het prijzenswaardig vinden als ze de bestraffing aanvaarden zonder hun geduld te verliezen. Maar hoe weinigen aanvaarden de bestraffing dankbaar, en zegenen hen die verhinderen dat ze verder gaan op een verkeerde weg.” –Patriarchen en profeten, blz. 609, 610.

SABBAT

Het eindresultaat

7. **Wat was het einde van de boze, laffe Nabal? Wat veroorzaakt het gif van alcohol? 1 Samuël 25:36-38; Spreuken 23:29, 30.**

1 Samuël 25:36-38 Toen Abigaïl bij Nabal kwam, zie, toen hield hij juist een maaltijd in zijn huis, als een koningsmaal. Het hart van Nabal was vrolijk in hem en hij was erg dronken. Daarom vertelde zij hem tot het morgenlicht geen woord, kort of lang. 's Morgens, toen de wijn uit Nabal gegaan was, gebeurde het dat zijn vrouw hem deze dingen vertelde. Toen bestierf hem het hart in zijn binnenste en

hij werd als een steen. En na ongeveer tien dagen gebeurde het dat de HEERE Nabal zo trof dat hij stierf.

Spreuken 23:29, 30 *Bij wie is ach, bij wie is wee? Bij wie is geruzie? Bij wie geklaag? Bij wie zijn er wonden zonder reden? Bij wie wazige ogen? Bij hen die lang doorgaan bij de wijn, bij hen die komen om gemengde drank te proeven.*

“Toen Abigail naar huis terugkeerde, vond zij Nabal en zijn gasten te midden van een feestmaaltijd, die ontaard was in een braspartij. Pas de volgende morgen vertelde ze haar man wat ze met David had besproken. Nabal was in zijn hart een lafaard. Toen hij besepte hoe zijn dwaasheid hem bijna het leven had gekost, scheen hij verlamd van schrik. Bevreesd dat David toch nog zijn wraakplannen zou uitvoeren, werd hij met schrik vervuld en raakte in een staat van bewusteloosheid. Na tien dagen stierf hij. Het leven dat God hem had geschonken, was slechts een vloek geweest voor de wereld. Te midden van zijn feestvieren en genotzoeken had God tot hem gezegd, zoals tot de rijke man uit de gelijkenis: ‘In deze nacht wordt uw ziel van u afgeëist.’ Lucas 12:20” –*Patriarchen en profeten*, blz. 610.

Voor verdere studie

“Niemand anders kan onze invloed zó verminderen als wijzelf, door het toegeven aan een oncontroleerbaar humeur. Een van nature prikkelbaar mens kent geen waar geluk en is zelden tevreden. Hij hoopt steeds in een gunstiger positie te komen, of zijn omgeving zó te veranderen dat hij vrede en gemoedsrust zal hebben. Zijn leven lijkt beladen met zware kruisen en beproevingen; terwijl wanneer hij zijn humeur onder controle had gehouden en zijn tong in bedwang had gehouden, veel van deze ergernissen hadden kunnen worden vermeden. Het is ‘Een zacht antwoord’ wat ‘woede’ afkeert. (Spreuken 15:1) Wraak heeft nog nooit een vijand overwonnen. Een goed gereguleerd humeur oefent een goede invloed uit op iedereen rondom. Maar ‘Zoals een opengebroken stad zonder muur, zo is een man die zijn geest niet in bedwang houdt.’ (Spreuken 25:28) –4T 367, 368 (1879).” –*Geest, karakter, persoonlijkheid*, blz. 547, 548.

Geduld tegenover ongeduld

“De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld,...”
Galaten 5:22.

“Wij moeten liefde bezitten, en daarmee verbonden zijn vreugde, vrede, lankmoedigheid, geduld. We zien de rusteloosheid van de wereld, hun ontevreden toestand. Ze willen iets dat ze niet hebben. Ze willen iets om zich op te winden of iets om zich te vermaken. Maar voor de christen is er blijdschap, er is vrede, er is lankmoedigheid, goedheid, zachtmoedigheid, verdraagzaamheid en geduld; en voor deze dingen willen wij de deur van ons hart openen, om de hemelse genaden van de Geest van God te koesteren.” –*In Heavenly Places*, blz. 244.

ZONDAG

Davids geduld

1. **Wat deed David nadat hij was gezalfd door de profeet Samuël? Welk effect had de wetenschap dat hij ooit koning van Israël zou zijn op zijn dagelijkse bezigheden? 1 Samuël 16:11-13.**

1 Samuël 16:11-13 *Toen zei Samuel tegen Isai: Zijn dit al de jongens? En hij zei: De jongste is nog achtergebleven; zie, hij weidt de schapen. Samuel zei tegen Isai: Stuur een bode en laat hem halen, want wij zullen niet rond de tafel gaan zitten, totdat hij hier gekomen is. Toen stuurde hij een bode en bracht hem. Hij was rossig, had mooie ogen en was knap om te zien. De HEERE zei: Sta op, zalf hem, want deze is het. Toen nam Samuel de oliehoorn en zalfde hem te midden van zijn broers. En de Geest van de HEERE werd vaardig over David vanaf die dag en voortaan. Daarna stond Samuel op en ging naar Rama.*

“Samuël had aan niemand iets gezegd over zijn opdracht, zelfs niet aan het gezin van Isai. De zalving van David was in het geheim geschied. Deze zalving gaf de jongeman een idee van de bestemming die voor hem lag, opdat onder de verschillende omstandigheden en gevaren van de komende jaren deze wetenschap hem zou aansporen

om trouw te zijn aan Gods bedoelingen bij het verrichten van zijn levenstaak.

De grote eer die David ontving, maakte hem niet trots. Niet-tegenstaande de hoge positie die hij zou bekleden, bleef hij rustig aan zijn werk bezig, en wachtte af hoe God in de toekomst zijn tijd en wegen zou kiezen. De herdersjongen keerde even nederig en eenvoudig als vóór zijn zalving terug naar de heuvels om, met evenveel liefde als altijd, de wacht te houden over zijn kudde.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 584.

MAANDAG

2. Saul wilde David doden en wist dat de jongeman de volgende koning van Israël zou worden. Maar wat weerhield hem ervan om zijn boosaardige plan uit te voeren? 1 Samuël 24:5-7.

1 Samuël 24:5-7 *Toen zeiden de mannen van David tegen hem: Zie, de dag waarvan de HEERE u gezegd heeft: Zie, Ik geef uw vijand in uw hand, en u kunt met hem doen zoals het goed is in uw ogen! Toen stond David op en sneed stilletjes een punt van Sauls mantel af. En het gebeurde daarna dat het hart van David in hem bonsde, omdat hij die punt van de mantel van Saul afgesneden had. En hij zei tegen zijn mannen: Moge de HEERE er geen sprake van laten zijn dat ik ooit zoiets zou doen bij mijn heer, bij de gezalfde van de HEERE, dat ik mijn hand tegen hem uit zou steken, want hij is de gezalfde van de HEERE.*

“In een verborgen spelonk wachtte de zoon van Isaï met zijn mannen op Gods aanwijzing, wat ze moesten doen. Toen Saul de bergen introk, week hij af en ging geheel alleen juist de spelonk binnen waar David zich met zijn mannen verborgen had. Toen deze dit zagen, drongen ze er bij hun aanvoerder op aan dat hij Saul zou doden. Het feit, dat de koning nu in hun macht was, zagen ze als een duidelijk bewijs van God zelf dat Hij hun vijand in hun handen had overgeleverd om hem te vernietigen. David werd in de verleiding gebracht de zaak in dit licht te bezien; maar zijn geweten sprak: Raak niet de gezalfde des Heren aan.

De mannen van David waren niet bereid Saul ongehinderd te laten gaan, en ze herinnerden hun aanvoerder aan Gods woorden: ‘Zie, Ik geef uw vijand in uw macht; doe met hem wat gij wilt.’ Toen stond David op en sneed ongemerkt een slip van Sauls mantel. Maar zijn

geweten klaagde hem later aan, omdat hij het kleed van de koning had beschadigd.

Saul stond op en verliet de spelonk om verder te gaan met zijn speurtocht, toen hij een stem hoorde, die riep: ‘Mijn heer de koning!’ Hij wendde zich om te zien wie hem aansprak, en zag de zoon van Isai, de man die hij reeds zo lang in zijn macht wilde hebben om hem te doden. David boog zich voor de koning, waardoor hij hem als zijn heer erkende. Toen richtte hij de volgende woorden tot Saul: ‘Waarom luistert gij naar de woorden van mensen, die zeggen: Zie, David be-raamt kwaad tegen u? Zie, op deze dag aanschouwen uw eigen ogen, dat de Here u heden in de spelonk in mijn macht gegeven heeft; men sprak ervan u te doden, maar ik spaarde u en zeide; ik zal mijn hand niet slaan aan mijn heer, want hij is de gezalfde des Heren. Zie eens, mijn vader, zie toch de slip van uw mantel in mijn hand! Want hieruit, dat ik de slip van uw mantel afgesneden heb zonder u te doden, kunt gij duidelijk opmaken dat ik geen kwaad of mouterij in de zin heb, en dat ik tegen u niets heb misdaan; gij echter legt het erop toe mij het leven te benemen.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 604, 605.

DINSDAG

3. Wat gebeurde er een paar maanden later in de woestijn van Zif? Wat deed David? 1 Samuël 26:7-15.

1 Samuël 26:7-15 *Zo kwamen David en Abisai 's nachts bij het volk; en zie, Saul lag te slapen in het wagenkamp, met zijn speer aan zijn hoofdeinde in de grond gestoken. Abner en het volk lagen rondom hem. Toen zei Abisai tegen David: God heeft vandaag uw vijand in uw hand overgeleverd. Laat mij hem toch met zijn speer aan de grond spietsen, in één keer; ik hoef het geen tweede keer te doen. David zei echter tegen Abisai: Breng hem niet om; want wie sloeg zijn hand aan de gezalfde van de HEERE en is onschuldig gebleven? Verder zei David: Zo waar de HEERE leeft, voorzeker, de HEERE zal hem treffen: óf zijn dag komt, dat hij sterft, óf hij wordt weggevaagd als hij ten strijde trekt. Moge de HEERE er geen sprake van laten zijn dat ik mijn hand sla aan de gezalfde van de HEERE. Neem echter wel de speer mee, die bij zijn hoofdeinde staat, en de waterkruik, en laten wij gaan. Zo nam David de speer en de waterkruik bij Sauls hoofdeinde mee, en zij gingen weg. Er was niemand die het zag, niemand die het merkte, en ook niemand die wakker werd. Zij allen sliepen, omdat een diepe slaap van de HEERE op hen gevallen was. Toen David naar de*

andere kant overgestoken was, ging hij ver weg op een bergtop staan. Er was een grote ruimte tussen hen. En David riep naar het volk en naar Abner, de zoon van Ner: Antwoordt u niet, Abner? Toen antwoordde Abner en zei: Wie bent u die naar de koning roept? Toen zei David tegen Abner: Bent u niet een man, en wie is aan u gelijk in Israël? Waarom hebt u dan niet over uw heer, de koning, gewaakt? Er is namelijk iemand van het volk gekomen om de koning, uw heer, om te brengen.

“Dit tweede voorbeeld van Davids eerbied voor het leven van zijn vorst maakte een nog diepere indruk op de geest van Saul en bracht hem tot een ootmoediger schuldbekentenis. Hij was versteld en verslagen bij het zien van zulk een goedheid. Toen hij afscheid nam van David, riep Saul uit: ‘Gezegend zijt gij, mijn zoon David. Wat gij ook doet, gij zult zeker slagen.’ Maar de zoon van Isai had geen vertrouwen dat de koning zo zou blijven denken.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 612.

WOENSDAG

4. Tot welke stam beperkte David – na de dood van koning Saul – zijn regering? 2 Samuël 2:1-4, eerste gedeelte.

2 Samuël 2:1-4a *Daarna gebeurde het dat David de HEERE vroeg: Zal ik naar een van de steden van Juda optrekken? De HEERE zei tegen hem: Trek op. David zei: Waarheen zal ik optrekken? Hij zei: Naar Hebron. Zo trok David daarheen, en ook zijn twee vrouwen, Ahinoam uit Jizreël, en Abigail, de vrouw van Nabal, uit Karmel. En de mannen die bij hem waren, liet David mee optrekken, ieder met zijn gezin. Zij gingen in de steden van Hebron wonen. Toen kwamen de mannen van Juda en zalfden David daar tot koning over het huis van Juda. ...*

“Onmiddellijk maakten David en zijn mannen zich gereed om gehoor te geven aan de opdracht van God. De zeshonderd gewapende mannen waren al spoedig met hun vrouwen en kinderen, runderen en schapen, op weg naar Hebron. Toen de stoet aankwam bij de stad, wachtten daar de oudsten van Juda om David als de toekomstige koning van Israël te verwelkomen. Voorbereidingen werden getroffen voor zijn kroning. En zij ‘zalfden David daar tot koning over het huis

van Juda.' Er werd echter geen poging gedaan zijn gezag op te dringen aan de andere stammen." –*Patriarchen en profeten*, blz. 637.

DONDERDAG

5. **Eindelijk was David gekroond tot koning van Israël. Reken uit hoeveel jaren waren verstreken sinds Samuël David voor het eerst tot koning had gezalfd. Hoe beoefende David geduld in deze periode? 2 Samuël 5:3-5; 1 Kronieken 11:1-3.**

2 Samuël 5:3-5 *Zo kwamen alle oudsten van Israël bij de koning in Hebron. En koning David sloot met hen in Hebron een verbond voor het aangezicht van de HEERE, en zij zalfden David tot koning over Israël. Dertig jaar oud was David toen hij koning werd; veertig jaar heeft hij geregeerd. Te Hebron regeerde hij zeven jaar en zes maanden over Juda, en in Jeruzalem regeerde hij drieëndertig jaar over heel Israël en Juda.*

1 Kronieken 11:1-3 *Toen kwam heel Israël bij David te Hebron bijeen, en zij zeiden: Zie, wij zijn uw beenderen en uw vlees. Al eerder, ook toen Saul koning was, liet ú Israël uitgaan en ingaan. Ook heeft de HEERE, uw God, tegen u gezegd: Ú zult Mijn volk Israël weiden, en ú zult vorst zijn over Mijn volk Israël. Zo kwamen alle oudsten van Israël bij de koning in Hebron. En David sloot met hen in Hebron een verbond voor het aangezicht van de HEERE, en zij zalfden David tot koning over Israël overeenkomstig het woord van de HEERE door de dienst van Samuel.*

“Na de dood van Isboset was de algemene wens onder de leiders van Israël dat David koning over alle stammen zou worden. [...] Op deze wijze werd door Gods voorzienigheid voor hem de weg naar de troon geopend. Hij behoefde zijn eigen eerezucht niet te strelen, want hij had de eer waartoe hij gekomen was, niet gezocht. [...] David was bekleed met het koninklijk gewaad. De heilige zalfolie werd door de hogepriester uitgegoten op zijn hoofd, want de zalving door Samuël was een profetisch gebeuren geweest van datgene wat bij de kroning van de koning zou plaatsvinden. Nu was die tijd aangebroken, en David werd tijdens een plechtige dienst voor zijn ambt gewijd als vertegenwoordiger van God. De scepter werd in zijn hand geplaatst. Het verbond van zijn rechtmatig gezag werd opgeschreven en het volk beloofde hem trouw. De kroon werd op zijn hoofd geplaatst. Daarna was de plechtigheid voorbij. Israël had een koning naar

Gods hart. Hij, die geduldig op Gods heil had gewacht, zag nu de vervulling van Gods belofte: ‘En David nam steeds toe in grootheid, en de Here, de God der heerscharen, was met hem.’ (2 Samuël 5:10).” –*Patriarchen en profeten*, blz. 641.

VRIJDAG

Het ongeduld van koning Saul

6. **Wat deed de rusteloze, impulsieve geest van koning Saul, toen hij had moet wachten op de komst van de profeet Samuël om het offer te brengen? 1 Samuël 13:7-12.**

1 Samuël 13:7-12 *Ook staken Hebreeën de Jordaan over naar het land van Gad en Gilead. Maar Saul bleef zelf nog in Gilgal, en al het volk kwam bevend achter hem aan. En Saul wachtte zeven dagen, tot het tijdstip dat Samuel bepaald had. Toen Samuel echter niet naar Gilgal kwam, begon het volk zich te verspreiden, bij hem vandaan. Toen zei Saul: Breng een brandoffer bij mij, en dankoffers; en hij offerde het brandoffer. En het gebeurde, toen hij gereed was met het brengen van het brandoffer, dat, zie, Samuel kwam. Saul ging het kamp uit hem tegemoet om hem te zegenen. En Samuel zei: Wat hebt u gedaan? Toen zei Saul: Omdat ik zag dat het volk zich begon te verspreiden, bij mij vandaan, en omdat ú niet op de vastgestelde tijd kwam, en de Filistijnen in Michmas verzameld zijn, zei ik bij mijzelf: Nu zullen de Filistijnen op mij afkomen in Gilgal, en ik heb niet getracht het aangezicht van de HEERE gunstig te stemmen. Daarom heb ik mijzelf gedwongen om het brandoffer te brengen.*

“Met toenemend ongeduld wachtte hij op de komst van Samuël, terwijl hij de verwarring en onrust en het deserteren van zijn leger toeschreef aan het wegblijven van de profeet. De afgesproken tijd brak aan, maar de man Gods verscheen niet onmiddellijk. Gods voorzienigheid had ervoor gezorgd, dat Zijn dienstknecht opgehouden werd. Maar de rusteloze, impulsieve Saul wilde niet langer wachten. Daar hij voelde dat er iets gedaan moest worden om de vrees van het volk te stillen, besloot hij een vergadering bijeen te roepen voor een godsdienstige plechtigheid en door een offer Gods hulp te vragen. God had bevolen dat alleen zij die tot priester waren gewijd, mochten offeren. Maar Saul gebood: ‘Brengt mij het brandoffer’, en uitgerust

met wapenen voor de strijd, naderde hij het altaar en offerde.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 566.

SABBAT

Een eigenschap die levens redt

7. **Welke karaktereigenschap is van essentieel belang voor de redding van de mens? Hoe ziet u dit terug in uw eigen leven? Openbaring 14:12; Hebreeën 10:35, 36.**

Openbaring 14:12 [SV1977] *Hier is de lijdzaamheid der heiligen; hier zijn zij, die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus.*

Hebreeën 10:35, 36 *Werp dan uw vrijmoedigheid niet weg, die een grote beloning met zich meebrengt. Want u hebt volharding nodig, opdat u, na het volbrengen van de wil van God, de vervulling van de belofte zult verkrijgen.*

“Mij werd de beloning van de heiligen getoond, de onsterfelijke erfenis. Ik zag hoeveel Gods volk verdragen had terwille van de waarheid. Toch achtten zij de hemel [voor hun] goedkoop genoeg. Het lijden van deze tegenwoordige tijd kon niet vergeleken worden met de heerlijkheid, die hen zou worden geopenbaard. Het volk van God in deze laatste dagen zal op de proef worden gesteld. Spoedig zal hun laatste beproeving komen en dan zullen zij de gave van het eeuwige leven ontvangen.” –*Maranatha, de Here komt*, blz. 52.

“Wanneer zondaars zich bekeren, wordt God verheerlijkt voor de overheden en machten van hemel en aarde. Deze bekeerden zijn een schouwspel voor de wereld, voor engelen en mensen. ‘Gij zult Mijn getuigen zijn’ (Handelingen 1:8), zegt God. Door op Mij te zien, moet jullie karakter veranderen. Door het tonen van christelijke liefde en verdraagzaamheid moeten jullie deze verandering laten zien.”
–*Christus weerspiegelen*, blz. 197.

Vriendelijkheid tegenover onverschilligheid

“Hoe groot is Uw goed, dat U weggelegd hebt voor wie U vrezen, dat U bereid hebt voor wie tot U de toevlucht nemen ten aanschouwen van de mensenkinderen.” Psalm 31:20.

“Laat de wet van vriendelijkheid op uw lippen, en de geest van genade in uw hart zijn. Dit zal wondere resultaten voortbrengen. U zult teder, medelevend en voorkomend zijn. U hebt behoefte aan al deze gaven. U moet de Heilige Geest ontvangen in uw karakter; dan zal deze zijn als een heilig vuur, waarvan wierook zal opstijgen tot God, niet van lippen die veroordelen, maar als een genezer van de menselijke ziel. Uw gelaat zal een beeld van het goddelijke weerkaatsen. [...] Door te zien op het karakter van Christus, zult u naar Zijn beeld worden veranderd. Alleen de genade van Christus kan uw hart veranderen, en dan zult u het beeld van de Here Jezus weerkaatsen. God roept ons op om aan Hem gelijkvormig te worden, – zuiver, geheiligd en onbesmet. We moeten het goddelijke beeld dragen.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 212, 213.

ZONDAG

Oprechte goedheid

1. **Welke opdracht kregen de Israëlieten met betrekking tot de hulpbehoevenden? Welke morele verplichting hadden zij tegenover de armen? Deuteronomium 15:10, 11; Spreuken 3:27; 19:17.**

Deuteronomium 15:10, 11 *U moet hem overvloedig geven, en laat uw hart niet verdrietig zijn als u hem geeft. Want vanwege deze zaak zal de HEERE, uw God, u zegenen in al uw werk en in alles wat u ter hand neemt. Want armen zullen binnen uw land nooit ontbreken. Daarom gebied ik u: U moet uw hand wijd opendoen voor uw broeder, de onderdrukte en de arme in uw land.*

Spreuken 3:27; 19:17 *Onthoud het goede niet aan wie er recht op hebben als het binnen je macht ligt dat te doen. [...] Wie zich ontfertmt over de arme, leent uit aan de HEERE. Hij zal hem zijn weldaad vergelden.*

“Religie brengt de mens in een persoonlijke relatie met God, maar niet uitsluitend; want de hemelse beginselen moeten worden nageleefd, opdat ze de mensheid kunnen helpen en zegenen. Een waar kind van God zal Hem liefhebben met heel zijn hart en zijn naaste als zichzelf. Hij zal belangstelling hebben voor zijn medemens. Ware religie is het werk van genade aan het hart, dat ervoor zorgt dat goede werken uit het leven voortvloeien, zoals een fontein gevoed door levende stromen. Religie bestaat niet alleen uit overdenking en gebed. Het licht van de christen wordt getoond in goede werken en wordt zo door anderen herkend. Religie kan niet worden gescheiden van het zakenleven. Het moet zijn verantwoordelijkheden en handelingen doordringen en heiligen. Als een mens werkelijk verbonden is met God en de hemel, zal de geest die in de hemel woont al zijn woorden en daden beïnvloeden. Hij zal God verheerlijken in zijn werken en anderen ertoe brengen Hem te eren.” –*Our Father Cares*, blz. 35.

MAANDAG

2. **Wat deed een Samaritaan toen hij een gewonde man zag? Waarom was de relatie tussen de Joden en de Samaritanen zo omstreken? Lukas 10:33, 34.**

Lukas 10:33, 34 *Maar een Samaritaan die op reis was, kwam in zijn buurt, en toen hij hem zag, was hij met innerlijke ontferming bewogen. En hij ging naar hem toe, verbond zijn wonden en goot er olie en wijn op. Hij tilde hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en verzorgde hem.*

“Een zekere Samaritaan kwam op zijn reis bij de plaats waar de lijder lag. Toen hij hem zag, had hij medelijden met hem. Hij vroeg niet of de vreemdeling een jood of een heiden was. Als het een jood was, wist de Samaritaan heel goed dat de man, als de rollen waren omgedraaid, hem in het gezicht zou hebben gespuwd en vol verachting verder zou zijn gegaan. Maar hij aarzelde niet op grond van deze gedachte. Hij dacht er niet bij na dat hij bloot stond aan geweld door op die plaats te blijven. Voldoende was dat hier een mens was die leed en hulp nodig had. Hij nam zijn eigen mantel om hem daarmee te bedekken. De olie en de wijn, bestemd voor zijn eigen reis, gebruikte hij om de gewonde man te helpen en te verfrissen. Hij tilde hem op zijn rijdier en ging langzaam met gelijke tred verder, zodat de vreemdeling niet zou schokken en daardoor nog meer pijn

zou moeten lijden. Hij bracht hem naar een herberg en zorgde tijdens de nacht voor hem, terwijl hij liefdevol bij hem waakte.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 416.

DINSDAG

3. In welke aanvullende voorzieningen heeft deze buitengewone man voorzien? Lukas 10:35.

Lukas 10:35 *En toen hij de volgende dag wegging, haalde hij twee penningen tevoorschijn, en hij gaf ze aan de waard en zei tegen hem: Zorg voor hem, en wat u verder aan kosten maakt, zal ik u geven als ik terugkom.*

“Toen de zieke man de volgende morgen wat beter was, waagde de Samaritaan het verder te gaan. Voor hij vertrok, stelde hij hem onder de zorg van de herbergier, betaalde de kosten en liet een bedrag voor hem achter. Nog niet tevreden met dit alles, trof hij schikkingen voor verdere behoeften en zei tot de waard: ‘Verzorg hem, en mocht gij meer kosten hebben, dan zal ik ze u vergoeden op mijn terugreis.’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 416.

“De Samaritaan kwam langs deze weg, en toen hij zag dat de vreemdeling hulp nodig had, vroeg hij zich niet af of het een familielid was of iemand van zijn eigen land of met dezelfde geloofsovertuiging; hij zette zich in om de lijdende te helpen, want er was werk dat gedaan moest worden. Hij ontlastte hem zo goed als hij kon, zette hem op zijn eigen dier, droeg hem naar een herberg en zorgde op eigen kosten voor hem en wat hij nodig had. [...] De Samaritaan vertegenwoordigt een groep ware helpers van Christus die Zijn voorbeeld navolgen in het goeddoen.

Degenen die medelijden hebben met de ongelukkigen, de blinden, de verlamden, de getroffensten, de weduwen, de wezen en de hulpbehoevendsten, vertegenwoordigen Christus als de bewaarders van de geboden, die het eeuwige leven zullen hebben. [...] Christus beschouwt alle daden van barmhartigheid, welwillendheid en bedachtzame aandacht voor de ongelukkigen, blinden, verlamden, zieken, weduwen en wezen als voor Hemzelf gedaan; deze daden worden bewaard in de hemelse kronieken en zullen beloond worden.” –*Testimonies for the Church*, vol 3, blz. 511, 512.

Onverschilligheid

4. Wat waren de verantwoordelijkheden en voorrechten van de priesters en Levieten van Israël? Numeri 18:1-4, 19, 20.

Numeri 18:1-4, 19, 20 *De HEERE zei tegen Aäron: U, uw zonen en uw familie met u, moeten de gevolgen dragen van ongerechtigheid in het heiligdom. En u, en uw zonen met u, moeten de gevolgen dragen van ongerechtigheid binnen uw priesterambt. En u moet ook uw broeders, de stam Levi, de stam van uw vader, met u naar voren doen komen, zodat zij zich bij u aansluiten en u dienen. U echter, en uw zonen met u, moeten vóór de tent van de getuigenis zijn. Zij zullen uw taak vervullen en de taak ten behoeve van heel de tent. Alleen mogen zij niet in de nabijheid komen van de voorwerpen van het heiligdom, en van het altaar, opdat zij niet sterven, zij niet en u ook niet. Maar zij moeten zich bij u aansluiten en de taak ten behoeve van de tent van ontmoeting vervullen, heel de dienst van de tent. Een onbevoegde mag echter niet in uw nabijheid komen. [...] Alle hefoffers van de geheiligde gaven die de Israëlieten de HEERE moeten brengen, geef Ik u, en uw zonen, en uw dochters met u, als een eeuwige verordening. Het is een eeuwig, met zout bekrachtigd verbond, voor het aangezicht van de HEERE, voor u en voor uw nageslacht met u. Ook zei de HEERE tegen Aäron: U zult in hun land geen erfelijk bezit nemen, en u zult geen aandeel in het midden van hen hebben. Ik ben uw deel en erfelijk bezit, in het midden van de Israëlieten.*

“Zij maakten deel uit van een groep mensen die in het bijzonder door God was gekozen om Hem bij het volk te vertegenwoordigen. Zij moesten tegemoetkomend zijn jegens de onwetenden en de dwalenden. Zo konden ze de mensen ertoe brengen Gods grote liefde voor de mensheid te begrijpen. Het werk dat zij moesten doen was hetzelfde dat Jezus als het Zijne had omschreven toen Hij zei: ‘De Geest des Heren is op Mij. Daarom is het dat Hij Mij gezalfd heeft om aan armen het evangelie te brengen; Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid’.” –Jezus, *de Wens der eeuwen*, blz. 415.

DONDERDAG

5. **Wat was de houding van de priester toen hij langs de gewonde man liep die op de weg lag? Lukas 10:31; Hebreëën 13:16.**

Lukas 10:31 *Toevallig kwam er een priester langs diezelfde weg, en toen hij hem zag, ging hij aan de overkant voorbij.*

Hebreëën 13:16 *En vergeet het weldoen en het onderlinge hulpbetoon niet, want aan zulke offers heeft God een welgevallen.*

“De priester en de Leviet waren naar de tempel gegaan om te aanbidden, een dienst die door God Zelf was aangesteld. Het was een groot en verheven voorrecht om aan deze dienst deel te nemen, en de priester en Leviet voelden dat het beneden hun eer was om een onbekende lijder langs de kant van de weg te dienen. Zo veronachtzaamden zij de bijzondere gelegenheid die God hun als Zijn vertegenwoordigers had geboden om een medemens te zegenen. [...] De priester en de Leviet hadden geen excuus voor hun koelbloedige onverschilligheid. De wet van barmhartigheid en vriendelijkheid werd duidelijk vermeld in de oudtestamentische Schriften. Het was hun toegewezen werk om precies zulke gevallen te behandelen zoals diegene aan wie ze kil waren voorbijgegaan. Als ze de wet, die ze beweerden te respecteren, hadden gehoorzaamd, zouden ze deze man niet voorbij zijn gegaan zonder hem te helpen. Maar ze waren de beginselen van de wet vergeten die Christus, gehuld in de wolokolom, aan hun voorouders had gegeven toen Hij hen door de woestijn leidde.” –*Welfare Ministry*, blz. 46, 48.

VRIJDAG

6. **Wat deed de Leviet toen hij langs de gewonde man liep? Lukas 10:32; Deuteronomium 15:7, 8.**

Lukas 10:32 *Evenzo ging ook een Leviet, toen hij op die plek kwam en hem zag, aan de overkant voorbij.*

Deuteronomium 15:7, 8 *Maar als er onder u een arme zal zijn, iemand uit uw broeders, binnen een van uw poorten, in uw land, dat de HEERE, uw God, u geven zal, dan mag u uw hart niet verstokken, of uw hand sluiten voor uw broeder die arm is. Integendeel, u moet uw hand wijd voor hem opendoen en hem overvloedig lenen, genoeg voor wat hem ontbreekt.*

“De Leviet was van dezelfde stam als de gewonde, gekneusde lijder. Heel de hemel zag toe, terwijl de Leviet de weg afliep om te zien of zijn hart geraakt zou worden door menselijk wee. Toen hij de man zag, werd hij overtuigd van wat hij moest doen; maar omdat het een onaangename plicht was, wenste hij dat hij niet langs deze weg was gekomen, zodat hij niet de man had hoeven zien, die gewond en gekneusd was, naakt en stervende, en hulp nodig had van zijn medemens. Hij kruiste zijn weg, zichzelf ervan overtuigende dat het niet zijn zaken waren, en dat hij zich niet druk hoefde te maken over de situatie. Hij beweerde een uitlegger van de wet te zijn, een dienaar in heilige zaken, en toch liep hij via de andere kant voorbij.” –*Welfare Ministry*, blz. 47.

“Toen verscheen de Leviet. Benieuwd om te weten wat er gebeurd was, bleef hij staan en keek naar de lijder. Hij wist wat hij moest doen maar het was geen aangename plicht. [...] De priester en de Leviet kenden al deze lessen maar zij hadden ze niet in praktijk gebracht. Ze waren opgevoed in de school van de nationale dweepzucht en zelfzuchtig, bekrompen en op zichzelf gericht. Toen zij de gewonde man zagen, konden zij niet zeggen of hij al dan niet tot hun volk behoorde. Zij meenden dat hij best een Samaritaan kon zijn en wendden zich af.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 415, 416.

SABBAT

Wonderbaarlijke vriendelijkheid

7. Welk voorbeeld hebben we gekregen van de Heere Jezus? Hebreeën 4:15.

Hebreeën 4:15 *Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde.*

“Als er geen andere ziel in het universum is die naar u kijkt, kijkt de Here God van Israël naar u met gedachten van mededogen, tederheid en sympathie. Hij ziet u met uw sterke impulsen wanneer u moedeloos en ontmoedigd bent. [...] U heeft het diepste, volste en meest verfrissende medeleven in de boezem van de grote Herder. We hebben geen Hogepriester die niet met ons kan meevoelen, maar Een die in alle opzichten werd verzocht zoals wij, maar zonder zonde bleef. Niet alleen zijn alle voorzieningen getroffen opdat u, wanneer u wordt

beproeft en verzocht, hulp, kracht en genade kunt vinden, maar ook dat uw invloed op anderen welriekend zal zijn. Niet alleen kent Christus elke ziel en de verzoeken en beproevingen van die ziel, maar Hij kent alle omstandigheden die de geest tergen en kwellen. Uw grootste gevaar ligt in het zelfvoorzienend zijn. Dit zal niet gunstig zijn voor een christen. Christus zal u Zijn geduld geven als u daar om vraagt.” –*That I May Know Him*, blz. 53.

“In de geschiedenis van de barmhartige Samaritaan tekende Jezus een beeld van Zichzelf en van Zijn werk. De mens was bedrogen, gekwetst, beroofd en geruïneerd door satan. Hij moest omkomen. Maar de Heiland had medelijden met onze hulpeloze toestand. Hij verliet Zijn heerlijkheid om ons te hulp te komen. Hij vond ons op het punt te sterven en heeft ons lot op Zich genomen, heeft onze wonden genezen, en ons bedekt met het kleed van Zijn gerechtigheid. Hij heeft ons een weg ter ontkoming geopend en volledige voorziening getroffen ten eigen koste. Hij is gestorven om ons te redden. Terwijl Hij wijst op Zijn eigen voorbeeld, zegt Hij tot Zijn volgelingen: ‘Dit gebied ik u, dat gij elkander liefhebt.’ ‘Gelijk Ik u heb liefgehad, dat gij ook elkander liefhebt.’ Johannes 15:17; 13:34.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 417.

7^e Les

Sabbat 18 februari 2023

Sabbatbegin 17.57 ^u. ↔ 17.59 ^u.

Vrijgevigheid tegenover hebzucht

“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.” Johannes 3:16.

“Maar de menselijke dromen van vooruitgang zijn tevergeefs, alle pogingen om het mensdom te verheffen zijn tevergeefs, als die ene Bron van hulp en hoop voor de gevallen mensheid buiten beschouwing wordt gelaten.” –*Schreden naar Christus*, blz. 25.

Een goddelijke eigenschap

1. **Waarom lijkt het erop dat er in de tijd van de apostelen niet zo veel geduld nodig was? Hoe heette dit stadium van de gemeente? Handelingen 4:32-35; Openbaring 2:1.**

Handelingen 4:32-35 *En de menigte van hen die geloofden, was een van hart en een van ziel; en niemand zei dat iets van wat hij bezat, van hemzelf was, maar alles hadden zij gemeenschappelijk. En de apostelen legden met grote kracht getuigenis af van de opstanding van de Heere Jezus; en er was grote genade over hen allen. Want er was ook niemand onder hen die gebrek leed; want allen die landerijen of huizen bezaten, verkochten die en brachten de opbrengst van het verkochte en legden die aan de voeten van de apostelen. En aan ieder werd uitgedeeld naar dat men nodig had.*

Openbaring 2:1 *Schrijf aan de engel van de gemeente in Efeze: Dit zegt Hij Die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt, Die te midden van de zeven gouden kandelaren wandelt:*

“Het verhaal luidt: ‘Want er was ook niet één behoeftig onder hen’, en er wordt verteld, hoe in de behoeften werd voorzien. Diegenen onder de gelovigen die geld en bezittingen hadden, offerden deze blijmoedig om aan deze onvoorziene moeilijkheden tegemoet te komen. Zij verkochten hun huizen of hun landerijen, brachten het geld en legden dit aan de voeten der apostelen, ‘en aan een ieder werd uitgedeeld naar behoefte.’

Deze vrijgevigheid van de zijde van de gelovigen was het gevolg van de uitstorting van de Heilige Geest. De tot het evangelie bekeerden waren ‘één van hart en ziel’. Eén gemeenschappelijk belang beheerste hen – het welslagen van de hun toevertrouwde opdracht; en er was in hun leven geen plaats voor hebzucht. Hun liefde voor hun broeders en voor de zaak waaraan zij zich hadden gewijd was groter dan hun liefde voor geld en bezittingen. Hun werken getuigden ervan dat zij de zielen der mensen van hogere waarde achtten dan aardse rijkdom.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 51.

2. **Wie was Barnabas en wat deed hij voor de vroegchristelijke gemeente? Handelingen 4:36, 37.**

Handelingen 4:36, 37 *En Joses, die door de apostelen ook Barnabas genoemd werd (wat vertaald betekent: een zoon van vertroosting), een Leviet, afkomstig uit Cyprus, had een akker, verkocht die en bracht het geld en legde het aan de voeten van de apostelen.*

“Geld, tijd, invloed — alle uit Gods hand ontvangen gaven zullen zij slechts op prijs stellen als middelen ter bevordering van het evangeliewerk.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 51.

DINSDAG

Geheime verstandhouding bij fout handelen

3. **Wat deden Ananias en Saffira toen ze zagen dat de mensen die hun eigendommen verkochten en de opbrengst deelden met de meest behoeftigen, gewaardeerd werden? Wat bewoog hun hart? Handelingen 5:1; Prediker 5:4, 5; Deuteronomium 23:21.**

Handelingen 5:1 *En een zekere man, van wie de naam Ananias was, verkocht samen met zijn vrouw Saffira een eigendom.*

Prediker 5:4, 5 *Het is beter dat u niet belooft, dan dat u belooft maar niet nakomt. Sta uw mond niet toe, uw vlees te doen zondigen. Zeg ook niet in de tegenwoordigheid van de engel: dat was een vergissing. Waarom zou God zeer toornig worden om wat u zegt, en het werk van uw handen te gronde richten?*

Deuteronomium 23:21 *Wanneer u de HEERE, uw God, een gelofte gedaan hebt, mag u niet aarzelen die na te komen, want de HEERE, uw God, zal dat zeker van u eisen, en dan zou er zonde in u zijn.*

“Zij zagen evenwel dat degenen die afstand deden van hun bezittingen om daarmee de noden van hun arme broeders te lenigen, in de kring der gelovigen zeer gewaardeerd werden; en zich uiteindelijk schamend om hun broeders te laten weten, dat hun zelfzuchtige harten zich datgene niet wilden onzeggen wat ze God plechtig hadden toegezegd, besloten ze weloverwogen hun bezittingen te verkopen en te doen alsof ze de hele opbrengst in het algemene fonds stortten, doch in werkelijkheid een groot deel voor zichzelf te houden. Op deze wijze wilden ze zich een levensonderhoud uit de gemeenschappelijke voorraad verzekeren en tegelijkertijd de hoge achting van hun broeders verwerven. [...]

Maar als het hart door de invloed van de Heilige Geest wordt bewogen en een belofte is gedaan dat men een bepaald deel zal geven, dan heeft degene die de belofte deed, geen recht meer op dit gewijde deel. Soortgelijke beloften, aan mensen gedaan, worden als bindend beschouwd. Zijn de aan God gedane beloften niet veel meer bindend? Zijn de beloften gedaan in het gerechtshof van het geweten minder bindend dan geschreven overeenkomsten van mensen?” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 52, 54.

“Hoe was het in de eerste gemeente? Ananias en Saffira voegden zich bij de discipelen. Simon de tovenaer werd gedoopt. [...] Judas Iskariot was een van de discipelen. De Verlosser wil geen enkel mens verliezen. Zijn ervaring met Judas wordt vermeld om zijn geduld te laten zien met de verdorven menselijke natuur en Hij zegt dat wij deze, evenals Hij dat gedaan heeft, moeten verdragen.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 40.

WOENSDAG

4. **Welk gevoel bekreep Ananias toen hij zoveel geld van de verkoop van het onroerend goed zag? Waarom stemde zijn vrouw ermee in om tegen de apostelen te liegen? Handelingen 5:2; Prediker 5:5.**

Handelingen 5:2 *En hield een deel van de opbrengst achter, ook met medeweten van zijn vrouw, en hij bracht een bepaald gedeelte en legde dat aan de voeten van de apostelen.*

Prediker 5:5 *Sta uw mond niet toe, uw vlees te doen zondigen. Zeg ook niet in de tegenwoordigheid van de engel: dat was een vergissing. Waarom zou God zeer toornig worden om wat u zegt, en het werk van uw handen te gronde richten?*

“Naderhand bedroefden Ananias en Saffira de Heilige Geest door toe te geven aan gevoelens van hebzucht. Zij kregen berouw over de gedane belofte en verloren spoedig de weldadige invloed van de zegen, die hun harten had verwarmd met een verlangen om grote dingen te doen ten behoeve van de zaak van Christus. Zij dachten dat zij overijld hadden gehandeld en dat ze hun besluit nog eens moesten overwegen. Zij bespraken de zaak nog eens en besloten hun gelofte niet na te komen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 52.

“Met anderen hadden Ananias en zijn vrouw Saffira het voorrecht om het Evangelie te horen, dat door de apostelen werd gebracht. [...]

Terwijl ze onder directe invloed van Gods Geest waren, deden ze een gelofte bepaalde landerijen de Here te geven; maar toen ze niet langer onder die hemelse invloed stonden, werd de indruk al minder en ze gingen twijfelen en zich onttrekken aan de vervulling der gelofte, die ze gedaan hadden. [...] Eerst werd de begeerte gekoesterd; dan, zich schamend dat hun broeders te weten zouden komen dat hun zelfzuchtige zielen misgunden wat ze God onder gelofte plechtig hadden beloofd, namen ze hun toevlucht tot de leugen.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, 560, 561.

DONDERDAG

5. **Waarom realiseerde Ananias zich niet dat zijn pogingen om de apostelen te misleiden fatale gevolgen konden hebben? Handelingen 5:3-6; Hebreëën 4:12; Jeremía 17:10.**

Handelingen 5:3-6 *En Petrus zei: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld, zodat u gelogen hebt tegen de Heilige Geest en een deel achtergehouden hebt van de opbrengst van het stuk grond? Als het onverkocht gebleven was, bleef het dan niet van u, en toen het verkocht was, bleef de opbrengst dan niet tot uw beschikking? Waarom toch hebt u deze daad in uw hart voorgenomen? U hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God. Toen Ananias deze woorden hoorde, viel hij neer en gaf de geest. En er ontstond grote vrees bij allen die dit hoorden. En de jonge mannen stonden op, legden hem af, droegen hem naar buiten en begroeven hem.*

Hebreëën 4:12 *Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.*

Jeremía 17:10 *Ik, de HEERE, doorgrond het hart, beproef de nieren, en dat om ieder te geven overeenkomstig zijn wegen, overeenkomstig de vrucht van zijn daden.*

“Maar God haat huichelarij en leugens. Ananias en Saffira pleegden bedrog in hun overeenkomst met God. Zij logen tegen de Heilige Geest, en hun zonde werd met een snel en vreselijk oordeel gestraft. Toen Ananias met zijn gave kwam, zei Petrus: ‘Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld om de Heilige Geest te bedriegen en iets achter te houden van de opbrengst van het stuk land? Als het onverkocht gebleven was, bleef het dan niet van u, en was, na de

verkoop, de opbrengst niet te uwer beschikking? Hoe kondt gij aan deze daad in uw hart plaats geven? Gij hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God.’ [...]

Er was op Ananias geen onrechtmatige invloed uitgeoefend om hem te dwingen zijn bezittingen aan het algemeen belang op te offeren. Hij had naar eigen verkiezing gehandeld. Maar toen hij de discipelen trachtte te misleiden, had hij de Almachtige belogen.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 52, 53.

VRIJDAG

6. **Wat had Saffira moeten antwoorden toen de apostel Petrus haar vroeg naar de prijs van de verkoop van het onroerend goed? Waarom werd de oneerlijkheid van dit paar zo streng en onmiddellijk gestraft? Handelingen 5:7-11.**

Handelingen 5:7-11 *En het gebeurde na verloop van ongeveer drie uur dat ook zijn vrouw daar binnenkwam, zonder te weten wat er gebeurd was. En Petrus antwoordde haar: Zeg mij, hebt u beiden het land voor zoveel verkocht? En zij zei: Ja, voor zoveel. Petrus zei tegen haar: Waarom toch hebt u met elkaar afgesproken de Geest van de Heere te verzoeken? Zie, de voeten van hen die uw man begraven hebben, zijn voor de deur en zullen u ook uitdragen. En zij viel onmiddellijk voor zijn voeten neer en gaf de geest. En toen de jongemannen binnengekomen waren, troffen zij haar dood aan, en zij droegen haar naar buiten en begroeven haar bij haar man. En er kwam grote vrees over heel de gemeente en over allen die dit hoorden.*

“De Alwijze zag, dat deze duidelijke manifestatie van Zijn toorn nodig was om de jonge gemeente voor verdorvenheid te behoeden. De gemeente breidde zich snel uit. En ze zou in groot gevaar zijn gekomen als, door de snelle aanwas der bekeerden, mannen en vrouwen werden opgenomen die voorgaven God te dienen doch die in werkelijkheid de mammon aanbaden. Dit oordeel laat zien, dat men God niet kan bedriegen, dat Hij de verborgen zonden van het hart ontdekt, en dat Hij Zich niet laat bespotten. Het was bedoeld als een waarschuwing voor de gemeenteleden, om hen ertoe te brengen schijnvertoon en huichelarij te mijden en hen ervoor te bewaren God te beroven.

Dit voorbeeld van Gods afkeer van hebzucht, bedrog en huichelarij was niet alleen als een waarschuwing voor de eerste gemeente gegeven, maar was tevens bestemd voor alle toekomstige generaties. Het was hebzucht, die Ananias en Saffira aanvankelijk hadden gekoesterd. Het verlangen om voor zichzelf een deel te houden van hetgeen zij de Here hadden beloofd, leidde hen tot bedrog en huichelarij. [...] In het geval van Ananias en Saffira werd de zonde van bedrog jegens God snel gestraft. Deze zelfde zonde werd in de latere geschiedenis van de gemeente nog dikwijls herhaald en wordt ook in onze tijd door velen bedreven. Maar ofschoon ze niet met de zichtbare openbaring van Gods misnoegen gepaard gaat, is ze in Zijn oog niet minder afschuwelijk dan ten tijde der apostelen. De waarschuwing is gegeven. God heeft duidelijk Zijn afkeer van deze zonde getoond. En allen die zich aan huichelarij en gierigheid overgeven, kunnen ervan verzekerd zijn dat zij hun eigen zielen te gronde richten.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 53, 55.

SABBAT

7. Hoe kunnen we het voorbeeld van Barnabas navolgen? Spreuken 11:25; 2 Korinthe 9:7.

Spreuken 11:25 [NBV21] *Een gulle gever zal gedijen, wie te drinken geeft, zal te drinken krijgen.*

2 Korinthe 9:7 *Laat ieder doen zoals hij in zijn hart voorgenomen heeft, niet met tegenzin of uit dwang, want God heeft een blijmoedige gever lief.*

“Velen geven met kwistige hand geld uit voor eigen genoegens. Mannen en vrouwen streven naar genot en bevredigen hun smaak, terwijl ze God met tegenzin een karig toegemeten offer brengen. Zij vergeten dat God eenmaal nauwkeurig afrekening zal eisen van de wijze waarop Zijn goederen zijn gebruikt en dat Hij evenmin de karige gave die zij in de schatkist werpen, aanneemt, als het offer van Ananias en Saffira.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 54.

“De wereld heeft niet het recht te twijfelen aan de waarheid van het christendom, omdat er in de gemeente onwaardige leden zijn. Christenen moeten ook niet moedeloos worden, omdat deze valse broeders er zijn.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 40.

“Ieder van ons heeft een zaak hangende in het gerechtshof van de hemel. Zal onze handelwijze de bewijzen tegen ons in evenwicht

brenge? Het geval van Ananias en Saffira was van de ergste aard. Door een deel van de prijs achter te houden, logen ze tegen de Heilige Geest. Schuld rust eveneens op ieder individu in verhouding tot soortgelijke overtredingen.” –*Counsels on Stewardship*, blz. 315.

***Leest u alstublieft het zendingsbericht
van het ‘Carlos Kozel Sanatorium’ in Peru op blz. 59.***

8^e Les

Sabbat 25 februari 2023

Sabbatbegin 18.10 ^u ↔ 18.12 ^u

Geloof tegenover ongeloof

“Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.” Hebreeën 11:1.

“ ‘Door het geloof is Abraham toen hij geroepen werd, in gehoorzaamheid getrokken naar een plaats, die hij ter erfenis zou ontvangen, en hij vertrok, zonder te weten waar hij komen zou.’ (Hebreeën 11:8). Abrahams onwankelbare gehoorzaamheid is een van de meest opmerkelijke bewijzen van geloof die in de Bijbel gevonden worden. Voor hem was geloof ‘de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet.’ (Hebreeën 11:1) Vertrouwend op Gods belofte verliet hij zijn familie en vaderland en ging uit zonder te weten waarheen, om te volgen waar God zou leiden. ‘Door het geloof heeft hij vertoefd in het land der belofte, als in een vreemd land, waar hij in tenten woonde met Isaak en Jakob, die medeërfgenamen waren van dezelfde belofte.’ (Hebreeën 11:9)” –*Patriarchen en profeten*, blz. 96.

ZONDAG

Abrahams ongeloof

- 1. Wat miste Abram toen hij naar Egypte ging? Wat vroeg hij aan Sarai, zijn vrouw, om te doen? Genesis 12:11-13.**

Genesis 12:11-13 *En het gebeurde, toen hij op het punt stond om Egypte binnen te gaan, dat hij tegen zijn vrouw Sarai zei: Zie toch, ik weet dat je een vrouw bent die knap is om te zien. Als de Egyptenaren je zien, dan zullen ze zeggen: Dat is zijn vrouw! Dan zullen ze mij doden en jou in leven laten. Zeg toch dat je mijn zuster bent, zodat het mij omwille van jou goed zal gaan en ik omwille van jou blijf leven.*

“Tijdens zijn verblijf in Egypte toonde Abraham dat hij niet vrij was van menselijke zwakheid en onvolkomenheid. Door het feit te verdoezelen dat Sara zijn vrouw was, toonde hij gebrek aan vertrouwen in Gods zorg, een tekort aan dat verheven geloof en die moed waardoor zijn leven zulk een edel voorbeeld was. Sara was ‘schoon van uiterlijk’, en hij twijfelde er niet aan, of de donkere Egyptenaren zouden deze knappe vreemdelinge begeren, en om hun doel te bereiken er geen bezwaar in zouden zien haar echtgenoot te doden. Hij redeneerde dat hij geen leugens sprak als hij Sara voorstelde als zijn zuster, want ze was de dochter van zijn vader, hoewel ze een andere moeder had. Maar door de werkelijke betrekking te verdoezelen pleegde hij bedrog. Afwijken van de waarheid kan nooit Gods goedkeuring wegdragen. Door zijn gebrek aan geloof geraakte Sara in grote moeilijkheden.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 103.

MAANDAG

- 2. Waarom was de schoonheid van Abrams vrouw een probleem toen hun huishouden naar Egypte ging? Wat deden de vorsten en farao van Egypte toen ze haar zagen? Genesis 12:14, 15.**

Genesis 12:14, 15 *En het gebeurde, zodra Abram in Egypte kwam, dat de Egyptenaren de vrouw zagen dat ze bijzonder knap was. Ook de vorsten van de farao zagen haar en zij prezen haar aan bij de farao. Daarom werd de vrouw meegenomen naar het huis van de farao.*

“De koning van Egypte, die van haar schoonheid gehoord had, liet haar naar zijn paleis brengen, met de bedoeling haar tot zijn vrouw te maken. Maar in zijn barmhartigheid beschermde de Here Sara, door het zenden van oordelen over het koninklijk hof. Hierdoor kwam de vorst achter de waarheid, en verontwaardigd over dit bedrog berispte hij Abraham en gaf hem zijn vrouw terug met de woorden: ‘Wat hebt jij mij daar aangedaan? ... Waarom hebt jij gezegd: Zij is mijn zuster,

zodat ik haar mij tot vrouw genomen heb? En nu, ziehier uw vrouw, neem haar en ga heen.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 103.

DINSDAG

3. Wat beloofde God aan Abram in een sterrennacht? Genesis 12:2, 3; 15:5.

Genesis 12:2, 3; 15:5 *Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden. [...] Toen leidde Hij hem naar buiten en zei: Kijk toch naar de hemel en tel de sterren, als u ze kunt tellen. En Hij zei tegen hem: Zo talrijk zal uw nageslacht zijn.*

“Abraham kreeg de belofte, die vooral voor de mensen in die tijd veel betekenen, dat hij een talrijk nageslacht en een nationale grootheid zou bezitten: ‘Ik zal u tot een groot volk maken en u zegenen, en uw naam groot maken; en gij zult tot een zegen zijn.’ En hieraan werd de verzekering verbonden, kostbaarder dan alles voor de erfgenaam des geloofs, dat uit zijn geslacht de Verlosser der wereld zou voortkomen: ‘Met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden’. Toch werd, als eerste voorwaarde voor de vervulling ervan, een toets van geloof geëist; een offer werd gevraagd.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 95.

WOENSDAG

4. Hoe wachtte de aartsvader tot God Zijn belofte zou vervullen? Welk advies nam hij aan toen de belofte na een zeer lange tijd niet werd vervuld? Genesis 16:1-4.

Genesis 16:1-4 *Maar Sarai, de vrouw van Abram, had hem geen kinderen geschenkt. Nu had zij een Egyptische slavin, van wie de naam Hagar was. Daarom zei Sarai tegen Abram: Zie toch, de HEERE heeft mijn baarmoeder gesloten, zodat ik geen kinderen kan krijgen. Kom toch bij mijn slavin; misschien zal ik uit haar nageslacht krijgen. En Abram luisterde naar de stem van Sarai. Toen nam Sarai, de vrouw van Abram, Hagar, de Egyptische, haar slavin, nadat Abram tien jaar in het land Kanaän gewoond had, en gaf haar aan Abram, haar man, als vrouw voor hem. Hij kwam bij Hagar en zij werd zwanger. Toen zij nu*

zag dat zij zwanger geworden was, was haar meesteres in haar ogen verachtelijk.

“Zonder vragen had Abraham de belofte van een zoon aanvaard, maar hij wachtte niet tot God op Zijn eigen tijd en op Zijn eigen wijze deze belofte in vervulling deed gaan. Er was uitstel, om zijn geloof in Gods macht op de proef te stellen; maar hij doorstond de proef niet.

Met de gedachte dat ze op haar hoge leeftijd onmogelijk meer een kind kon krijgen, stelde Sara voor, als een plan waardoor Gods doel in vervulling kon gaan, dat Abraham één van haar dienstmaagden zou nemen als tweede vrouw. Veelwijverij was zo algemeen verspreid, dat het niet meer als zonde werd beschouwd, maar niettemin was het een schending van Gods wet, en nadelig voor de heiligheid en vrede van de gezinsband.

Het huwelijk van Abraham met Hagar eindigde met kwade gevolgen, niet alleen voor zijn eigen gezin, maar ook voor latere geslachten. Geleid bij de gedachte aan haar nieuwe positie als vrouw van Abraham, en in de hoop de moeder te worden van het grote volk dat uit hem geboren zou worden, werd Hagar trots en hoogmoedig, en behandelde haar meesteres vol verachting. Wederzijdse afgunst verstoorde de vrede van het gezin, dat vroeger zo gelukkig was.

Abraham, die gedwongen was te luisteren naar de klachten van beiden, trachtte tevergeefs de eenheid te herstellen. Hoewel hij op ernstig aandringen van Sara, Hagar als vrouw genomen had, gaf zij hem nu de schuld van de verdeeldheid. Ze wenste haar rivale uit te drijven; maar Abraham weigerde hieraan gehoor te geven; want Hagar zou de moeder zijn van zijn kind en, zoals hij in stilte hoopte, de zoon der belofte. Zij was echter de dienstmaagd van Sara en hij liet haar de zeggenschap over haar dienstmaagd. De hooghartige geest van Hagar liet niet toe dat ze hardvochtig werd behandeld. Toen Sara haar vernederde, ‘vluchtte zij van haar weg.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 118.

DONDERDAG

Abrahams geloof

- 5. Welke beproeving doorstond Abraham zegevierend? Genesis 12:1.**

Genesis 12:1 *De HEERE nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal.*

“Het was geen gemakkelijke toets voor Abraham, geen gering offer dat van hem geëist werd. Sterke banden bonden hem aan zijn land, zijn familie en zijn tehuis. Maar hij aarzelde niet om gehoor te geven aan de oproep. Hij stelde geen vragen betreffende het land der belofte – of de grond wel vruchtbaar en het klimaat gezond was; of het land een prettige omgeving had en gelegenheden bood om rijkdommen te vergaderen. God had gesproken, en Zijn dienstknecht moest gehoorzamen; de gelukkigste plaats op aarde was voor hem de plaats waar God wenste dat hij zou wonen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 96.

VRIJDAG

- 6. Welk gebod gaf God hem vele jaren later? Kunnen we ons voorstellen hoe moeilijk dat het voor hem was om de goddelijke stem te gehoorzamen? Genesis 22:1, 2.**

Genesis 22:1, 2 *En het gebeurde na deze dingen dat God Abraham op de proef stelde. Hij zei tegen hem: Abraham! Hij zei: Zie, hier ben ik. Hij zei: Neem toch uw zoon, uw enige, die u liefhebt, Izak, ga naar het land Moria, en offer hem daar als brandoffer op een van de bergen die Ik u noemen zal.*

“In een nachtgezicht kreeg hij opdracht te trekken naar het land Moria, om daar zijn zoon te offeren als een brandoffer op een berg die God hem wijzen zou.

Toen hij dit bevel kreeg, was Abraham honderd twintig jaar oud. Men beschouwde hem als een oud man, zelfs voor die tijd. In zijn jongere jaren was hij in staat geweest ontberingen te verdragen en gevaren te trotseren, maar het vuur van zijn jeugd was nu verdwenen. Iemand kan in de kracht van zijn leven moedig beproevingen en moeilijkheden het hoofd bieden, die op latere leeftijd, wanneer zijn voeten aan de rand van het graf staan, hem het leven zouden kosten. God echter bewaarde deze laatste grootste beproeving tot de last der jaren op Abraham drukte en hij verlangde naar rust van zorg en arbeid. [...]

Hij ging naar Sara, die ook nog sliep. Zou hij haar wakker maken, om haar de gelegenheid te geven haar zoon nog een keer te omhelzen?

Zou hij haar vertellen wat God van hem eiste? Hij verlangde ernaar zijn hart bij haar uit te storten en de vreselijke verantwoordelijkheid met haar te delen; maar de vrees dat ze hem zou kunnen weerhouden, hield hem tegen. Isaäk was haar vreugde en trots; haar leven ging geheel in hem op, en de liefde van een moeder zou kunnen weigeren dit offer te brengen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 121, 122.

SABBAT

Gods vriend

7. **Wat was het resultaat van deze grote beproeving? Hoe was het mogelijk dat Abraham zo zegevierde? Genesis 22:7-14; Jakobus 2:23.**

Genesis 22:7-14 Toen sprak Izak tot zijn vader Abraham en zei: Mijn vader! Hij zei: Zie, hier ben ik, mijn zoon. Hij zei: Zie, hier is het vuur en het hout, maar waar is het lam voor het brandoffer? Abraham zei: God zal Zichzelf voorzien van het lam voor het brandoffer, mijn zoon. Zo gingen zij beiden samen. En zij kwamen op de plaats die God hem genoemd had. Abraham bouwde daar het altaar, schikte het hout erop, bond zijn zoon Izak en legde hem op het altaar, boven op het hout. Toen strekte Abraham zijn hand uit en nam het mes om zijn zoon te slachten. Maar de Engel van de HEERE riep tot hem vanuit de hemel en zei: Abraham, Abraham! Hij zei: Zie, hier ben ik. Toen zei Hij: Steek uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets, want nu weet Ik dat u godvrezend bent en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt. Toen sloeg Abraham zijn ogen op en keek om, en zie, achter hem zat een ram met zijn hoorns verstrikt in het struikgewas. Abraham ging erheen, nam die ram en offerde hem als brandoffer in de plaats van zijn zoon. En Abraham gaf die plaats de naam: De HEERE zal erin voorzien. Daarom wordt heden ten dage gezegd: Op de berg van de HEERE zal erin voorzien worden.

Jakobus 2:23 En de Schrift is vervuld die zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van God genoemd.

“God gaf Zijn Zoon over aan een dood van zielsangst en schande. De engelen, die getuigen waren van de vernedering en zielsangst van Gods Zoon, mochten niet tussenbeide komen, zoals in het geval

van Isaak. Er werd geen stem gehoord die uitriep: ‘Het is genoeg’. Om het gevallen mensdom te redden gaf de Koning der heerlijkheid Zijn leven prijs. Kan er krachtiger bewijs worden gegeven van Gods oneindige ontferming en liefde? ‘Hoe zal Hij, die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?’ (Romeinen 8:32) [...]

Zowel Abraham als Sara toonden ongeloof in Gods macht, en ten gevolge van deze dwaling vond het huwelijk met Hagar plaats. God had Abraham geroepen om de vader der gelovigen te zijn, en zijn leven moest een voorbeeld van geloof zijn voor latere geslachten. Maar zijn geloof was niet volkomen. Hij had getoond dat hij God niet vertrouwde door het feit te verbergen dat Sara zijn vrouw was, en nu weer in zijn huwelijk met Hagar. Om de hoogste standaard te bereiken, onderwierp God hem aan een nieuwe toets, de moeilijkste toets die ooit een mens heeft doorstaan.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 126, 120, 121.

Zendingsbericht van het ‘Carlos Kozel Sanatorium’ in Peru

Voorlezen op Sabbat 25 februari 2023

De speciale Sabbatschoolgaven zullen op
Sabbat 4 maart 2023 worden ingezameld

“Zie, Ik ga haar herstel en genezing bevorderen, Ik zal hen genezen: een overvloed van duurzame vrede zal Ik hun bekendmaken.” Jeremía 33:6.

Geliefde broeders, zusters en vrienden van de waarheid,

Het dienstwerk van onze Heer Jezus Christus werd niet alleen uitgevoerd door het voorbeeld van een heilig leven te onderwijzen en uit te leven, maar ook door de gezondheidsboodschap. De Heiland ging rond met het genezen van mensen die aan ziekte leden en wees hen de weg naar een gezonder, beter leven. Daarom is een deel van onze missie vandaag de dag om instellingen zoals klinieken en gezondheidscentra op te richten

waar de krachtige boodschap van gezondheidshervorming in de praktijk wordt gedemonstreerd en waar de zieken en behoeftigen kunnen worden hersteld door gebed en genezingstherapieën, evenals door te leren om de goddelijke principes van een gezond leven uit te voeren.

Sinds de sluiting in 2017 van Kurhaus Elim in Duitsland zoekt de Generale Conferentie naar een mogelijkheid om op een goede locatie een kliniek te vestigen. Het is altijd onze droom geweest om het gezondheidsdienstwerk te leiden door een faciliteit te hebben waar ziekten en gebreken kunnen worden behandeld door het gebruik van natuurlijke medicijnen, volgens het licht dat de Heer gegeven heeft. Een uitstekende gelegenheid deed zich voor in Peru, waar de Unie land had gekocht en al van plan was een klein gezondheidscentrum op te richten naast de zendingsschool in Huaral, een kustdistrict dat de ‘hoofdstad van de landbouw’ wordt genoemd en dat een warm, aangenaam klimaat heeft. Peru is gezegend met veel geneeskrachtige planten, groenten en fruit die tegen betaalbare prijzen kunnen worden verkregen. Bovendien heeft de Peruaanse Unie meer dan 6000 leden en vele professionals die bereid zijn bij te dragen aan de bediening van genezing. De leerlingen van de zendingsschool kunnen ook als helpers en stagiaires in deze faciliteit dienen.

Het voltallige bestuur van de Generale Conferentie heeft besloten een partnerschap aan te gaan met de Peruaanse Unie en haar te helpen bij de voltooiing van de bouw van de hydrotherapiemodule, evenals bij de bouw van slaapzalen, een keuken en een eetzaal met zitplaatsen voor ongeveer 150 personen. Er werd een volledig businessplan opgesteld voor de oprichting van deze kliniek, genaamd ‘Sanatorio Carlos Kozel’. Daarna werden met de hulp van de algemeen architect, broeder Edinson Smit Guerrero Martinez en civiel ingenieur broeder Wicleff Miller Calderon Rios de plannen voltooid en begon de bouw in februari 2022. De voorzitter van de Peruaanse Unie en een daartoe aangestelde commissie begeleiden elke stap van het project. De Generale Conferentie investeert geld uit het Bouwfonds; en als alles goed werkt, is het te hopen dat de vergaderingen van de afgevaardigden van de Generale Conferentie kunnen plaatsvinden in de voltooide kliniek.

Hoewel de Generale Conferentie al een bepaald bedrag heeft gereserveerd voor de bouw van deze gezondheidsfaciliteit, is uw bijdrage nodig om de bouw te voltooien en zowel de slaapzaal als de therapiemodule in te richten. Het plan is om meer dan tien verschillende soorten therapie aan te bieden door medische professionals, dus er moeten meubels, medische apparatuur en digitale apparaten worden aangeschaft. Dergelijke apparatuur is duur. Uw donaties, zowel groot als klein, zijn van groot belang voor dit project. Een zegen wordt in Gods woord beloofd aan allen die

schatten in de hemel verzamelen door hun aardse middelen in dergelijke inspanningen te investeren.

Het is interessant om op te merken dat Peru over de hele wereld wordt gerespecteerd als een land dat een uitstekende kennis heeft van natuurlijke therapieën en alternatieve geneeswijzen en deze toepast. We hopen dat deze gezondheidskliniek nog meer therapieën zal aanbieden dan het vorige sanatorium in Duitsland voor de behandeling van kanker, diabetes en andere ernstige ziekten en gezondheidsproblemen. De Peruaanse samenleving is erg geïnteresseerd in natuurlijke geneeskunde, dus ons gebed is dat de Heer zal werken zodat deze kliniek in staat zal zijn om veel mensen te dienen. De stad Huaral ligt op ongeveer twee uur rijden van Lima, de hoofdstad. De kliniek zal een zegen zijn voor zowel gemeenteleden als bezoekers – niet alleen voor degenen uit Peru, maar ook voor degenen die uit andere delen van de wereld komen. Het is onze wens dat iedereen kracht en gezondheid zal vinden in deze faciliteit.

Als u volgende week doneert voor de speciale Sabbatschoolgaven voor de ontwikkeling van het gezondheidscentrum ‘Sanatorio Carlos Kozel’ in Peru, zal uw steun een grote zegen zijn voor het medische zendingswerk dat God voor Zijn volk heeft opgedragen. U kunt dus direct meewerken aan de oprichting van dit historisch monument voor Gods gemeente. Moge het voor velen een baken van licht zijn. God zegene elke blijmoedige gever.

Namens het bestuur van de Generale Conferentie,
–*Predikant Tzvetan Petkov*
Voorzitter van de Generale Conferentie

Laat uw offerande een weerspiegeling zijn van hoe God u gezegend heeft!

9^e Les

Sabbat 4 maart 2023

Sabbatbegin 18.23 ^u. ↔ 18.24 ^u.

Zachtmoedigheid tegenover trots

“Zoek de HEERE, alle zachtmoedigen van het land, die Zijn recht uitvoeren. Zoek gerechtigheid, zoek zachtmoedigheid, misschien zult u dan verborgen worden op de dag van de toorn van de HEERE.” Zefanja 2:3.

“Zachtmoedigheid en ootmoed zullen allen kenmerken die gehoorzaam zijn aan de wet van God, die onderworpen het juk van Christus willen dragen. En deze deugden zullen het gewenste resultaat van vrede in het dienen van Christus hebben.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 323.

ZONDAG

Zachtmoedigheid

1. **Hoe was het karakter van Mozes vóór zijn bekering? Waar heeft hij geleerd zachtmoedig te zijn? Numeri 12:3; Éxodus 2:11-15; Matthéüs 11:29.**

Numeri 12:3 *Maar de man Mozes was zeer zachtmoedig, meer dan alle mensen die op de aardbodem waren.*

Éxodus 2:11-15 *In die dagen, toen Mozes groot geworden was en naar zijn broeders vertrok en hun dwangarbeid aanzag, gebeurde het dat hij een Egyptische man zag, die een Hebreeuwse man sloeg, een van zijn broeders. Hij keek om zich heen, en toen hij zag dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood en verborg hij hem in het zand. En hij vertrok de volgende dag, en zie, twee Hebreeuwse mannen waren aan het vechten. Hij zei tegen de schuldige: Waarom slaat u uw naaste? Maar die zei: Wie heeft u tot leider en rechter over ons aangesteld? Zegt u dit om mij te doden, zoals u die Egyptenaar gedood hebt? Toen werd Mozes bevreesd, en hij zei: Deze zaak is beslist bekend geworden. Toen nu de farao van deze zaak hoorde,*

wilde hij Mozes doden, maar Mozes vluchtte voor de farao en vestigde zich in het land Midian,

Matthéüs 11:29 *Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel.*

“Omgeven door het bergmassief was Mozes alleen met God. De prachtige tempels van Egypte met hun bijgeloof en bedrog beïnvloedden niet langer zijn geest. In de plechtige grootheid van de eeuwige bergen zag hij de majesteit van de Allerhoogste en besepte hij hoe machteloos en onbetekenend de goden van Egypte daarmee vergeleken waren. Overal stond de naam van de Schepper geschreven. Mozes scheen zich in Zijn tegenwoordigheid te bevinden en voelde zich overschaduwd door Zijn macht. Hier werd zijn trots en zelfvoldaanheid weggevaagd. In de strenge eenvoud van zijn woestijnleven verdwenen de gevolgen van luxe en gemak uit Egypte. Mozes werd geduldig, eerbiedig en nederig, ‘zeer zachtmoedig’, ‘meer dan enig mens op de aardbodem’ (Numeri 12:3); en toch had hij een sterk geloof in de machtige God van Jakob.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 219.

MAANDAG

2. **Door welke drie levensfasen ging Mozes? Wat leerde hij in Egypte dat hij weer moest afleren in de Midianitische woestijnschool? Handelingen 7:23, 30, 36.**

Handelingen 7:23, 30, 36 *Toen hij nu de leeftijd van veertig jaar bereikt had, kwam het in zijn hart op zijn broeders, de Israëlieten, te bezoeken. [...] En toen er veertig jaar verstreken was, verscheen de Engel van de Heere aan hem in de woestijn van de berg Sinaï, in de vlam van een brandende doornstruik. [...] Deze heeft hen uitgeleid, terwijl hij wonderen en tekenen deed in het land Egypte, in de Rode Zee en in de woestijn, veertig jaar.*

“Hij moest nog dezelfde geloofsles leren die aan Abraham en Jakob was onderwezen – niet te vertrouwen op menselijke kracht of wijsheid, maar op de macht van God voor het vervullen van Zijn beloften. Er waren nog meer lessen die Mozes in de stilte van de bergen zou ontvangen. In de school van zelfverloochening en moeilijkheden moest hij geduld leren, moest hij zijn hartstochten matigen. Alvorens hij verstandig kon besturen, moest hij leren te gehoorzamen. Zijn hart moest ten volle in harmonie zijn met God eer hij de kennis van Gods

wil aan Israël kon overbrengen. Door zijn eigen ervaring moest hij voorbereid worden om vaderlijke zorg uit te oefenen over allen die zijn hulp nodig hadden.

Mensen zouden die lange periode van arbeid en onbekendheid als een groot tijdverlies beschouwen. Maar de Oneindige Wijsheid riep hem die de leider zou worden van zijn volk, om veertig jaren door te brengen als een nederig schaapherder. De gewoonten van zorgen, van onzelfzuchtigheid en liefderijke zorg voor zijn kudde zouden hem, als ze op deze wijze ontwikkeld worden, geschikt maken om de medelevende, lankmoedige herder van Israël te worden. Geen enkel voordeel van menselijke opleiding of beschaving kon een vervanging zijn voor deze ervaring.

Mozes had veel geleerd wat hij nu moest afleren. De invloeden die hem in Egypte omringd hadden – de liefde van zijn stiefmoeder, zijn hoge positie als kleinzoon van de koning, de verspilling aan alle kanten, het gekunstelde, de sluwheid en de mysteriën van een valse godsdienst, de glans van de afgodendienst, de indrukwekkende grootheid van architectuur en beeldhouwkunst – dit alles had diepe indrukken nagelaten op zijn zich vormende geest en had tot op zekere hoogte zijn gewoonten en karakter bepaald.

Tijd, verandering van omgeving en gemeenschap met God kon deze indrukken wegnemen. Van de kant van Mozes zou het een strijd kosten zoals hij nooit gekend had, om dwaling los te laten en de waarheid te aanvaarden, maar God zou zijn Helper zijn in de strijd die voor menselijke kracht te zwaar zou zijn.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 216-218.

DINSDAG

3. **Hoe voelde Mozes zich toen God hem riep vanuit de brandende braamstruik en hem opdroeg zijn volk uit Egypte te bevrijden? Welke belemmeringen zag hij bij zichzelf en van buiten hem om? Éxodus 3:10, 11; 4:1, 10, 12.**

Éxodus 3:10, 11; 4:1, 10, 12 *Nu dan, ga op weg. Ik zal u naar de farao zenden, en u zult Mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte leiden. Mozes zei echter tegen God: Wie ben ik, dat ik naar de farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden? [...] Toen antwoordde Mozes en zei: Maar zie, zij zullen mij niet geloven en niet naar mijn stem willen luisteren, want zij zullen zeggen: De HEERE is niet aan u verschenen. [...] Toen zei Mozes tegen de HEERE: Och Heere, ik*

ben geen man van veel woorden. Dat ben ik sinds jaar en dag al niet, zelfs niet vanaf het ogenblik dat U tot Uw dienaar gesproken hebt, want ik spreek onduidelijk en moeizaam. [...] Nu dan, ga, Ik zal Zelf met uw mond zijn, en u leren wat u spreken moet.

“Mozes dacht aan de moeilijkheden die hem te wachten stonden, aan de blindheid, de onwetendheid en het ongeloof van zijn volk, van wie velen bijna niets meer wisten van de ware God. ‘Maar,’ zei hij, ‘wanneer ik tot de Israëlieten kom en hun zeg: De God uwer vaderen heeft mij tot u gezonden, en zij mij vragen: hoe is Zijn Naam – wat moet ik hun dan antwoorden?’

Het antwoord zal luidde: ‘IK BEN, DIE IK BEN.’ ‘Aldus zult gij tot de Israëlieten zeggen: IK BEN heeft mij tot u gezonden.’

Mozes kreeg opdracht eerst de oudsten van Israël bijeen te roepen, de edelsten en rechtvaardigsten onder hen, die lang gezocht hadden over hun verdrukking, en hun een boodschap van God te brengen, een boodschap van verlossing. Dan moest hij met de oudsten tot de koning gaan, en tot hem zeggen: ‘De Here, de God der Hebreëen, heeft ons ontmoet; nu dan, wij wilden wel drie dagreizen ver de woestijn intrekken om de Here, onze God, een offer te brengen.’ ”
–Patriarchen en profeten, blz. 220, 221.

WOENSDAG

Trots

4. **Hoe reageerde de farao keer op keer toen God de plagen over Egypte zond? Éxodus 5:1, 2; 7:13; 8:19, 32.**

Éxodus 5:1, 2; 7:13; 8:19, 32 *Daarna kwamen Mozes en Aäron en zeiden tegen de farao: Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Laat Mijn volk gaan om voor Mij een feest te vieren in de woestijn. Maar de farao zei: Wie is de HEERE, naar Wiens stem ik zou moeten luisteren door Israël te laten gaan? Ik ken de HEERE niet en ik zal Israël ook niet laten gaan. [...] Het hart van de farao verhardde zich echter, zodat hij niet naar hen luisterde, zoals de HEERE gesproken had. [...] Toen zeiden de magiërs tegen de farao: Dit is de vinger van God! Maar het hart van de farao verhardde zich, zodat hij niet naar hen luisterde, zoals de HEERE gesproken had. [...] Maar de farao maakte ook deze keer zijn hart onvermurwbaar: hij liet het volk niet gaan.*

“Hoewel deze hooghartige dwingeland door zijn misdaden de genade van God had verbeurd, was zijn leven toch gespaard, zodat de Here door zijn hardnekkigheid Zijn wonderen in het land van Egypte kon openbaren. [...]

Faraó herinnerde zich hoe hij vroeger had uitgeroepen: ‘Wie is de Here, naar wie ik zou moeten luisteren om Israël te laten gaan? Ik ken de Here niet, en ik zal Israël ook niet laten gaan.’ (Éxodus 5:2)

Nu, daar zijn hemeltergende trots tot in het stof vernederd was, ontbood hij des nachts Mozes en Aäron en zei: ‘Maakt u gereed, gaat weg uit het midden van mijn volk, zowel gij als de Israëlieten; gaat, dient de Here, zoals gij gezegd hebt.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 233, 243, 244.

DONDERDAG

5. **Wat zorgde ervoor dat de faraó van gedachten veranderde toen hij de Israëlieten had toegestaan Egypte te verlaten met hun families en bezittingen? Éxodus 14:4-8.**

Éxodus 14:4-8 *En Ik zal het hart van de faraó verharden, zodat hij hen achtervolgt. Dan zal Ik ten koste van de faraó en ten koste van heel zijn leger geëerd worden, zodat de Egyptenaren zullen weten dat Ik de HEERE ben. En zo deden zij. Toen de koning van Egypte verteld werd dat het volk gevlucht was, keerde het hart van de faraó en zijn dienaren zich tegen het volk, en zij zeiden: Hoe hebben we dit kunnen doen, dat wij Israël uit onze dienst hebben laten gaan? Hij spande zijn strijdswagen in en nam zijn volk met zich mee. Hij nam ook zeshonderd van de beste strijdwegens mee, ja, alle strijdwegens van Egypte, met op elk daarvan officieren. Want de HEERE verhardde het hart van de faraó, de koning van Egypte, zodat hij de Israëlieten achtervolgde. Maar de Israëlieten waren door een opgeheven hand geleid.*

“Het volk betreurde zijn dwaasheid om de dood van hun eerstgeborenen toe te schrijven aan de macht van God. De groten des lands, die zich herstelden van hun vrees, schreven de plagen toe aan natuurlijke oorzaken. ‘Wat hebben wij gedaan, dat wij Israël uit onze dienst hebben ontslagen?’ was de bittere klacht.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 247.

6. **Wat deden de Egyptenaren, en hoe reageerden de Israëlieten toen het leger van de farao hen van achteren aanviel? Éxodus 14:10, 17-20.**

Éxodus 14:10, 17-20 *Toen de farao dichtbij gekomen was, sloegen de Israëlieten hun ogen op, en zie, de Egyptenaren trokken achter hen aan. Toen werden de Israëlieten zeer bevreesd en riepen tot de HEERE. [...] En Ik, zie, Ik zal het hart van de Egyptenaren verharden, zodat zij achter hen aan gaan. Ik zal geëerd worden ten koste van de farao en ten koste van heel zijn leger, ten koste van zijn strijdwagens en ten koste van zijn ruiters. Dan zullen de Egyptenaren weten dat Ik de HEERE ben, als Ik geëerd zal worden ten koste van de farao, ten koste van zijn strijdwagens en ten koste van zijn ruiters. Toen verliet de Engel van God, Die vóór het leger van Israël uit ging, Zijn plaats en ging achter hen aan. Ook de wolkkolom verliet de plaats vóór hen en ging achter hen staan. Hij kwam tussen het leger van Egypte en het leger van Israël. De wolk was duisternis en tegelijk verlichtte hij de nacht. De een kon niet in de nabijheid van de ander komen, heel de nacht.*

“De Hebreëen waren gelegerd naast de zee, waarvan de wateren een schijnbaar onneembare hindernis voor hen betekenden, terwijl naar het zuiden een woest gebergte hun verdere voortgang verhinderde. Plotseling zagen ze in de verte de blinkende wapenrustingen en de strijdwagens, die de komst van een groot leger aankondigden. Toen de macht dichterbij kwam, was het leger van Egypte zichtbaar, volop in de achtervolging.

Ontzetting vulde de harten van Israël. Sommigen riepen luid tot de Here, maar het merendeel haastte zich tot Mozes met de klacht: ‘Waren er soms geen graven in Egypte, dat gij ons hebt meegenomen om te sterven in de woestijn? Wat hebt gij ons aangedaan door ons uit Egypte te leiden? Hebben wij u dit al niet gezegd in Egypte: Laat ons met rust, en laten wij de Egyptenaren dienen. Want wij kunnen beter de Egyptenaren dienen dan in de woestijn sterven.’ [...]

In Zijn voorzienigheid leidde God de Hebreëen naar de woestijn bij de zee, om Zijn macht ten opzichte van hun bevrijding te openbaren en de trots van hun verdrukken te vernederen. Hij had hen ook op een andere wijze kunnen verlossen, maar Hij koos deze wijze om hun geloof te beproeven en hun vertrouwen in Hem te sterken.”
–Patriarchen en profeten, blz. 247, 249, 252.

7. **Welk groot wonder deed God voor Zijn volk, door Zijn macht te demonstreren en hen te leren Hem te vertrouwen? Éxodus 14:21-28.**

Éxodus 14:21-28 *Toen strekte Mozes zijn hand uit over de zee, en de HEERE liet de zee die hele nacht wegvloeien door een krachtige oostenwind. Hij maakte de zee droog, en het water werd doormidden gespleten. Zo gingen de Israëlieten midden in de zee op het droge. Het water was voor hen aan hun rechter- en linkerhand een muur. De Egyptenaren achtervolgden hen en kwamen hen achterna, met al de paarden van de farao, zijn strijdagens en zijn ruiters, tot in het midden van de zee. Maar het gebeurde bij het aanbreken van de dag, dat de HEERE in de vuur- en wolkkolom neerzag op het leger van de Egyptenaren, en Hij bracht het leger van de Egyptenaren in verwarring. Hij liet de wielen van hun wagens wegzakken en liet ze met moeite vooruitkomen. Toen zeiden de Egyptenaren: Laten wij voor Israël vluchten, want de HEERE strijdt voor hen tegen de Egyptenaren. Toen zei de HEERE tegen Mozes: Strek uw hand uit over de zee, zodat het water terugkeert over de Egyptenaren, over hun strijdagens en over hun ruiters. Mozes strekte zijn hand uit over de zee, en tegen het aanbreken van de morgen vloeiende de zee terug naar zijn oorspronkelijke plaats, terwijl de Egyptenaren het water tegemoetvluchtten. Zo stortte de HEERE de Egyptenaren midden in de zee. Want toen het water terugvloeiende, bedolf het de strijdagens en de ruiters van het hele leger van de farao, die hen in de zee achternagekomen waren. Niet een van hen bleef er over.*

“Farao verzamelde zijn strijdkrachten, ‘zeshonderd uitgelezen wagens, ja, al de wagens van Egypte’, ruiters, oversten en voetrachten. De koning zelf ging, vergezeld van de groten aan het hof, aan het hoofd van het leger. Om zich te verzekeren van de gunst der goden en zich zeker te stellen van het succes van hun onderneming, vergezelden ook de priesters hen. De koning was vastbesloten de Israëlieten te intimideren door een vertoon van zijn macht.

De Egyptenaren vreesden dat hun gedwongen onderwerping aan de God van Israël hen tot een voorwerp van spot voor andere volken zou maken; maar als ze nu met groot vertoon van macht zouden uittrekken en de vluchtelingen zouden terugbrengen, zouden ze zowel hun eer als de diensten van hun slaven herwonnen hebben. [...]

Het volk was vermoeid en bevreesd, maar wanneer ze achtergebleven zouden zijn toen Mozes hen beval voorwaarts te gaan, zou God nimmer een weg voor hen gebaad hebben. ‘Door geloof zijn zij door de Rode Zee gegaan als over droog land.’ (Hebreeën 11:29) Door de zee in te gaan, bewezen ze dat ze het Woord van God, door Mozes gesproken, geloofden. Ze deden alles wat in hun macht was, en toen deelde de Almachtige de zee om een weg te banen voor hun voeten.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 247, 252.

Voor verdere studie

“Nederigheid en eerbied moeten het gedrag kenmerken van allen die in de tegenwoordigheid van God komen. In Jezus’ naam mogen we vol vertrouwen tot Hem naderen, maar we mogen Hem niet naderen met aanmatigende vrijmoedigheid alsof Hij onze gelijke was.

Er zijn mensen die de grote en almachtige God, die een ontoegankelijk licht bewoont, naderen alsof ze een gelijke aanspreken, of zelfs een mindere. Er zijn mensen die zich in Zijn huis gedragen zoals ze dat niet zouden doen in de audiëntiezaal van een aards vorst. Zij moeten eraan denken dat ze in tegenwoordigheid zijn van Hem, die door serafim wordt aanbeden, voor wie engelen hun gelaat bedekken. God moet grotelijks geëerd worden; allen die werkelijk Zijn tegenwoordigheid beseffen, zullen zich nederig voor Hem buigen; evenals Jakob, die een visioen van God had, zullen ze uitroepen: ‘Hoe ontzagwekkend is deze plaats. Dit is niet anders dan het huis Gods, dit is de poort des hemels!’ (Genesis 28:17)” – *Patriarchen en profeten*, blz. 220.

10^e Les

Sabbat 11 maart 2023

Sabbatbegin 18.35^u ↔ 18.37^u

Matigheid tegenover losbandigheid

“En daarom moet u zich er met alle inzet op toelleggen om aan uw geloof deugd toe te voegen, aan de deugd kennis, aan de kennis zelfbeheersing, aan de zelfbeheersing volharding, aan de volharding godsvrucht, aan de gods-

vrucht broederliefde en aan de broederliefde liefde voor iedereen.” 2 Petrus 1:5-7.

“In het eerste hoofdstuk van de Tweede Brief van Petrus zult u de belofte vinden dat genade en vrede u zullen vermenigvuldigd worden, wanneer u voegt ‘bij uw geloof deugd, en bij de deugd kennis, en bij de kennis matigheid lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid godzaligheid, en bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde, liefde jegens allen’. 2 Petrus 1:5-7. Deze deugden zijn wonderbaarlijke schatten. Ze ‘maken een man zeldzamer dan gelouterd goud en de mensen dan fijn goud van Ofir’. Jesaja 13:12.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 397, 398.

ZONDAG

Matigheid

1. Welk getuigenis wordt in de Schriften gegeven van Daniël, die naar Babylon gevangen werd genomen? Daniël 5:10-12.

Daniël 5:10-12 *Naar aanleiding van de woorden van de koning en zijn machthebbers trad de koningin het huis binnen waar de maaltijd plaatsvond. De koningin antwoordde en zei: O koning, leef in eeuwigheid. Laten uw gedachten u niet verschrikken en laat uw gelaatskleur niet veranderen. Er is een man in uw koninkrijk in wie de geest van de heilige goden is, want in de dagen van uw vader is bij hem licht, verstand en wijsheid gevonden, zoals de wijsheid van goden. Daarom stelde koning Nebukadnezar, uw vader, hem aan als hoofd van de magiërs, de bezweerders, de Chaldeeën en de toekomstvoorspellers – uw eigen vader, o koning! Want er werden een uitzonderlijke geest, kennis en verstand om dromen uit te leggen, onthulling van raadsels en ontwarring van knopen in hem gevonden, namelijk in Daniël, die de koning de naam Beltsazar had gegeven. Laat nu Daniël geroepen worden, zodat hij de uitleg ervan te kennen zal geven.*

“De profeet herinnerde Belsassar eerst aan dingen waarvan hij op de hoogte was, maar waarvan hij de lessen van nederigheid, die hem hadden kunnen redden, niet had geleerd. Hij sprak over de zonde en val van Nebukadnessar en over Gods handelwijze met hem, – de heerschappij en heerlijkheid die hem waren geschonken, Gods oordeel voor zijn hoogmoed, en de daarop volgende erkenning van de macht en barmhartigheid van de God van Israël; en toen bestrafte hij in duidelijke en nadrukkelijke woorden Belsassar voor zijn grote

goddeloosheid. Hij hield de koning zijn zonden voor ogen, en toonde hem de lessen die hij had kunnen leren, maar die hij had verworpen. Belsassar had de geschiedenis van zijn grootvader niet ter harte genomen en geen acht geslagen op de gebeurtenissen die voor hem zo veelbetekenend waren. Hij had gelegenheid gehad de ware God te kennen en te gehoorzamen, maar hij had er niet op gelet, en nu zou hij de gevolgen van zijn opstand moeten dragen.”
–*Profeten en koningen*, blz. 322.

MAANDAG

2. Wat besloten de jonge Hebreëen meteen in het begin, toen zij naar Babylon werden gevoerd in de tijd van koning Nebukadnezar? Daniël 1:8, 11-14.

Daniël 1:8, 11-14 *Daniël nu nam zich in zijn hart voor zich niet te besmetten met de gerechten van de koning of met de wijn die hij dronk. Daarom verzocht hij het hoofd van de hovelingen of hij zich niet zou hoeven te verontreinigen. [...] Toen zei Daniël tegen de kamerheer die het hoofd van de hovelingen had aangesteld over Daniël, Hananja, Misaël en Azarja: Stel uw dienaren toch tien dagen op de proef, en laat men ons plantaardig voedsel geven, zodat wij dat eten, en water, zodat we dat drinken. En laat dan in uw tegenwoordigheid ons uiterlijk en het uiterlijk van de andere jongemannen, die de gerechten van de koning eten, gezien worden, en doe dan met uw dienaren naar wat u ziet. Hij luisterde naar hen in deze zaak. Tien dagen stelde hij hen op de proef.*

“Onder degenen die trouw gebleven waren aan God, bevonden zich Daniël en zijn drie vrienden, – verheven voorbeelden van wat mensen kunnen worden als ze zich verbinden met de God van wijsheid en macht. Uit de betrekkelijke eenvoud van hun joods tehuis werden deze jongeren van koninklijke afkomst naar de prachtigste van alle steden en aan het hof van de machtigste vorst op aarde gebracht. [...] Daniël en zijn vrienden hadden van hun ouders gewoonten van strikte matigheid meegekregen. Ze hadden geleerd dat God hen aansprakelijk zou stellen voor hun bekwaamheden en dat ze nooit hun krachten moesten verzwakken. Deze opvoeding was voor Daniël en zijn vrienden een bescherming tegen de ontaardende invloeden aan het hof te Babel. Groot waren de verzoeken die hen omringden aan het verdorven en luxueuze hof, maar zij bleven onbesmet. Geen macht of

invloed kon hen ertoe brengen de beginselen die ze al vroeg hadden geleerd door een studie van Gods Woord en werk, prijs te geven.”
–*Profeten en koningen*, blz. 288-290.

DINSDAG

3. **Hoe heeft God de jonge mannen beloond voor hun besluit om matigheid te betrachten in plaats van alle weelde en losbandigheid aan het koninklijk hof te aanvaarden? Daniël 1:15, 16.**

Daniël 1:15, 16 *Aan het einde van die tien dagen zag men dat hun uiterlijk knapper was, en zagen zij er gezonder uit dan al de jongemannen die van de gerechten van de koning aten. Toen gebeurde het dat de kamerheer hun gerechten, en de wijn die zij moesten drinken, wegnam en dat hij hun plantaardig voedsel gaf.*

“Goedkeurend zag de Here de standvastigheid en zelfverloochening van deze jonge Hebreëen, met hun zuivere drijfveren, en Zijn zegen rustte op hen. Hij ‘gaf hen kennis en verstand van allerlei geschriften en wijsheid, terwijl Daniël inzicht had in allerlei gezichten en dromen’. (Daniël 1:17) De belofte was in vervulling gegaan: ‘Wie Mij eren, zal Ik eren.’ (1 Samuël 2:30) Terwijl Daniël zich met onwankelbaar vertrouwen vastklemde aan God, kwam de geest der profetie op hem. Terwijl hij onderricht ontving van mensen aangaande de plichten van het leven aan het hof, werd hij door God onderricht om de verborgenheden van de toekomst te lezen, en voor latere geslachten door symbolen en beelden gebeurtenissen uit de wereldgeschiedenis tot het einde van de tijd te vermelden.” –*Profeten en koningen*, blz. 291.

WOENSDAG

Onzedelijkheid en dronkenschap

4. **Wat deed Belsassar, de kleinzoon van Nebukadnezar, tijdens een nacht van onzedelijk vermaak en vertier? Daniël 5:1-4.**

Daniël 5:1-4 *Koning Belsazar richtte een groot feestmaal aan voor zijn duizend machthebbers, en in tegenwoordigheid van die duizend dronk hij wijn. Onder invloed van de wijn beval Belsazar dat men de gouden en zilveren voorwerpen moest halen die zijn vader Nebukadnezar had weggehaald uit de tempel in Jeruzalem, opdat de koning, zijn macht-*

hebbers, zijn vrouwen en bijvrouwen eruit zouden drinken. Toen haalde men de gouden voorwerpen die men uit de tempel, het huis van God, in Jeruzalem had weggehaald, en de koning, zijn machthebbers, zijn vrouwen en bijvrouwen dronken eruit. Zij dronken wijn en prezen hun goden van goud, zilver, koper, ijzer, hout en steen.

“In zijn trots en aanmatiging ‘richtte Belsassar een grote maaltijd aan voor zijn machthebbers, duizend in getal, en in tegenwoordigheid van die duizend was hij aan het wijndrinken.’ (Daniël 5:1) Alle attracties die rijkdom en macht konden bieden, voegden luister toe aan het toneel. Knappe vrouwen spreidden hun aantrekkelijkheden ten toon onder de gasten die bij dit koninklijk feestmaal aanwezig waren. Mannen van ontwikkeling en beschaving waren er. Vorsten en staatslieden dronken wijn als water en veroorzaakten een braspartij onder de bedwelvende invloed ervan.” –*Profeten en koningen*, blz. 319, 320.

DONDERDAG

5. **Wat gebeurde er onverwachts? Wie was de goddelijke Toeschouwer die niet was uitgenodigd op het banket van koning Belsassar? Daniël 5:5, 6.**

Daniël 5:5, 6 *Op hetzelfde ogenblik kwamen er vingers van een mensenhand tevoorschijn, die op het pleisterwerk van de wand van het koninklijk paleis schreven, tegenover de kandelaar, en de koning zag het gedeelte van de hand die schreef. Toen veranderde de gelaatskleur van de koning, zijn gedachten verschrekten hem, zijn heupgewrichten verslaptten en zijn knieën knikten.*

“De koning zelf, wiens verstand onttroond was door schaamteloze bedwelming, en wiens lagere hartstochten nu de overhand hadden, ging voor in deze losbandige orgie. Naarmate het feest verder ging, gaf hij bevel dat de gouden en zilveren vaten die Nebukadnessar uit de tempel te Jeruzalem had meegenomen, binnengebracht zouden worden, ‘opdat de koning en zijn machthebbers, zijn gemalinnen en zijn bijvrouwen daaruit zouden drinken’. De koning wilde bewijzen dat voor hem niets te heilig was. ‘Daarop bracht men het gouden gerei ... en de koning en zijn machthebbers, zijn gemalinnen en zijn bijvrouwen dronken daaruit; zij dronken wijn en roemden de goden van goud en zilver, koper, ijzer, hout en steen.’ (Daniël 5:2-4) Belsassar wist niet, dat een hemelse Getuige aanwezig was op zijn

afgodisch feest; dat een goddelijke Wachter ongemerkt neerzag op het toneel van godslastering, de lasterlijke taal hoorde, en de afgoderij aanschouwde. Maar spoedig maakte de Gast, die niet uitgenodigd was, Zijn aanwezigheid kenbaar. Toen het feestvieren zijn hoogtepunt had bereikt, verscheen een bloedloze hand, die op de wanden van het paleis woorden schreef die gloeiden als vuur, – woorden, die wel onbekend waren voor die grote menigte, maar geladen waren met ondergang voor de koning en zijn verslagen gasten.” –*Profeten en koningen*, blz. 320.

VRIJDAG

6. **Wat ervoeren de koning en zijn gasten toen een mysterieuze hand brandende letters op de pleistermuur schreef? Welke gedachten verschrikten hun geest? Daniël 5:8, 9.**

Daniël 5:8, 9 *Toen traden al de wijzen van de koning binnen, maar zij waren niet in staat het schrift te lezen of de uitleg ervan aan de koning te laten weten. Toen werd koning Belsazar zeer verschrikt, en zijn gelaatskleur veranderde. Ook zijn machthebbers raakten in verwarring.*

“Er daalde een zwijgen neer op de feestvierende menigte, terwijl mannen en vrouwen dodelijk verschrikt toezagen hoe de hand geheimzinnige letters op de wanden schreef. Als in een panorama ging aan hun geest hun zondig leven voorbij; het kwam hun voor alsof ze stonden voor de rechterstoel van de eeuwige God, wiens macht ze zojuist hadden uitgedaagd. Waar enkele ogenblikken tevoren vrolijkheid en lasterlijke spot hadden geheerst, zag men nu verbleekte gezichten en hoorde men kreten van schrik. Wanneer God de mensen doet vrezen, kunnen ze de diepte van hun angst niet verbergen.” –*Profeten en koningen*, blz. 320.

SABBAT

7. **Wat stond er op de muur geschreven? Welke angstaanjagende boodschap gaven de vier woorden aan de koning? Daniël 5:25-28.**

Daniël 5:25-28 *Dit is het schrift dat werd geschreven: MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN. Dit is de uitleg van deze woorden. MENE: God heeft de dagen van uw koningschap geteld en Hij heeft er een einde aan gemaakt. TEKEL: u bent gewogen in de weeg-*

schaal en u bent te licht bevonden. PERES: uw koninkrijk is verdeeld en het is aan de Meden en de Perzen gegeven.

“Hij wendde zich tot de boodschap aan de wand, door de hemel gezonden, en las: ‘MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN’. De hand die de letters had geschreven, was niet langer te zien, maar deze vier woorden straalden nog steeds met schrikkelijke helderheid; en nu luisterden de mensen met ingehouden adem, terwijl de bejaarde profeet sprak: ‘Dit is de uitlegging van de woorden: MENE: God heeft uw koningschap geteld en er een einde aan gemaakt; TEKEL: gij zijt in de weegschaal gewogen en te licht bevonden; PERES: uw koninkrijk is gebroken en aan de Meden en Perzen gegeven.’ (Daniël 5:22-28) In die laatste nacht van waanzinnige dwaasheid hadden Belsassar en zijn vorsten de mate van hun schuld en de schuld van het rijk der Chaldeeën vol gemaakt. Gods weerhoudende hand kon niet langer het naderend onheil afwenden. Door tal van voorzieningen had God getracht hen eerbied bij te brengen voor Zijn wet. ‘Wij hebben Babel trachten te genezen’, had Hij gezegd van degenen wier oordeel nu reikte tot aan de hemel, ‘maar het is niet te genezen.’ (Jeremia 51:9) Door de vreemde verdorvenheid van het menselijk hart vond God het ten slotte noodzakelijk het onafwendbaar vonnis ten uitvoer te brengen. Belsassar zou vallen, en zijn koninkrijk zou overgaan in andere handen.” –*Profeten en koningen*, blz. 322-324.

Voor verdere studie

“Zoals de Here samenwerkte met Daniël en zijn vrienden, wil Hij samenwerken met allen die trachten Zijn wil te doen. En door het meedelen van Zijn Geest wil Hij elk waar voornemen sterken, elk edel besluit kracht geven. Zij die op de weg van gehoorzaamheid wandelen, zullen veel hinderpalen ontmoeten. Krachtige, bijna onmerkbare invloeden kunnen hen aan de wereld binden; maar de Here is in staat elk werktuig waardoor Zijn uitverkorenen verslagen zouden kunnen worden, krachteloos te maken; in Zijn kracht kunnen ze elke verzoeking, elke moeilijkheid overwinnen. God bracht Daniël en zijn vrienden in aanraking met de groten in Babel, zodat ze te midden van een volk van afgodendienaars Zijn karakter konden openbaren. Hoe werden ze geschikt gemaakt voor een positie van zoveel vertrouwen en eer? Trouw in kleine dingen gaf gestalte aan hun hele leven. Ze eerden God in de kleinste taken zowel als in de grote verantwoordelijkheden.” –*Profeten en koningen*, blz. 292, 293.

IJver tegenover luiheid

“Wees niet traag wat uw inzet betreft. Wees vurig van geest. Dien de Heere.” Romeinen 12:11.

“Bedenk dat welke post u ook vervult, u uw motieven openbaart en uw karakter ontwikkelt. Welk werk u ook doet, doe het in de puntjes, met ijver; overwin de neiging om de kantjes er af te lopen.” –*De weg tot gezondheid*, blz. 429.

ZONDAG

Traagheid

1. **Wat dachten de Thessalonicenzen over de wederkomst van Jezus? 2 Thessalonicensen 3:11-13.**

2 Thessalonicensen 3:11-13 *Want wij horen dat sommigen onder u ongeregeld wandelen; zij werken niet, maar zijn bezig met nutteloze dingen. Zulke mensen bevelen wij en sporen wij namens onze Heere Jezus Christus aan dat zij in alle rust aan het werk gaan en hun eigen brood eten. En u, broeders, word niet moe goed te doen.*

“Gedurende zijn werkzaamheden te Thessalonica had Paulus zo volledig het onderwerp van de tekenen der tijden behandeld, en aangetoond welke gebeurtenissen aan de openbaring van de Zoon des mensen op de wolken des hemels zouden voorafgaan, dat hij het ten slotte niet nodig achtte over dit onderwerp te schrijven. Hij wees echter met nadruk op zijn eerdere onderwijzingen. ‘Over de tijden en gelegenheden’, zei hij, ‘is het niet nodig, dat u geschreven wordt: immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht. Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun ... een plotseling verderf,’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 191.

2. **Wat voor soort mensen waren in de gemeente gekomen? Wat schreef de apostel Paulus aan degenen die niet wilden werken? 2 Thessalonicensen 3:5-10; Spreuken 10:4.**

2 Thessalonicensen 3:5-10 *En de Heere moge uw harten richten op de liefde van God en op de volharding van Christus. En wij bevelen u, broeders, in de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat u afstand neemt van iedere broeder die ongeregeld wandelt en niet naar de overlevering die hij van ons ontvangen heeft. Want u weet zelf hoe men ons behoort na te volgen. Wij hebben ons immers niet ongeregeld gedragen in uw midden en wij hebben bij niemand brood gegeten voor niets, maar met inspanning en moeite werkten wij nacht en dag om niemand van u tot last te zijn. Niet dat wij de bevoegdheid niet hebben, maar wij handelden zo opdat wij onszelf voor u tot een voorbeeld zouden stellen om ons na te volgen. Want ook toen wij bij u waren, bevalen wij u dit: als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten.*

Spreuken 10:4 *Wie met een bedrieglijke hand werkt, wordt arm, maar de hand van de vlijtigen maakt rijk.*

“De apostel voelde dat hij in grote mate voor het geestelijk welzijn van hen die door zijn arbeid waren bekeerd, verantwoordelijk was. Hij wenste dat zij zouden opwassen in de kennis van de ene ware God, en Jezus Christus, die Hij had gezonden. Dikwijls ontmoette hij in zijn ambtsbediening kleine gezelschappen van mannen en vrouwen die Jezus liefhadden, en boog hij zich met hen in gebed om God te smeken hun te leren hoe zij een levende verbinding met Hem konden onderhouden. Menigmaal beraadslaagde hij met hen over de beste methode om aan anderen het licht der evangeliëwaarheid te brengen. En dikwijls, wanneer hij zich afzonderde van hen voor wie hij had gearbeid, smeekte hij God hen voor het kwade te bewaren en hen te helpen om ernstige, daadwerkelijke predikers te zijn.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 192, 193.

3. **De apostel Paulus zag enkele Thessalonicenzen die niet aan het werk waren. Wat zei hij over hoe met hen om te gaan? 2 Thessalonicensen 3:6.**

2 Thessalonicensen 3:6 *En wij bevelen u, broeders, in de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat u afstand neemt van iedere broeder die ongeregeld wandelt en niet naar de overlevering die hij van ons ontvangen heeft.*

“ ‘Wij vermanen u, broeders, wijst de ongeregelde terecht, beurt de kleinmoedigen op, komt op voor de zwakken, hebt geduld met allen. Ziet toe, dat niemand kwaad met kwaad vergelde, maar jaagt te allen tijde het goede na, jegens elkander en jegens allen. Verblijdt u te allen tijde, bidt zonder ophouden, dankt onder alles, want dat is de wil Gods in Christus Jezus ten opzichte van u.’ [...] De gelovigen te Thessalonica werden in hoge mate geërgerd door mensen met fanatieke ideeën en leerstellingen. Sommigen gedroegen zich ongeregeld, ‘door geen werk te verrichten, maar bezig te zijn met wat geen werk is’. De gemeente was goed georganiseerd en functionarissen waren aangesteld om als predikers en diakenen dienst te doen. Maar er waren enige eigenzinnige en hartstochtelijke mensen die weigerden zich te onderwerpen aan hen die leidende posities in de gemeente bekleedden. Zij maakten niet alleen aanspraak op het recht van eigen oordeel, maar ook op het recht om hun eigen inzichten de gemeente op te dringen. Met het oog hierop vestigde Paulus de aandacht van de Thessalonicenzen op de eerbied en het ontzag die aan hen die tot leidende posities in de gemeente werden verkozen, verschuldigd zijn.”
–Van Jeruzalem tot Rome, blz. 193, 192.

WOENSDAG

Persoonlijke verantwoordelijkheid

4. **Wat schreef hij over enkele personen die niet voor hun eigen verantwoordelijkheden zorgden?** 2 Timótheüs 2:15; 2 Thessalonicensen 3:12-15.

2 Timótheüs 2:15 *Beijver u om uzelf welbeproefd voor God te stellen, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen en die het Woord van de waarheid recht snijdt.*

2 Thessalonicensen 3:12-15 *Zulke mensen bevelen wij en sporen wij namens onze Heere Jezus Christus aan dat zij in alle rust aan het werk gaan en hun eigen brood eten. En u, broeders, word niet moe goed te doen. Als iemand niet gehoorzaam is aan ons woord door middel van deze brief, maak hem als zodanig bekend en laat u*

niet met hem in, opdat hij tot inkeer komt. En beschouw hem niet als een vijand, maar wijs hem terecht als een broeder.

“Het werk van de gelovigen was hun door God gegeven. Door hun trouwe toegenegenheid tot de waarheid zouden zij anderen het licht schenken dat ze zelf hadden ontvangen. De apostel smeekte hen, niet moe te worden in goeddoen, en wees hen op zijn eigen voorbeeld van vlijt in aardse aangelegenheden, terwijl hij met onvermoeide ijver voor de zaak van Christus werkte. Hij berispte hen die zich aan traagheid en nodeloze opwindning hadden overgegeven, en gebod hun ‘rustig bij hun werk te blijven en hun eigen brood te eten’. Eveneens schreef hij de gemeente voor om ieder die bleef volharden in het veronachtzamen van de door Gods dienaren gegeven onderrichtingen, buiten hun gemeenschap te sluiten. Hij voegde eraan toe: ‘Houdt hem echter niet voor een vijand, maar wijs hem terecht als een broeder.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 196.

DONDERDAG

5. **Wat zei hij over degenen die het evangelie prediken? Wat deed hij echter persoonlijk in dat opzicht? 1 Korinthe 9:13-18; Handelingen 18:3.**

1 Korinthe 9:13-18 *Weet u niet dat zij die de tempeldienst verrichten, van het heilige eten? En dat zij die steeds bij het altaar verkeren, hun deel ontvangen van de offers van het altaar? Zo heeft de Heere ook met het oog op hen die het Evangelie verkondigen, opgedragen dat zij van het Evangelie leven. Ik heb hiervan echter geen gebruik gemaakt. En ik schrijf dit niet opdat dit mij alsnog ten deel zal vallen, want ik zou liever sterven dan dat iemand mijn roem van zijn inhoud zou ontdoen. Als ik het Evangelie verkondig, is er voor mij namelijk geen reden tot roem. De noodzaak daarvan is mij immers opgelegd. En wee mij, als ik het Evangelie niet verkondig! Want als ik dat vrijwillig doe, heb ik recht op loon, maar als ik het onwillig doe, is het beheer van het Evangelie mij toch toevertrouwd. Wat voor loon heb ik dan? Dat ik, bij de evangelieverkondiging, het Evangelie van Christus kosteloos maak, om geen gebruik te maken van mijn recht als verkondiger van het Evangelie.*

Handelingen 18:3 *En omdat hij hetzelfde beroep uitoefende, bleef hij bij hen en werkte er; want zij waren tentenmakers van beroep.*

“De waakzame christen is een werkzame christen, die vol ijver alles probeert te doen wat in zijn vermogen ligt tot bevordering van het evangelie. Als de liefde tot zijn Verlosser groeit, moet deze ook sterker worden ten opzichte van zijn medemensen. Hij heeft evenals zijn Meester zware beproevingen te doorstaan. Maar hij laat door geen beproeving zijn geest verbitteren, noch zijn gemoedsrust verstoren. Hij weet dat beproeving, wanneer deze goed wordt doorstaan, hem zal louteren en reinigen, en hem in nauwere gemeenschap met Christus zal brengen. Zij die deelhebben aan Christus' lijden, zullen ook deelhebben aan Zijn vertroosting en uiteindelijk delen in Zijn heerlijkheid. [...]

‘Want wij hebben ons nooit afgegeven met vleitaal, zoals gij weet, of met (enig) baatzuchtig voorwendsel; God is getuige! Ook zochten wij geen eer bij mensen, noch van u, noch van anderen, hoewel wij als apostelen van Christus ons hadden kunnen laten gelden; maar wij gedroegen ons in uw midden vriendelijk, zoals een moeder haar eigen kinderen koestert. Zo waren wij, in onze grote genegenheid voor u, bereid u niet alleen het evangelie Gods, maar ook ons eigen leven mede te delen, daarom, dat gij ons lief geworden waart.’ ” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 192, 189.

VRIJDAG

6. Hoe wisten Paulus en Barnabas dat God hen had uitgekozen om de heidenen te dienen? Handelingen 13:2, 3, 5, middelste gedeelte, 42, 45, 46.

Handelingen 13:2, 3, 5m, 42, 45, 46 *En terwijl zij de Heere dienden en vastten, zei de Heilige Geest: Zonder voor Mij zowel Barnabas als Saulus af voor het werk waartoe Ik hen geroepen heb. Toen vastten en baden zij, en nadat zij hun de handen opgelegd hadden, lieten zij hen gaan. [...] ... [Zij] verkondigden ...het Woord van God in de synagogen van de Joden; ... [...] En toen de Joden weggegaan waren uit de synagoge, drongen de heidenen erop aan dat op de volgende sabbat dezelfde woorden tot hen gesproken zouden worden. [...] Maar toen de Joden de menigten zagen, werden zij met afgunst vervuld en spraken tegen wat er door Paulus gezegd werd; zij spraken niet alleen tegen, maar lasterden ook. Maar Paulus en Barnabas zeiden vrijmoedig: Het was nodig dat het Woord van God eerst tot u gesproken zou worden, maar aangezien*

u het verwerpt en uzelf het eeuwige leven niet waard oordeelt, zie, wij wenden ons tot de heidenen.

“God communiceerde met de godsvruchtige profeten en leraren in de gemeente van Antiochië. ‘En toen zij de Heere dienden, en vastten, zei de Heilige Geest: Zondert Mij af beiden Bárnabas en Saulus tot het werk, waartoe Ik hen geroepen heb.’ Handelingen 13:2. Deze apostelen werden daarom op een zeer plechtige manier aan God toegewijd door vasten en bidden en handoplegging; en zij werden uitgezonden naar hun werkterrein onder de heidenen.

Zowel Paulus als Barnabas hadden gearbeid als dienaren van Christus, en God had hun inspanningen overvloedig gezegend, maar geen van beiden was eerder formeel tot de evangeliebediening verordend door gebed en handoplegging. Ze waren nu door de gemeente geautoriseerd om niet alleen de waarheid te onderwijzen, maar ook om te dopen en gemeenten te organiseren. Ze waren bekleed met volledig geestelijk gezag. Dit was een belangrijk tijdperk voor de gemeente. Hoewel de middelste scheidingsmuur tussen jood en heiden was afgebroken door de dood van Christus, waardoor de heidenen de volledige voorrechten van het evangelie kregen, was de sluier nog niet van de ogen van veel van de gelovige joden weggerukt. Zij konden tot het einde niet duidelijk onderscheiden wat door de Zoon van God was afgeschaft. Het werk zou nu met kracht worden vervolgd onder de heidenen, en zou resulteren in het versterken van de gemeente door een grote oogst van zielen.” –*The Story of Redemption*, blz. 303.

SABBAT

7. **Wat ervoeren Paulus en zijn metgezellen op de plaatsen waar zij op hun tweede en derde zendingsreis naartoe gingen? Handelingen 16:21-23; 17:22, 23; 20:17, 35.**

Handelingen 16:21-23; 17:22, 23; 20:17, 35 *En zij verkondigen gewoonten die wij niet mogen aannemen en ook niet mogen naleven, omdat wij Romeinen zijn. En de menigte kwam als één man tegen hen in verzet. En de magistraten rukten hun de kleren af en gaven bevel hen met stokken te slaan. En nadat zij hun veel slagen toegediend hadden, wierpen zij hen in de gevangenis en geboden de cipier hen zorgvuldig te bewaken. [...] En Paulus, die midden op de Areopagus stond, zei: Mannen van Athene! Ik merk dat u in alle opzichten zeer godsdienstig bent. Want toen ik de stad doorging en uw heiligdommen*

bekeek, trof ik ook een altaar aan waarop het opschrift stond: AAN EEN ONBEKENDE GOD. Deze dan, Die u dient zonder dat u Hem kent, verkondig ik u. [...] Maar hij stuurde iemand uit Milete naar Efeze en liet de ouderlingen van de gemeente halen. [...] Ik heb u in alles laten zien dat men, door zo te arbeiden, het moet opnemen voor de zwakken en de woorden van de Heere Jezus in herinnering moet houden, namelijk dat Hij gezegd heeft: Het is zaliger te geven dan te ontvangen.

“Na enige tijd te Antiochië hun zendingswerk te hebben verricht, stelde Paulus zijn medewerker voor een andere zendingsreis te ondernemen. Hij zei tegen Barnabas: ‘Laten wij toch terugkeren tot onze broeders in iedere stad, waar wij het woord des Heren verkondigd hebben, om te zien, hoe het hun gaat’.

Paulus en Barnabas hadden beiden tedere zorg voor degenen die kort tevoren door hun werk de evangelieboodschap hadden aangenomen, en zij verlangden hen nog eens te zien. Deze zorgzaamheid veronachtzaamde Paulus nooit. Zelfs wanneer hij zich in afgelegen zendingsvelden bevond, ver van het gebied van zijn vroegere arbeid, drukte hem aanhoudend de last op het hart, deze bekeerlingen ertoe aan te zetten om getrouw te blijven, en hun heiligheid te ‘vervolmaken in de vreze Gods.’ (2 Korinthe 7:1) Voortdurend trachtte hij hen te helpen om zelfstandige, volwassen christenen te worden, sterk in het geloof, brandend van ijver, en met volle overgave des harten in hun toewijding aan God en aan het werk tot bevordering van Zijn Koninkrijk.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 149.

Voor verdere studie

“De Grieken aan de zee kust waren scherpe handelaren. Ze hadden zichzelf geleerd om scherp te handelen in dealen, en waren gaan geloven dat winst godsvrucht was, en dat het vermogen om winst te verwerven, hetzij met eerlijke middelen of met slechte middelen, een reden was waarom ze geëerd moesten worden. Paulus was op de hoogte van hun praktijken, en hij wilde hun geen kans geven om te zeggen dat hij en zijn medearbeiders predikten om door het evangelie gesteund te worden.

Hoewel het volkomen juist voor hem was om op deze manier te worden ondersteund (want ‘de arbeider is zijn loon waardig’), zag hij toch in dat als hij [zo doen] zou, de invloed op zijn medearbeiders en degenen aan wie hij predikte niet de beste zou zijn. Paulus was bang dat als hij leefde

door het evangelie te prediken, hij zou worden verdacht van zelfzuchtige motieven om dat te doen.... Hij moest laten zien dat hij bereid was om zich in te laten met nuttige arbeid. Hij wilde niemand een excuus geven om het werk van het evangelie af te breken door degenen die het woord predikten motieven van zelfzucht toe te schrijven. Hij zou de scherpe Grieken geen enkele gelegenheid geven om de invloed van Gods dienstknechten te schaden.

Paulus redeneerde: Hoe zou hij de geboden kunnen onderwijzen, die hem verplichtten God lief te hebben met hart en ziel, en kracht en verstand, en zijn naaste als zichzelf, als hij ook maar één reden gaf om te denken dat hij meer van zichzelf hield dan van zijn naaste of zijn God, dat hij de gebruiken van de Grieken volgde en scherp handelde in zijn ambt ter wille van winst, in plaats van de beginselen van het evangelie te volgen. Hoe kon hij de mensen tot Christus leiden, als hij al het mogelijke van hen wegnam? Paulus besloot dat hij deze scherpe, kritische, gewetenloze geldhandelaren geen gelegenheid zou geven om te veronderstellen dat Gods dienstknechten net zo scherp en oneerlijk te werk gingen als zijzelf.” –*This Day with God*, blz. 214.

12^e Les

Sabbat 25 maart 2023

Sabbatbegin 18.59 ^u ↔ 19.01 ^u

Geestelijke ijver tegenover het wereldlijke

“Wees niet traag wat uw inzet betreft. Wees vurig van geest. Dien de Heere.” Romeinen 12:11.

“Gods dienstknechten moeten ‘in ijver onverdroten, vurig van geest’ zijn en de Heer dienen. Romeinen 12:11. Lusteloosheid en werkeloosheid zijn geen vroomheid. Wanneer wij inzien dat wij voor God werken, zullen wij een hoger besef hebben van de heiligheid van het geestelijk dienen dan wij ooit gehad hebben. Dit besef zal leven, waakzaamheid en volhardende werkracht leggen in het uitvoeren van elke taak.

Godsdienst, reine, onbesmette godsdienst is uiterst praktisch. Niets dan ernstig werken met hart en ziel kan baten tot redding van zielen. Wij moeten onze dagelijkse taken tot daden van aanbidding maken en voort-

durend in bruikbaarheid toenemen, omdat wij ons werk in het licht van de eeuwigheid zien.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 9, blz. 145.

ZONDAG

Een negatieve invloed

1. **Wat is de reden dat iemand zijn geestelijke ijver verliest? Wat moet veranderen als hij gewijd wenst te worden? Romeinen 12:2.**

Romeinen 12:2 *En wordt niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede welbehaaglijke en volmaakte wil van God is.*

“Velen van het belijdende, bijzondere volk van God zijn zo gelijkvormig aan de wereld, dat hun bijzondere karakter niet wordt onderscheiden, en het is moeilijk om onderscheid te maken ‘tussen hem, die God dient, en hem, die Hem niet dient’ (Maléachi 3:18) God zou grote dingen doen voor Zijn volk als zij zich zouden losmaken van de wereld en afgezonderd zouden zijn. Als zij zich zouden onderwerpen om door Hem geleid te worden, zou Hij hen een lofprijzing geven op de gehele aarde. De Ware Getuige zegt: ‘Ik ken uw werken.’ ”
–*Testimonies for the Church* vol 2, blz. 125.

MAANDAG

2. **Welke valstrik spant satan om Gods volk haar geestelijk enthousiasme te doen verliezen? Hoe ging Jezus om met die valstrik? Lukas 4:5-8.**

Lukas 4:5-8 *En daarna bracht de duivel Hem op een hoge berg en liet Hem in een ogenblik tijd al de koninkrijken van de wereld zien. En de duivel zei tegen Hem: Ik zal U al deze macht en de heerlijkheid van deze koninkrijken geven, want die is aan mij overgegeven en ik geef die aan wie ik maar wil; dus, als U mij zult aanbidden, zal het allemaal van U zijn. Maar Jezus antwoordde en zei tegen hem: Ga weg van Mij, satan, want er staat geschreven: U zult de Heere, uw God, aanbidden en Hem alleen dienen.*

“Laat een ieder leren om de Schriften te onderzoeken, steeds op Jezus te zien, en niet op menselijke vertegenwoordigers om hun gids te zijn. Het Woord van God moet onze raadsman zijn. Dat Woord is oneindig. Hieraan gehoorzaam, zal het ons leiden op veilige en zekere paden. Maar het Woord verdund met menselijke vondsten en verbeeldingen is geen veilige gids.....

Neem Gods Woord persoonlijk. Wij kunnen satan tegemoet treden met het wapen: ‘Er staat geschreven: De Heere, uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen.’ Matthéüs 4:10 De Bijbel is de grote mijn van de waarheid, waar we moeten werken als degenen die zoeken naar verborgen schatten. In geen geval mag de aandacht afgeleid worden van dat Woord.” –*The Upward Look*, blz. 371.

DINSDAG

3. **Wat gebeurt er als iemand zijn geestelijke ijver verliest en een vriend van de wereld wordt? Wanneer is hij Gods vriend? Jakobus 4:4; Openbaring 12:17.**

Jakobus 4:4 *Overspelige mannen en vrouwen, weet u dan niet dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie dan nu een vriend van de wereld wil zijn, wordt als vijand van God aangemerkt.*

Openbaring 12:17 *En de draak werd boos op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God in acht nemen en het getuigenis van Jezus Christus hebben.*

“Ik zag dat satan zijn engelen last gaf om zijn strikken voornamelijk voor diegenen te spannen, die naar de wederkomst van Christus uitzien, en al de geboden van God houden. Satan zei tot zijn engelen dat de kerken sliepen. Hij zou met grote kracht en wonderen der leugen werken, en dan kon hij ze in zijn macht houden. ‘Maar,’ sprak hij, ‘wij haten de sekte van de Sabbathhouders; zij werken voortdurend tegen ons, en nemen onze onderdanen van ons weg, om de gehate wet van God te houden. Gaat heen, en maakt de bezitters van landen en geld dronken van zorg. Indien gij er hen toe kunt bewegen om het hart op die dingen te zetten, dan zullen wij hen nog krijgen. Zij mogen belijden wat zij willen, zorgt slechts dat zij meer geven om geld dan om het succes van het koninkrijk van Christus of de verspreiding van de waarheden, welke wij haten. Stelt hun de

wereld in het aantrekkelijkste licht voor, opdat zij die mogen liefhebben en verafgoden. Wij moeten in onze gelederen al de middelen houden, waar wij beslag op kunnen leggen. Hoe meer middelen de volgelingen van Christus aan Zijn dienst wijden, des te meer zullen zij ons koninkrijk schade aandoen, door onze onderdanen weg te nemen.’ ” –*Eerste geschriften*, blz. 320.

WOENSDAG

Onherstelbaar verlies

4. **Hoe kan men de liefde van de hemelse Vader verliezen? Wat komt niet van Hem, dat veroorzaakt dat iemand zijn geestelijkheid verliest? 1 Johannes 2:15-17.**

1 Johannes 2:15-17 *Heb de wereld niet lief en ook niet wat in de wereld is. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem. Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij met haar begeerte; maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid.*

“Engelen van God die dienst doen voor de erfgenamen van het heil, zijn bekend met de toestand van allen en begrijpen precies de mate van geloof die elk individu bezit. Het ongeloof, de trots, de hebzucht en de liefde tot de wereld, die in het hart van Gods belijdend volk hebben bestaan, hebben de zondeloze engelen bedroefd. Omdat ze hebben gezien dat zware en aanmatigende zonden bestaan in het hart van vele belijdende volgelingen van Christus, en dat God is onteerd door hun inconsequente, kromme handelwijze, zijn ze aan het huilen gebracht. En toch lijken degenen die het meest in gebreke zijn, degenen die de grootste zwakheid in de gemeente veroorzaken en een smet op hun heilige belijdenis brengen, niet verontrust of overtuigd, maar lijken te voelen dat ze bloeien in de Heer.” –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 125.

DONDERDAG

5. **Welk fatale resultaat zal een persoon ondervinden als hij de wereld liefheeft en op die manier zijn geestelijke ijver kwijtraakt? Matthéüs 16:26.**

Matthéüs 16:26 *Want wat baat het een mens, als hij heel de wereld wint en aan zijn ziel schade lijdt? Of wat zal een mens geven als losprijs voor zijn ziel?*

“Het leek me dat toen deze dingen aan mij werden getoond, dat satan zo veel macht had om de geest te verblinden met liefde voor de wereld, dat zelfs belijdende christenen vergaten, of geen gevoel meer hebben voor het feit dat God leeft en dat Zijn engelen van alle dingen die de kinderen der mensen doen aantekeningen bijhouden; dat elke gemene daad en elk klein ding wordt geplaatst in het levensdossier. Elke dag draagt zijn last van een verslag van niet vervulde taken, van verwaarlozing, egoïsme, bedrog, fraude of overschatting. Wat een enorme hoeveelheid slechte werken stapelt zich op voor het laatste oordeel. Wanneer Christus terugkomt, is ‘Zijn loon ... bij Hem, en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht.’ (Jesaja 40:10) om aan iedereen te geven zoals zijn werken zijn geweest. Wat een openbaring zal dat zijn! Wat een verwarring op het gezicht van sommigen als de daden van hun leven op de bladzijden van de geschiedenis worden onthuld!” –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 160.

VRIJDAG

- 6. Wat vroeg de Heere Jezus in Zijn Hogepriesterlijk gebed aan de Vader? Wat zal de heiliging van Zijn volgelingen bewerkstelligen? Johannes 17:14-17.**

Johannes 17:14-17 *Ik heb hun Uw woord gegeven, en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet van de wereld zijn, zoals Ik niet van de wereld ben. Ik bid niet dat U hen uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor de boze. Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben. Heilig hen door Uw waarheid; Uw woord is de waarheid.*

“Wij kunnen bij anderen fouten zien en veroordelen, terwijl wij grotere fouten hebben waarvan we ons nooit bewust zijn geweest, maar die duidelijk door anderen gezien worden. God vraagt van u om aan de wereld en de gemeente een goed voorbeeld te geven, een leven dat Jezus vertegenwoordigt. Er zijn plichten die vervuld, en verantwoordelijkheden die gedragen moeten worden. De wereld heeft niet

voldoende ware christenen; de gemeente heeft hier behoefte aan; de samenleving kan niet zonder hen. Christus' gebed voor Zijn discipelen luidde: 'Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze.' Jezus weet dat wij in de wereld zijn, blootgesteld aan verleidingen, maar Hij heeft ons lief en zal ons genade geven om te triomferen over haar verdorven invloeden. Hij wil dat wij volmaakt in karakter zijn, dat onze eigenzinnigheid geen gelegenheid zal geven tot morele misvorming bij anderen." –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 272, 273.

SABBAT

Geroepen om te overwinnen

7. Wat geeft iemand de overwinning over de wereld ? 1 Johannes 5:4, 5.

1 Johannes 5:4, 5 *Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof. Wie anders is het die de wereld overwint dan hij die gelooft dat Jezus de Zoon van God is?*

“Wij moeten de Schriften ijverig en onder gebed onderzoeken; ons verstand moet verkwikt worden door de Heilige Geest, en onze harten moeten tot God oprijzen in geloof en hoop en aanhoudende lofprijzing.

Door de verdiensten van Christus, door Zijn rechtvaardigheid, die door het geloof ons worden toegekend, moeten we komen tot de volheid van het christelijke karakter. Ons werk van elke dag en elk uur is omschreven in de woorden van de apostel: ‘Ziende op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus.’ (Hebreeë 12:2) Als we dit doen, wordt ons verstand helderder en ons geloof sterker, en ligt onze hoop verankerd; we worden zó in beslag genomen door die aanblik van Zijn reinheid en goedertierenheid, en het offer, door Hem gebracht om ons in harmonie met God te brengen, dat we er in het geheel niet aan denken om over twijfel en ontmoedigingen te spreken.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 359, 360 [zie ook: *Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 604].

Voor verdere studie

“De tegenwoordige waarheid, die het kanaal is, wordt niet geacht maar onder de voet gelopen. De mensen mogen dan luidkeels roepen: Heiligheid! zaligheid! heiligmaking! heiligmaking! wijding! wijding! en nochtans door ervaring niet meer weten van hetgeen zij roepen dan de zondaar van zijn corrupte neigingen. God zal dit geverniste kleed van beleden heiligmaking, dat sommigen, die vleselijk gezind zijn, zich omgehangen hebben om de mismaaktheid hunner ziel te verbergen, spoedig afrukken.

Van de daden der mensenkinderen wordt trouw aantekening gehouden. Niets kan verborgen worden voor de ogen van de Verhevene en Heilige. Sommigen gaan een weg, die rechtstreeks tegengesteld is aan de wet van God, en dan, om hun zondig gedrag te bedekken, belijden zij Gode toegewijd te zijn. Dit belijden der heiligheid is niet in overeenstemming met hun dagelijks leven. Het heeft niet de neiging hun geest te doen opwassen en hen te brengen tot een ‘onthouding van alle schijn des kwaads’ (1 Thessalonicensen 5:22). Wij zijn een schouwspel geworden der wereld en den engelen en den mensen. Ons geloof wordt gelasterd door de slinkse gedragingen van de vleselijk gezinden.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 112, 113.
